

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

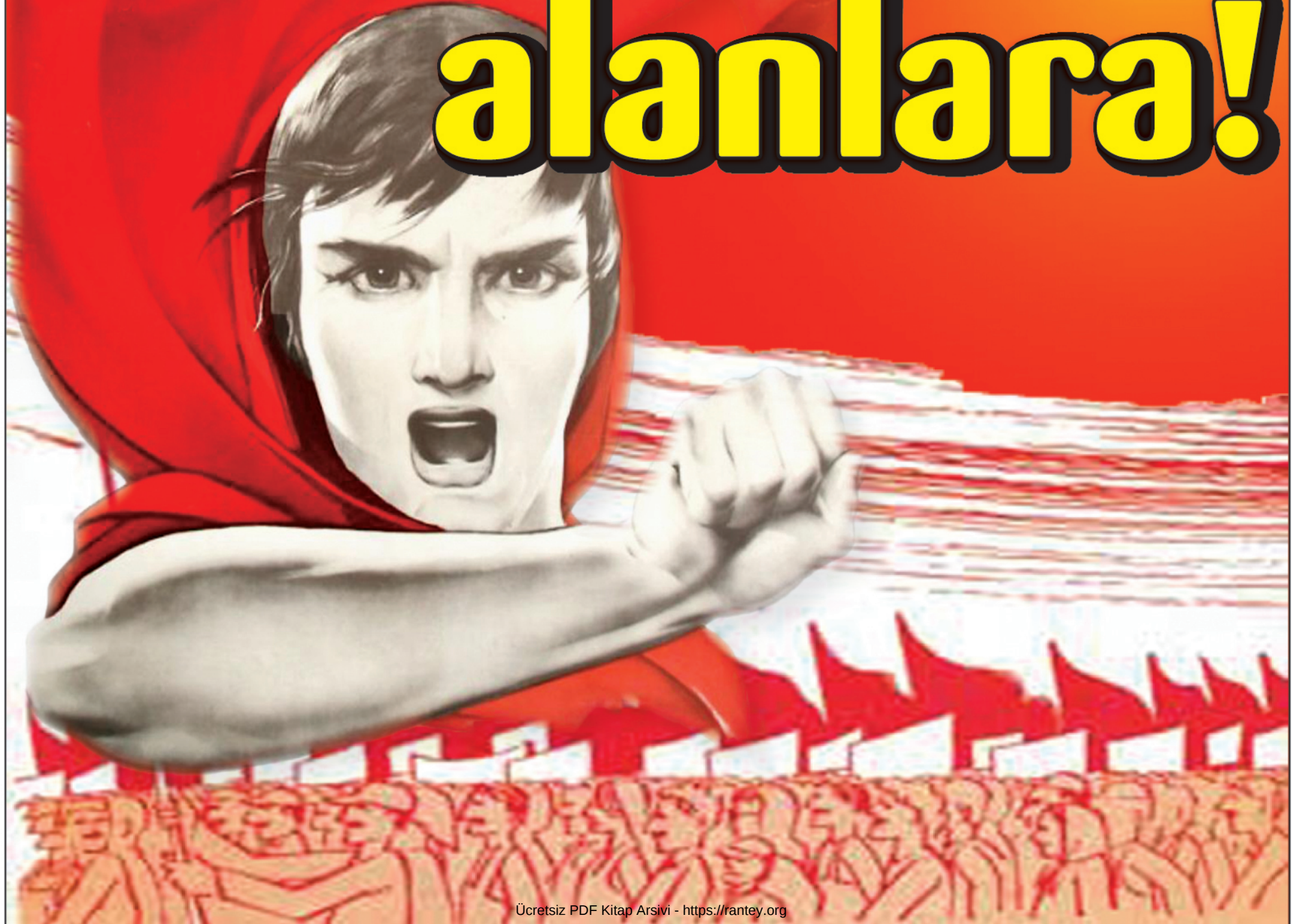
Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/09 • 2 Mart 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Devrimci 8 Mart için alanlara!

İÇİNDEKİLER

“Suriye’nin Dostları” Ortadoğu halklarına yeni bir savaş açmanın koşullarını oluşturuyor.....	3
8 Mart’ın sınıfsal özü ve devrimci mirasını savunmak için ileri!.....	4
Devrimci 8 Mart Platformu’ndan çağrı.....	5
Emekçi kadınlar 8 Mart etkinliklerinde buluştu!.....	6
Çocuklar büyüyecekse eğer bilinçlerimiz silinmemeli!.....	8
Kapitalizmin çarkları işçinin alınteri ve kanıyla dönüyor!	9
Bir rol model ya da kan emici bir asalak.....	10
Hey Tekstil’de direniş sürüyor!.....	11
Direnişlerle dayanışma etkinliği.....	12
Çorlu’da devrimci bahara hazırlık.....	13
İMO yönetiminden Kızıl Bayrak’a yasak!	14
İstanbul Sağlık Hakkı Meclisi kuruldu.....	15
Sınıf çalışmasının sorunları	16-18
Minimum maliyet, maksimum kar	
Volkan Yaraşır.....	19-20
‘Halkların düşmanları’ Tunus’ta toplandı.....	21
Gericiliğe ve yozlaşmaya karşı “geleceğine sahip çık!”.....	22
Ekim Gençliği’nin kampanya çalışmalarından.....	23
Beytepe’de faşist saldırı.....	24
Faşist baskı ve teröre karşı Kadıköy’de miting.....	25
“Ortak mücadele büyütülmeli!”... ..	26
Eğitimin gericileştirilmesi ve gizlenen gerçekler!	27
Ücretli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları ve İşsizlik Kurultayı yapıldı.....	28
Nakledilen uzuvlar ve bu hayatta insan iyileştirmek.....	29
2 Mart 1991’de Ankara DAL işkencehanesinde katledildi.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/09 * 2 Mart 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,

Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü önümüzdeki günlerde gerçekleştirilecek çeşitli eylem, etkinlik ve mitinglerle kutlanacak. Ancak bu kutlamalar iki ayrı zeminde gerçekleşecek. Her yıl olduğu gibi bu yılki 8 Mart'tı da farklı iki anlayışın ve pratiğin yön verdiği bir tablo ile karşılıyoruz. "Erkeksiz 8 Mart" kutlamaları 8 Mart'ın tarihsel anlamından ve sınıfsal sözünden uzaklaşmanın ve ayrışmanın temel göstergelerinden biri olageldi bugüne kadar. Son yıllarda sol harekette bu temelde yaşanan ayrışma kadın sorununa devrimci bakış ile feminist/reformist-liberal bakış arasındaki temelli farklılıktan ileri gelmektedir. 8 Mart'ın tarihsel anlamına, sınıfsal özüne ve devrimci mirasına sahip çıkılmadan gerçekleştirilecek her eylem, etkinlik ya da miting, 8 Mart'ın devrimci özünden ve mirasından giderek daha çok uzaklaşmak anlamına gelmektedir. Ne yazık ki dün bu konuda devrimci bir zeminde duran kimi sol güçler, bugün liberal-reformist bir zemine doğru adım adım ilerlemektedirler. Politik-ilkesel bir sorun karşısında sergilen bu tutumun bu sınırlarda kalmayacağı ise açık olmalıdır.

Bugün saflar artık netleşmiş bulunuyor. Kadınları ikinci cins durumuna düşüren kapitalist özel mülkiyet düzeni, sömürü, eşitsizlik ve köleliği daha da derinleştirerek kadın-erkek işçi ve emekçilerin ortak mücadele bilincini dumura uğratarak ruhunu karartmaya çalışıyor. Kapitalist sistemin bu gerçeği ortada iken, liberal-reformist ve feminist anlayışların 8 Mart vesilesiyle sergiledikleri bu duruş kadın-erkek işçi ve emekçilerin ortak mücadelesini ve örgütlenmesini zayıflatan bir sonuç yaratmaktadır.

Çeşitli kentlerde Devrimci 8 Mart Platformu altında bir araya gelen devrimci ve ilerici sol güçler, kadın-erkek işçi ve emekçiler kolkola kapitalist sömürü ve barbarlığa, emperyalist savaş ve saldırganlığa, faşist baskı ve teröre, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı ortak bir mücadele bayrağını yükseltiyorlar. Devrimci 8 Mart Platformları 8 Mart hazırlıklarını sürdürüyor. Bu çerçevede işçi ve emekçi kitlelere çeşitli araç ve yöntemlerle seslenerek 8 Mart'ta alanlara çıkarak mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıyorlar.

Sınıf devrimciler hem kendi bağımsız devrimci 8

Mart çalışmalarını hem de ortak çalışmaları bir arada yürütmek yönünde ciddi bir seferberlik içine girmiş bulunuyorlar. Geçtiğimiz hafta içinde birçok sanayi kenti ve havzasında gerçekleştirdikleri kitlesel ve coşkulu 8 Mart etkinlikleri ile 8 Mart'ın sınıfsal özünü, tarihsel anlamına ve devrimci mirasına uygun bir çalışma örgütlediler. 8 Mart günlemleri binlerce afiş, bildiri, bülteni ile değişik araç ve yöntemleri bir arada kullanarak etkin ve yaygın bir biçimde işçi ve emekçilere seslendiler.

Önümüzdeki günlerde bu yöndeki faaliyetlerini kesintisiz olarak sürdürecekler. 8 Mart'ı kazanmak baharı kazanmak demektir. O halde baharı kazanmak için 8 Mart'ı kazanmalıyız!

“Suriye’nin Dostları” Ortadoğu halklarına yeni bir savaş açmanın koşullarını oluşturuyor...

Emperyalizme ve suç ortaklarına karşı mücadeleyi yükseltelim!

Başını ABD emperyalizminin çektiği “Suriye’nin Dostları” adı altında biraraya gelen gerici devletlerin temsilcileri, Tunus’un başkenti Tunus’ta konferans düzenledi. Konferansa, aralarında ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu gibi gericiğin baş figüranlarının da bulunduğu 60’ı aşkın devletin temsilcisi katıldı. Gericici Arap rejimleri ile AB emperyalistlerinin temsilcilerinin de katıldığı konferansın esas işlevi, emperyalist-siyonist güçlerin Ortadoğu halklarını hedef alan saldırgan planına hizmet etmektir.

Konuyla ilgili bir açıklama yayınlayan Tunus Komünist İşçi Partisi (TKİP), emperyalist-siyonist plana hizmet eden bu konferansa ev sahipliği yapan dinci El Nahda partisini kınadı ve konferansı engellemek için halkı eyleme çağırdı. Medya tekelleri “sıradan bir olay” gibi yansıtısa da, yüzlerce eylemcinin konferansın yapıldığı otele girmeye çalıştığı ve Clinton’ın kitleden kaçtığı basına yansıdı. Eylemcilerin otele girişi ancak El Nahda’nın kolluk kuvvetlerinin gaz bombalı-coplu saldırılarıyla engellenebilmiştir.

Eşbaşkanlığını Fransa ile Türkiye’nin yaptığı konferansın ardından yayınlanan sonuç bildirgesinde, kendisine “Suriye’nin Dostları” yaftası asan ABD-Fransa ve onların kuyruğundaki gerici oluşumun, ikinci toplantısını Türkiye’de, üçüncüsünü ise Fransa’da yapmaya karar verdiği belirtildi.

BM şefi olduğu dönemde emperyalist-siyonist katliamların savunuculuğunu yapan Kofi Annan’ı “Suriye özel temsilcisi” olarak atayan gerici oluşumun, önümüzdeki günlerde daha saldırgan bir politika izlemesi bekleniyor. Clinton’ın, BM Güvenlik Konseyi’nden saldırı kararı çıkmasını engelleyen Rusya ve Çin’inin veto hakkını kullanmalarını “alçakça bir tutum” olarak değerlendirmesi, Beyaz Saray’daki savaş baronlarının nasıl da küstahlaştıklarını göstermektedir.

Görünen o ki, emperyalist-siyonist planlara hizmet eden “Suriye Dostları” adlı saldırgan gerici oluşum, Şam’da Amerikancı bir kukla yönetim kurabilmek için kirli-kanlı icraatları daha da yaygınlaştırmaktan çekinmeyecektir. Beşar Esad’ı devirme gücünden yoksun olan Baas karşıtı gerici güçler de, iktidar hırsı uğruna emperyalistlerin iç dayanakları olmaya hazırdırlar.

Gericiler halkların dostu olamazlar!

“Suriye’nin Dostları” adı altında biraraya gelen gerici güçlerin hiçbirisi “halkların dostu” olabilme vasfına sahip değil. Salt ABD emperyalizminin bu oluşumun başını çekiyor olması bile, bu oluşuma “Suriye’nin düşmanları” adının daha uygun düşeceğini kanıtlamaya yeter.

Konferans katılımcılarının, Baas yönetiminin Suriye halkına uyguladığı baskı ve şiddeti sona erdirmek için çaba harcadıkları, konferansın da bu amaçla yapıldığı yönündeki vaazları ise iğrenç bir ikiyüzlülüğten başka bir şey değildir. Zira Irak’ı işgal ederek 1.5 milyon insanı katleden ABD emperyalizmi ve onun suç ortaklarının, Suriye halkının şiddete maruz kalmasını dert etmeleri eşyanın tabiatına aykırıdır. Afganistan’ı,

Irak’ı, Libya’yı hava bombardımanlarıyla tahrip edenlerin, bu ülke halklarını katledenlerin, Kürt çocukları ve gençlerinin üzerine F-16 savaş uçaklarıyla bomba yağdıranların, sivillere karşı sayısız vahşi katliam gerçekleştiren siyonist İsrail’e “özel himaye” sağlayanların, “Suriye halkının acılarını sona erdirmeye çalışıyoruz” söylemine başvurmaları tam bir arsızlıktır.

ABD, Fransa ve suç ortaklarının Libya halkının acılarını nasıl sona erdirdikleri, yedi ay süren NATO bombardımanlarıyla Libya’da iktidara getirilen çetelerin kendilerinden olmayanlara uyguladıkları vahşetten de anlaşılmaktadır. İşkence, tecavüz, cinayet makinesi gibi çalışan NATO himayesindeki çapulcu takımının icraatları, emperyalistler ile Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi Amerikancı rejimlerin Ortadoğu halklarına neyi reva gördüklerini, tüm iğrençliğiyle gözler önüne sermektedir.

Her biri diğerinden zorba olan ve sefil çıkarlar peşinde koşan rejimlerin, hedeflerine ulaşmak için her tür kirli ve kanlı yönteme başvuran devletlerin, bir halka dost olmayacakları aşikârdır. Bu gerici güçlerin Suriye ile ilgilenmeleri, bu ülkedeki halkların sorun ve acılarına duyarlı olmalarından değil, kışkırtılan çatışmanın istismar edilmeye müsait olmasından kaynaklanmaktadır.

Dinci gericiğin sefaleti!

Suriye’deki olaylar karşısında takındıkları tutum, AKP başta olmak üzere bölgedeki dinci gerici güçlerin sefilliğini tüm çıplaklığıyla ortaya sermiştir. Neoliberal dinci takımı, Şam’da ABD kuklası bir rejimin kurulması, Filistin ve Lübnan’daki direnişlerin tasfiye edilmesi, İran’ı hedef alan emperyalist-siyonist saldırganlığın yolunun düzlenmesi gibi hedefleri olan plana tam destek vererek, Pentagon’un savaş baronlarının kucağına boylu boyunca uzandıklarını göstermektedirler.

Tunus’ta işbaşında bulunan Al Nahda partisinin bu konferansa ev sahipliği yapması, dahası Suriye’ye müdahale yapılması yönünde çağrıda bulunması, isyanlar sayesinde iktidara gelen dinci akımın da emperyalist-siyonist planların bir parçası haline gelmekten çekinmediğini gözler önüne sermiştir. Bu dinci gericilerin daha ilk adımda emperyalist-siyonist güçlerin safında yer alması, her renkten burjuva akımın doğası gereği halklara düşman olacağını bir kez daha kanıtlamıştır. Halk isyanının düzlediği zemini kullanarak iktidara gelen Al Nahda’nın bölge halklarına ihanet etmesi, dinci gerici akımın yerinin emperyalist-siyonist cephe olduğu gerçeğini tartışmasız bir şekilde ortaya koymuştur.

Kuklaların vaatleri...

Konferansa katılan “Suriye Ulusal Konseyi” (SUK) adlı muhalifler, tüm umutlarını emperyalistler ile bölgedeki gerici güçlere bağlamış durumdadır. Dışarıda ABD, Fransa gibi emperyalistler ile Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi koyu gerici güçlere bel bağlayan SUK’un iç dayanağı ise Müslüman Kardeşler’dir.

“Özgür Suriye Ordusu” adlı çetelerle ortak hareket eden

SUK, Baas yönetimini yıkma gücünden yoksun olduğu için, emperyalistlerle bölgesel gericilerin desteğine dayanarak iktidarı ele geçirme hesapları yapıyor. Bu sefil emelleri için emperyalistlerden silah alıyor, hatta NATO müdahalesi talep ediyor.

Nüfusun yüzde 60’ının Baas yönetimine destek verdiği koşullarda iç dayanakları zayıf kalan SUK, sanki iktidarı ele geçirmesi kesinmiş gibi Kürt halkına vaatlerde bulunmaya başladı. Emperyalistler adına tetikçilik yapmaları koşuluyla Kürt halkına özerklik vaat eden SUK temsilcisi, iç savaşın boyutunu genişletmeye, böylece ABD-Fransa ve kuklalarının saldırısı için gerekçe oluşturmaya çalışıyor.

Açıktır ki, sırtını emperyalistler ile gerici güçlere dayayan, onlardan para ve silah alan bir gücün Kürt halkına sunabileceği bir şey yoktur. Bu tür güçlerin iktidarı ele geçirmek için her rezilliği yapmaya hazır oldukları, dahası şimdiden vahşi katliamlar yaptıkları dikkate alındığında, Kürt halkı ve siyasi güçlerinin bu tuzağa düşme ihtimalleri düşük görünüyör.

Bu arada El Kaide’nin de Türkiye, Lübnan, Ürdün ve Irak üzerinden Suriye’ye sızıp sabotaj ve kitle katliamlarına başlayarak iç savaşı kışkırtması, emperyalist müdahaleye zemin hazırlama planına dahil olduğunu gösteriyor. El Kaide’nin bu şekilde sürece dahil olması, vahşi katliamlarıyla tanınan bu CİA yetiştirmesi cellatların halen emperyalist-siyonist güçlerle işbirliği içinde olduklarının göstergesi kabul ediliyor.

Saldırı planlarına karşı mücadelenin önemi artıyor

Tunus’ta düzenlenen konferans ve bunun devamının gelecek olması, iç savaşı yaygınlaştırmak için El Kaide’nin Suriye’ye girişi, ABD-Fransa ikilisinin yansıra Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar’ın emperyalist saldırı için özel çaba harcamaları, saldırı planına yedeklenen Arap Birliği’nin alçaltıcı bir tutum alması vb... Tüm bunlar, emperyalistler ile suç ortaklarının Suriye’ye saldırı konusunda ısrarlı olduklarını gösteriyor. Aylardır silahlı çeteleri eğitip silahlandıran Türk devleti ve AKP iktidarı ise fiili bir saldırganlık içinde bulunuyor. “Etkin taşeronluğa” hevesli AKP iktidarının ülkeyi, gerçek bir tehlike haline gelen emperyalist saldırının “merkez üssü” haline getireceğinden kuşku duymamak gerekiyor.

İçine girdiğimiz süreçte hem emperyalist saldırganlığa hem de Türk sermaye devleti/AKP iktidarının bunda oynadığı/oynayacağı uğursuz role karşı mücadeleyi yükseltmek büyük bir önem taşımaktadır. Bahar dönemini emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadelenin öne çıkacağı bir süreç olarak örgütlemek gerekiyor. Unutulmamalıdır ki, dışa dönük saldırganlığı içe dönük saldırganlık tamamlamaktadır. AKP iktidarının faşizan polis rejimini tahkim etmesi bunun somut göstergesidir.

Baas yönetiminin yedeğine düşmeden emperyalizme ve gericiğe karşı halkların kardeşliği şiarını yükseltmek, devrimci ve ilerici güçler başta olmak üzere işçilerin, emekçilerin ve gençliğin güncel görevidir.

8 Mart'ın sınıfsal özü ve devrimci mirasını savunmak için ileri!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel anlamı, sınıfsal özü ve devrimci mirasının taşıdığı önem, içinden geçmekte olduğumuz dönemde bir kat daha artmıştır. 8 Mart gibi tarihsel önemi olan bir günde burjuvaziye ve onun siyasal sınıf iktidarına karşı sergilenen duruş, siyasal akımların düzenle kurdukları ilişkinin niteliğine de ışık tutmaktadır.

Sınıfsal, ulusal, cinsel, mezhepsel baskı, sömürü ve eşitsizliğin kaynağı olan ve bu kötülükleri döne döne üreten kapitalizme karşı net bir tutum almayanların, emekçi kadınların eşitliği için mücadele ettikleri savı yalnızca bir safsatadır. Zira bir sorunun kaynağına dokunmadan o sorunu çözeceğini iddia edenlerin, sözkonusu sorunun devamına hizmet emekten başka bir şey yapmaları olası değildir. Diğer bir ifadeyle, kadınları ikinci cins durumuna düşürüp eşitsizliğe mahkum edenin özel mülkiyet düzeni/sömürü ve köleliğe dayalı kapitalist sistem olduğu gerçeği ortada iken, bu sistemi rahatsız etmekten kaçınan liberal-reformist ve feminist anlayışların 8 Mart vesilesiyle sergiledikleri duruş, onları bu düzenin yedeği durumuna düşürmektedir.

Bugün 8 Mart'ın sınıfsal özünü karartmak ve “erkek karşıtlığı”na indirgenmiş içi boş bir seremoniye dönüştürmek için harcanan çabalar tam bir pervasızlık halini almış bulunmaktadır. “Erkeksiz 8 Mart” şiarıyla hareket edenler, yönetiminde oldukları sendika ve meslek örgütleri üyelerinin “erkekli 8 Mart” a kurumsal imzayla katılımına yasak koyma teşebbüsünde bulunacak derece gericileşebilmişlerdir.

Vurgulamak gerekiyor ki, Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne katılıma bile yasak koyma zihniyeti taşıyanların eşitlikten söz etmeleri ancak riyakarlık olarak değerlendirilebilir. Bu rezil tutum her platformda teşhir edilmelidir.

Bir burjuva akım olan feministlerin “erkek egemenliğine” karşı mücadele etmelerine (bunu ne kadar yaptıklarından bağımsız olarak) ve solcu liberallerin feministlerle aynı kulvarda yer almalarına kimse bir şey demiyor. Eğer sorun “erkek egemenliğine” karşı mücadeleden ibaret olsaydı, bunun sözünü etmeye bile gerek olmazdı. Ancak 8 Mart gibi, burjuvaziye karşı mücadele eden işçi sınıfının canı ve kaniyle yaratılmış bir tarihsel mirasın yozlaştırılması sözkonusu olduğunda, durum elbette değişir.

8 Mart'ın emekçi niteliğini yok sayarak, bu tarihsel mirası yaratan işçi kadınların anısına saygısızlık edenlerin her platformda mahkûm edilmesi gerekiyor. Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü burjuva kadınların içi boş seremonisine dönüştürmek hiçbir koşulda hoş görülemez. İşçi ve emekçileri sömürü ve kölelik düzeni kapitalizme mahkûm etmeye çalışan bu zihniyeti ideolojik zeminde mahkûm etmek ve siyasal alanda güçlü bir devrimci 8 Mart eksenini oluşturmak, devrimci ve emekten yana herkesin boyunun borcu olmalıdır.

Elbette, feministlerin platformunda yer alan reformistlerden devrimci bir tutum beklemiyoruz. Düzenin icazet alanına sığınarak solculuk yapanların 8 Mart'ın sınıfsal özüne ve devrimci mirasına sahip çıkmamaları şaşırtıcı değildir. Esas sorun, devrimci

8 Mart gibi süreçlerde alınan tutum, genelde siyasal akımların geleceğine de ışık tutar. Şu veya bu gerekçeyle feminist platformda yer alan veya “ortada” duranların bu tercihi, düzen karşısındaki duruşlarının dışı vurumundan başka bir şey değildir.

zeminde tutunmaya çalışan akımların da bu uğursuz cereyana kapılmış olmalarıdır.

Devrimci 8 Mart Platformu'nda yer alan bir kısım devrimci örgüt ve çevrelerin gelinen yerde şu veya bu gerekçeyle bu mevziyi terketmeleri iyi bir işaret değildir. Zira 8 Mart gibi tarihi önemi olan bir günde devrimci platformda yer almayanların, düzen karşısında devrimci zeminde durarak politika yapma iddiaları da tartışmalı hale gelecektir.

8 Mart gibi süreçlerde alınan tutum, genelde siyasal akımların geleceğine de ışık tutar. Şu veya bu gerekçeyle feminist platformda yer alan veya “ortada” duranların bu tercihi, düzen karşısındaki duruşlarının dışı vurumundan başka bir şey değildir. Böylelerinin emekçileri başka bir dünya uğruna mücadeleye çağırımlarının samimiyeti tartışmalıdır. Ufku düzen sınırlarına daralanlar, söylemde kullanmaya devam etseler de, sosyalizme olan inançlarını ve bu uğurda mücadele etme iddialarını yitirmektedirler.

Oysa kapitalizmin krizinin dünya ölçüsünde derinleştiği, işçi sınıfı ve emekçilerin sosyal yıkım saldırılarına genel grevler, isyanlar ve kitle eylemleriyle karşılık verdiği, halk isyanları dalgasının yayıldığı, emperyalist-kapitalist sistemin yerel ve bölgesel savaşları kışkırttığı, ekolojik

dengeyi bozarak insanlığın geleceğini riske attığı bir dönemde kutlanacak olan 8 Mart'ta anti-kapitalist bir duruş sergilemek, devrimci olma iddiası taşıyan her parti ve örgütün asgari duruşu olmalıdır.

Ülkenin içinde bulunduğu özgün koşullar da devrimci 8 Mart eksenini güçlendirmeyi ayrıca önemli kılmaktadır. İktidarı ele geçiren dinci-gerici güçlerin ilerici ve devrimci her değer ve kazanıma azgınca saldırımları, genelde kadını, özelde emekçi kadını toplumsal yaşamın dışına itme çabaları, kadınları hedef alan vahşi şiddeti on katına çıkartmaları, kadını ve erkeğiyle emekçilere karanlık bir geleceğin dayatıldığına işaret ediyor. Ortadoğu halklarını hedef alan emperyalist savaşın da aktif tetikçisi olan dinci Amerikancı iktidarın hem içeride hem dışarıda saldırgan bir politika izlemesi, düzen karşısında devrimci duruş sergilemenin önemini ayrıca artırıyor.

Sınıf devrimcileri başta olmak üzere tüm devrimci ve emekten yana güçlerin 8 Mart'tan başlayarak bahar sürecini emperyalist saldırı ve gerici kuşatmaya karşı birleşik mücadeleyi büyütmenin olanağına çevirmeleri hayati bir önem taşıyor. Araçlar, güçler ve olanaklar bu uğurda seferber edilmeli, devrimci baharı kazanma iddiası ve cüretiyle mücadele yükseltilmelidir.

Devrimci 8 Mart Platformu'ndan çağrı...

İşçi ve emekçi kadınlar, eşit, özgür ve sömürsüz bir dünya için örgütlenelim, mücadele edelim!

8 Mart 1857'de ABD New York'ta dokuma işçisi 40 bin işçi "eşit işe eşit ücret" talebiyle greve çıkarak sokaklardaydılar. Patronların emri ile tekstil fabrikasındaki işçiler devletin kolluk güçleri tarafından fabrikaya kilitlendiler, ardından eylemdeki işçilere saldırıldı. Fabrikaya kilitlenen 129 işçi yanarak öldü. İşçi kadınların mücadelesi ile anlam kazanmış olan 8 Mart, 1910 yılında Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edildi.

8 Mart kapitalist düzenin eşitsizliğine, sömürüsüne, kadın cinsinin ezilmesine karşı taleplerimizi yükselttiğimiz, haklarımızı, geleceğimizi, özgürlüğümüzü kazanmak için sokaklara çıktığımız bir gündür. Bundandır ki, sesimizi yükseltmemizi engelleyip susmamızı istiyorlar. Ama artık susmanın değil başkaldırının vaktidir. İstanbul'da ücret ve tazminatlarının gasplarına, ağır çalışma koşullarına, taşeronlaşmaya, işten atmalara karşı çoğu kadın 420 HEY Tekstil işçisi, 2 kadın Kampana Deri işçisi, Maltepe Belediyesi taşeron işçileri direnerek yürünecek yolun örneklerini sergiliyorlar.

İşçi ve emekçi kadınlar sesimizi yükseltelim, başkaldıralım!

İşçi ve emekçi kadınlara yönelik çifte baskı ve sömürü artarak devam ediyor. İşçi ve emekçiler kurlsız ve güvencesiz çalışma koşullarına, işsizliğe mahkum edilmek isteniyor. Ücretlerimiz zamanında ödenmiyor. Aynı işi yapan kadın işçilere, erkek işçilerden daha az ücret veriliyor. Kriz, ihracatta daralma vb bahanelerle ilk önce kadın işçiler işten atılıyor.

Kredi kartları, ev kredileri derken yaşamlarımız borç batağına dönüştürülüyor. Sigortalar birçok işyerinde günü güne yatırılmıyor. Birçoğumuz sigortasız, kayıt dışı çalıştırılıyor. Genel Sağlık Sigortası ile çalışmayanlarımız bile prim ödemek zorunda bırakılıyor.

Yasalarda kalan son haklarımıza da Torba Yasa ile gelen uygulamalarla el konuluyor. Kıdem tazminatını gasp etme, sahte sendika yasalarıyla sendikal örgütlülüğü parçalama çabasındalar. Yasalarda mevcut birçok haklar da uygulanmıyor. Örneğin birçok fabrika ve işyerlerinde kreş, çocuk bakım ve emzirme odaları yok.

Fabrikalarda, işyerinde patronun sözlü veya fiziki şiddeti de her an karşımızda. Mobbing ve sonrasında kişinin yaşadığı psikolojik çöküntü en çok rastlanan

meslek hastalıkları arasında.

Kadına yönelik cinsel, psikolojik, fiziki her türlü şiddet olağanlaştırılmaya çalışılıyor. İşten çıkartılan kadınlara "annelik" ve "kadınlık" görevleri hatırlatılıyor. 3 çocuk doğurma çağrısı yapılıyor. Mutfak, eş, çocuk üçgeni kadının daimi yeri haline getirilmek isteniyor.

Kadın cinayetleri seri katliamlara dönüşüyor, taciz ve tecavüz meşrulaştırılmaya çalışılıyor. 13 yaşında 26 kişinin tecavüzüne uğrayan N.Ç. örneği devletin tecavüzcü kimliğini ortaya seriyor. Mahkemelerde suçun N.Ç.'ye yıkılması devletin kendini, yerel burjuvalarını aklama seferberliğini gösterdi. N.Ç. davası gibi birçok dava da veya tacizin tecavüzün gündeme geldiği her olayda suçlu kadınlar ilan edildi. Gözaltında, cezaevlerinde kadınlara dönük işkence ve baskı kamera kayıtlarına geçse bile örtbas ediliyor.

Emperyalist saldırganlığın arttığı bir dönemdeyiz. Savaşların gölgesi altındaki topraklarda kadınlar tacize ve tecavüze uğruyor. Egemenlerin savaşlarına önce biz işçi ve emekçilerin çocukları gönderiliyor.

Kürt halkına dönük baskı ve devlet terörünün yoğunlaştığı bugünlerde yaşananlardan yine en çok kadınlar etkileniyor. Kürt halkına dönük operasyon ve tutuklamalar pervasızca artarken KESK'li kadınlar başta olmak üzere birçok kadın gözaltına alınıyor. Uludere'de 34 Kürt katledilirken, Van depreminde evler yıkılırken yüreklere yeni acılar saplanıyor.

Artık susmanın değil başkaldırının vaktidir! Bir mücadele günümüz olan 8 Mart da 1 Mayıs gibi resmi tatil ve ücretli izin günü olmalıdır.

8 Mart'ı yaratan New York'lu dokuma işçisi kadınlar gibi Paris Komünü'ndeki, Ekim Devrimi'ndeki, sosyalizm mücadelesi içerisindeki

Ankara'da devrimci 8 Mart

Ankara Devrimci 8 Mart Platformu (Alinteri, BSDP, Halk Cephesi), "Emeğimizin hakkını almak için 8 Mart'ta alanlardayız!" şiarıyla gerçekleştirilecek yürüyüşe hazırlanıyor.

Günler öncesinden bir araya gelen platform bileşenleri, 8 Mart'ın devrimci içeriğine uygun bir miting için hazırlıklara başladı. 8 Mart akşamı Yüksel Caddesi'nde toplanarak Sakarya Meydanı'na bir yürüyüş gerçekleştirilecek.

Sakarya Meydanı'nda kürsü kurularak son dönemde yaşanan sosyal-siyasal saldırılara karşı birlikte mücadele çağrısında bulunulacak. Konuşmaların yanı sıra müzik ve şiir dinletilerinin gerçekleştirileceği eylemde tutsak devrimci kadınlarla dayanışma amacıyla mektup ve kart atma eylemi de yapılacak. Platform bileşenleri, ortak hazırlamış oldukları bildiri ve afişlerle, kent merkezinde açılacak stantlarda eylem çağrılarını güçlendirecekler.

Yürüyüş tarihi: 8 Mart 2012 Perşembe

Toplanma: Saat 18.00 Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı

Yürüyüş: Saat 18.30 Sakarya Caddesi
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

kadınlar bizlere yürünmesi gereken yolu gösteriyor. İşçi ve emekçi kadınlar örgütlenirse, mücadele ederse eşitliği ve özgürlüğü kazanır. Eşit, özgür ve sömürsüz bir dünya için kadın-erkek birlikte mücadele etmekten başka bir yolumuz yok. İnsanca yaşayabileceğimiz bir toplum, devrim ve sosyalizm için örgütlenmeli, sesimizi yükseltmeliyiz.

Devrimci 8 Mart'a çağrı

28 Şubat 2012 | İstanbul

Devrimci 8 Mart Platformu 28 Şubat günü Kadıköy İskele Meydanı'nda gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla 10 Mart günü Kadıköy'de düzenlenecek 'Devrimci 8 Mart mitingi'ne çağrı yaptılar.

Kadıköy'de Eminönü-Karaköy iskelesi önünde buluşan platform bileşenleri (*Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, BES 1 No'lu Şube, ÇHD İstanbul Şubesi, Devrimci Hareket, Devrimci Proletarya, Emekli Sen Beyoğlu-Kadıköy-Kartal Şubeleri, Emek ve Özgürlük Cephesi, Genel-İş 1 No'lu Şube, Halk Cephesi, Kaldıraç, Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği İstanbul Şubeleri ve Proleterce Devrimci Duruş*) "İşçi ve emekçi kadınlar eşit, özgür ve sömürsüz bir dünya için örgütlenelim, mücadele edelim! / Devrimci 8 Mart Platformu" pankartı arkasında basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, 8 Mart'ın tarihsel olarak ortaya çıkışı ve anlamı anlatıldı. HEY Tekstil, Maltepe Belediyesi taşeron işçileri, Kampana Deri ve Billur Tuz direnişleri örnek gösterilerek emekçi kadınların izlemesi gereken yola işaret edildi. İşçi ve emekçilerin GSS, kıdem tazminatı ve torba yasa uygulamaları ile örgütsüz, güvencesiz, kayıt dışı çalıştırıldığına vurgu yapıldı. Kapitalist sistemin genel olarak işçi ve emekçilere uyguladığı sömürü, eşitsizlik ve sefaletin boyutuna dair çeşitli örnekler verilerek kadının ayrıca yaşadığı şiddet, tecavüz ve cinayet gibi sorunlarına değinildi.

Son olarak Van depremi, Roboski katliamı ve KESK'li kadınların tutuklanmalarına değinilerek, toplum üzerindeki devlet terörü ve baskılar teşhir edildi.

Eylemin ardından mitinge çağrı yapan bildirilerin dağıtımı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

*Türkiye'nin çeşitli sanayi havzalarında ve emekçi semtlerinde devrimci 8 Mart hazırlıklarını sürdüren **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)** 25-26 Şubat günlerinde İstanbul'da 4 bölgenin yanısıra İzmir ve Ankara'da emekçi kadın etkinlikleri gerçekleştirdi. Etkinliklere başta kadın emekçiler olmak üzere yüzlerce işçi ve emekçi katıldı.*

İstanbul

BDSP'nin Küçükçekmece, Esenyurt, Ümraniye ve Gaziosmanpaşa'da gerçekleştirdiği kitlesel ve coşkulu etkinliklerde, sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı 8 Mart'ta mücadele alanlarında olma vurgusu öne çıktı.

Küçükçekmece

Küçükçekmece BDSP, 25 Şubat Cumartesi akşamı coşkulu ve kitlesel bir emekçi kadın etkinliği gerçekleştirdi.

Sömürüye, eşitsizliğe, şiddete, gericiliğe karşı emekçi kadınların mücadeleye ve 8 Mart alanlarına çağrıldığı gecede, bahar sürecini kazanmanın önemine vurgu yapıldı.

İnönü Mahallesi'ndeki Sinoplular Derneği'nde gerçekleştirilen etkinliğin programına Sefaköy İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu ve Kültür Evi Şiir Topluluğu'nun yanısıra Atilla Aydoğdu da türküleriyle katkı sundu.

Etkinlik, Nazım Hikmet'in "Kadınlar" şiiri ile başladı. 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal anlamını içeren açılış konuşmasıyla devam eden program, devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitiren tüm devrimciler için saygı duruşuyla sürdü.

Penta Elektronik işçileri tarafından hazırlanan, kadına yönelik şiddet, tecavüz ve sömürüyle birlikte emekçi kadın mücadelesini anlatan sinevizyon ilgiyle izlendi.

DESA direnişçisi Emine Arslan'nın sağlık sorunları nedeniyle katılamadığı etkinlikte, Arslan'ın emekçi kadınlara örgütlenme çağrısı yapan mesajı okundu.

Ontex-Canbebe direnişçisi Gamze Kayhan'ın da söz aldığı etkinlik programında Şair Rahime Henden emekçi kadınlar için yazdığı şiirlerini okudu.

Sefaköy İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu sahne alarak, 8 Mart'ın yaratıcısı New York'lu dokuma işçisi kadınların hak arama ve örgütlenme mücadelesini konu alan "Yangın" isimli oyunu sergiledi.

Etkinlikte konuşma yapan BDSP temsilcisi, bahar sürecini kazanma çağrısı yaptı. Kadın cinayetlerinin, çifte sömürünün, taciz ve tecavüzlerin yaşandığı bu düzenin ancak kadın-erkek işçi ve emekçilerin ortak mücadelesi ile yıkılabileceğini vurguladı. 1 Mayıs'a

uzanan bahar sürecini kazanmanın önemine değinen BDSP temsilcisi konuşmasını devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltme çağrısıyla noktaladı.

Sefaköy İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu'nun müzik dinletisi sunduğu etkinlikte Nazım Hikmet'in "Tanya" şiiri canlandırıldı.

Coşkulu bir atmosferde geçen etkinliğe 100'ü aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Esenyurt

Derya-2 Düğün Salonu'nda gerçekleşen etkinlik, katılımcıların BDSP adına selamlanması ile başladı. Ardından devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenlerin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşu sırasında Adnan Yücel'in "Biz kazanacağız" şiiri seslendirildi.

Ardından İşçi Kültür Evleri'nin hazırladığı "Bu bahar önce emekçi kadınlar yürüyecek" isimli sinevizyonun gösterimi yapıldı.

BDSP adına yapılan konuşmada işçi sınıfı ve emekçilerin karşısında duran sosyal yıkım ve kölelik saldırılarına dikkat çekilerek emekçi kadınların tüm bu saldırılardan iki kat daha fazla etkilendiği söylendi ve talepler sıralandı. 8 Mart'ta alanlara çıkma çağrısının yapıldığı konuşma, "BDSP olarak kapitalist sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı emekçi kadınları kavgada bir adım öne çıkmaya çağırıyoruz" sözleri ile sonlandırıldı.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu Kürtçe, Zazaca ve Türkçe seslendirdikleri türkülerle devrimci 8 Mart'ı selamladı.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu'nun yaptığı "Ulrike" adlı gösteri dikkatle izlendi ve ayakta alkışlandı.

Dinletilerine başlamadan önce 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü'nü selamlayan Grup Gölgedekiler, seslendirecekleri türkü ve marşları Uludere Katliamı protestosunda tutuklanan BDSP'li Esin Yıldız ve Esenyurt BDP Eşbaşkanı'na adadılar. Aliye Fişenk de türküleriyle etkinliğe renk kattı.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu Tanyeri, emekçi kadınlara adadıkları şiirleriyle sahne aldı.

Son olarak sahneye çıkan Servet Özdemir, emekçi kadınlar için bestelenmiş şarkılar seslendirdi.

Coşkulu bir atmosferde geçen etkinliğe 150'yi aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Ümraniye

26 Şubat Pazar günü Sarıgazi'de 8 Mart etkinliği "Kapitalist sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete

karşı mücadele alanlarında buluşalım!" şiarıyla düzenlendi.

İlk olarak, açılış konuşmasıyla etkinliğe katılan işçi ve emekçiler selamlandı. Ardından saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşunun ardından Penta işçileri tarafından hazırlanan, kapitalist sömürü koşullarının kadına dayattığı çifte sömürüyü anlatan "Yaşamın yarısında, kavganın ortasında" isimli sinevizyonun gösterimi yapıldı.

BDSP temsilcisi yaptığı konuşmada 8 Mart'ın tarihsel anlamına ve sınıfsal özüne vurgu yaptı. Kapitalizmin kadın işçilere uyguladığı baskının anlatıldığı konuşmada, 8 Mart'ı tarihsel anlamından koparan feminist anlayışa ve solda yaşanan savrulmalara karşı mücadele çağrısı yapıldı. 10 Mart günü Devrimci 8 Mart Platformu tarafından örgütlenecek olan mitinge BDSP saflarında katılma çağrısı yapıldı.

Daha sonra Penta işçisi ve Penta'da stajyer olarak çalışan bir lise öğrencisi tarafından Nazım Hikmet'in "Tanya" isimli şiiri, şiir için hazırlanan bir sinevizyon eşliğinde okudu. Alman askerleri tarafından 18 yaşında asılan ve son sözlerinde bile yoldaşlarına mücadele çağrısını yükselten Tanya'yı anlatan şiir ve sinevizyon salondakiler tarafından ilgiyle izlendi.

Ardından OSİM-DER Müzik Topluluğu sahne aldı. Türkülerine başlamadan önce tüm işçi sınıfının 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü selamlayan müzik grubu, Zazaca, Kürtçe ve Türkçe ezgiler seslendirdi.

Etkinliğin devamında sahne alan Muzaffer Özdemir türkülerıyla ve özellikle enstrümantal olarak çalınan parçalarla salondakilerin ilgisini çekti. Mücadele edenleri selamlayan Özdemir, sunduğu müzik dinletisi sırasında kendi yazdığı bir şiiri de okudu.

Ayrıca etkinlikte emekçi bir kadın kendi yazdığı bir şiiri okudu. Bir başka işçi kadın tarafından ise Nazım Hikmet'in "Sosyalizm" şiiri okundu.

Ümraniye İşçi Birliği adına da bir konuşma yapılarak aylardır direnişlerini kararlılıkla sürdüren Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ve direnişçi Hey Tekstil işçileri selamlandı. Yapılan konuşmada, işçi sınıfının tarihsel deneyimlerinin örgütlü olduğu taktirde sermaye iktidarının devrilebileceğini gösterdiği vurgulanarak, eşitlik ve özgürlük yolunu açmak için fabrikalarda, sanayi havzalarında ve bölgelerde örgütlenme çağrısı yapıldı.

Etkinlik OSİM-DER müzik grubunun seslendirdiği halay türkülerıyla devam etti. Daha sonra ise Enternasyonal Marşı hep bir ağızdan okundu. Etkinliğe 70 kişi katıldı.

Rosa Luxemburg, Clara Zetkin ve Hatice Yürekli'nin fotoğraflarının yer aldığı bir stantta devrimci kadın

tutsaklara gönderilmek üzere kartlar kullanıldı. Kartların arkasına salondakiler tarafından notlar yazıldı.

GOP

Eğitim Sen 4 No’lu Şube’de gerçekleştirilen devrimci 8 Mart etkinliği açılış konuşması ile başladı. Ardından devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşundan sonra, sinevizyonun gösterimiyapıldı.

BDSP adına yapılan konuşmada 8 Mart’ın sermayenin saldırılarına karşı işçi ve emekçi kadınların mücadelesi ile tarihe kazınmış bir gün olduğu ifade edildi. 8 Martlar’ı yaratan kölelik uygulamalarının devam ettiği vurgulanarak insanca çalışma ve yaşam koşulları için mücadelenin güncelliği vurgulandı.

Ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu bir dinleti gerçekleştirdi. Programa katılanların ilgiyle dinlediği şiir dinletisinin ardından programın ikinci bölümü tiyatro gösterimi ile başladı. Ulrike Meinhof’un cezaevi günlerini anlatan oyun ilgiyle izlendi.

Son olarak müzik dinletisi gerçekleştirildi. Müzik dinletisinin ardından Devrimci 8 Mart Platformu’nun gerçekleştireceği mitinge çağrı yapıldı. GOP BDSP’nin araç kalkış noktalarının duyurusu yapılarak etkinlik sonlandırıldı.

Coşkulu geçen etkinliğe 50 işçi ve emekçi katıldı.

Ankara

Ankara’daki 8 Mart etkinliği 26 Şubat günü Toplumsal Araştırmalar, Kültür ve Sanat Vakfı’nda (TAKSAV) gerçekleştirildi.

8 Mart’ın tarihsel öneminin vurgulandığı açılış konuşmasında güncel planda işçi sınıfına dönük saldırılar sıralanarak tüm bunlardan emekçi kadının payına fazlasıyla düştüğü söylendi. Bunların yanında kadına yönelik şiddetin her geçen gün arttığı ve bunun sorumlusunun tek başına erkekler değil, kadın bedenini metaya çeviren, ona ikinci sınıf insan muamelesi yapan kapitalist sistem olduğu ifade edildi. Ayrıca son süreçte azgınlaşan faşist baskı ve terörün kadınları da vurduğu belirtilerek tutuklanan 9 KESK’li kadın selamlandı.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından ise Emekçi Kadın Komisyonları tarafından hazırlanan “Kadınlar Gökyüzünün Yarısını Elinde Tutuyor” isimli belgeselin gösterimi yapıldı.

BDSP adına yapılan konuşmada kadın emeğine yönelik saldırılardan, kapsamlı sosyal yıkım politikalarına kadar güncel tablo ortaya konuldu. Kadınların kurtuluşunun sınıfların alt üst edilmesinden, sermayenin diktatörlüğünün devrilmesinden geçtiğinin söylendiği konuşma, 8 Mart’ın güncel çağrısının örgütlü mücadele olduğu vurgusuyla bitirildi.

Ezgi Saykan ezgilerini ve türkülerini emekçi kadınlar için söyledi. Ardından Ekim Gençliği adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada emekçi kadınlara mücadeleyi daha ileriden omuzlama ve bir adım ileri çıkma çağrısı yapıldı.

Konuk konuşmacılar bölümünde Çankaya Belediyesi Sığınma Evi’nde çalışan ve etkinliğe destek sunan kadınlar birer sunum gerçekleştirdiler.

ÇHD üyesi Avukat Fatma Güneş, Gelincik Projesi üzerine bir konuşma yaptı. Kendisinin de bu projenin içinde olduğunu söyleyen Güneş ne yapılsa yapılсын kadın sorununa bu düzenin sınırları içinde çözüm bulunamayacağını vurguladı.

Anadolu Üniversitesi öğrencilerinin oluşturduğu Perde“SİZ” Tiyatro Topluluğu, Dario Fo’nun “Uyanış” adlı oyunu sahnedeki yerini aldı. İlgiyle izlenen tiyatro gösteriminin ardından sahneye Mamak İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu çıktı. Nazım Hikmet’in Tanya adlı şiirinin okunduğu dinleti oldukça beğenildi.

Zeynep Karababa’nın söylediği türkülere eşlik eden kitle Çav Bella’yı hep bir ağızdan söyledi.

Müzik arasının ardından etkinlik programı serbest kürsü bölümüyle devam etti. Bu bölümde 4 yıl önce Balgat’ta güvencesiz, sigortasız çalıştığı bir tekstil atölyesinde iş kazasında el parmaklarını kaybeden bir tekstil işçisi konuştu. Ayrıca Mamak Emekçi Kadın Komisyonu adına da bir konuşma yapılarak “emekçi kadınların kurtuluşu erkek sınıf kardeşleriyle birlikte örgütlü mücadele ve devrimdedir” denildi.

Etkinlik, Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu’nun seslendirdiği ezgi ve marşlarla son buldu. 150’yi aşkın işçi, emekçi ve gencin katıldığı etkinlikte 8 Mart’ta gerçekleştirilecek eyleme çağrı yapıldı.

İzmir

İzmir’de sınıf devrimcileri, bahar sürecininin startını 26 Şubat günü İzmir Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi’nde gerçekleştirdikleri 8 Mart etkinliği ile verdiler. Emekçi kadınların katılımının yoğun olduğu etkinlik, devrimci mücadele çağrısının öne çıktığı,

Tuzla’da etkinlik hazırlıkları

Tuzla’da yapılacak etkinliğin çalışması bölgede yoğun bir faaliyetle sürdürüldü. Etkinlik çağrısı, *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı ve kapı kapı dolaşarak yapılan el ilanlarının dağıtımıyla sürüyor. Çalışmalarda emekçi kadınların çalışma koşulları ve yaşadığı sorunlar üzerine sohbet ediliyor.

Etkinlik çağrısı fabrikalara da taşındı. 28 Şubat akşamı Na-De Elektronik Fabrikası çıkışında etkinlik çağrıları yapıldı. İşçi kadınlar sorunlarına karşı mücadeleyi yükseltmeye çağrıldı. Etkinlik ozaltleri de Aydınlı’nın merkezi noktalarına ve servis geçiş güzergahlarına yapıldı.

BDSP’nin 8 Mart afişleri de Esenyalı ve Aydınli mahallelerinde yoğun olarak yapıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Adana’da 8 Mart çalışmaları

Adana BDSP, Şakirpaşa’da bildiri dağıtımı yaparak 8 Mart’ın güncel çağrısını emekçilere taşıdı. Ardından gerçekleştirilen gazete satışıyla emekçilerle bağlar kurulmaya çalışıldı. Ayrıca BDSP imzalı 8 Mart afişleri mahallenin merkezi noktalarına yapıldı.

Emekçi semtlerinde güncel siyasal gündemleri ele alan BDSP imzalı yazılamalar da yapıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranitey.org>

coşkulu bir atmosferde geçti.

“Bu bahar önce emekçi kadınlar yürüyecek” adlı belgesel gösterimiyle başlayan etkinlik, katılımcıların “tarih boyunca mücadele eden ve devrim davası uğruna şehit düşen mücadeleciler kadınlar” şahsında tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuna çağrılmasıyla sürdü.

BDSP temsilcisi, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!” denildiğinde kastedilenin ne olduğunu açıkladı. Ekim Devrimi’nden sonra kadınlara toplumsal yaşamın her alanında hangi hakların kazandırıldığından bahsedilerek, kadının özgürleşme mücadelesinin ancak toplumsal bir devrimle mümkün olacağını söyledi.

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği’nin hazırladığı şiir grubu sahne aldı. Eylem Güler, kemaniyla birlikte etkinlik için hazırladığı ezgilerini sundu.

Etkinliğin ikinci bölümü Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu’nun işçi sınıfını cendere altında tutmak isteyen patronların çıkardıkları yeni yasaları ve uygulamalarını teşhir eden “Esnek Hayatlar” adlı oyunu sahnelemesiyle başladı.

Ardından 8 Mart’ın tarihçesi kısaca anlatılarak söz tekstil işçisi kadınlara bırakıldı. Tekstil fabrikasında çalışan bir kadın işçi, çalışma koşullarını anlatarak, direnen Billur Tuz, Savranoğlu ve Hugo Boss işçilerini selamladı.

Tekstil İşçileri Bülteni adına yapılan konuşmada mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

Etkinlik programının sonunda 4 Mart’ta gerçekleştirilecek olan Devrimci 8 Mart yürüyüşüne çağrı yapıldı.

Etkinlikte son olarak Sokak Orkestrası sahne alarak, Kürtçe, Türkçe, Fransızca ve İngilizce şarkılarla bir dinleti gerçekleştirdi. Devrimci marşlar kitle tarafından hep bir ağızdan coşkuyla söylendi.

150 işçi ve emekçinin katıldığı etkinliğe TÜMTİS yöneticileri ve Kaldıraç temsilcisi de katılım gösterdi.

Kızıl Bayrak / Ankara – İzmir - Ümraniye – Gaziosmanpaşa – Küçükçekmece - Esenyurt

Gebze BDSP’den hazırlıklar

Gebze İşçi Bülteni, servis güzergahlarında yapılan dağıtım ile birçok fabrikadan işçiye ulaştı. Dağıtımlar sırasında işçi ve emekçilerle fabrikalarda yaşanan sorunlar ve artan hak gasplarına dair konuşmalar yapıldı. Devletin kolluk güçlerinin sınıf devrimcilerine dönük keyfi engelleme tutumlarına ve ortamı terörize etme çabalarına rağmen bülten işçiler ve emekçiler tarafından sahiplenildi.

Devrimci 8 Mart’ı örme çağrısı

BDSP’nin “Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı 8 Mart’ta alanlara!” başlıklı bildirisi işçi mahallelerinde dağıtılıyor. İşçi ve emekçilerle fabrikada, evde, sokakta emekçi kadınların yaşadıkları sorunlar ve kadının örgütlü mücadelede özgürleşmesi üzerine sohbetler gerçekleştiriliyor.

Etkinlik öncesi toplantı

8 Mart etkinliğinin hazırlıkları sürerken Gebze BDSP, ÇHD MYK üyesi Av. Zeycan Balcı Şimşek’in katılımı ile bir toplantı gerçekleştirdi.

26 Şubat Pazar günü yapılan toplantıda işçi kadınlar ve yasalardaki hakları üzerinde duruldu. Kanun kapsamındaki kreş hakkı, emzirme izni gibi haklar hatırlatıldı.

Kadın işçilerin yaşadıkları tacizlerden ve ucuz iş gücü olarak görülmesinden bahsedildi. Genel olarak sınıfın örgütsüz tablosundan kaynaklı sınıfın haklarını da bilmediği vurgulanarak örgütlenme çağrısı yapıldı.

Çocuklar büyüyecekse eğer bilinçlerimiz silinmemeli!

*“Bu topraklarda bir bebek doğduğunda kulağına fısıldarlar “adınla yaşa” diye. Sizi adınızla yaşatmayanlar bu topraklardan mı? Bu dünyadan mı? Onlar da insan mı?”**

H.K., “Bazı arkadaşlarımıza adli tutuklular tarafından defalarca tecavüz edildi. Bazen zorla pantolonlarımızı indirmeye çalışıyorlardı. Yaşadıklarımız anlatılır gibi değil.”

Ş.A., “Orada çok kötü şeyler yaşadım. Adliler, boğazımıza ip takıp sıkıyorlardı. Bizi dövüyorlardı. Terörist olduğumu söyleyip öpmemiz için yüzümüze bayrak uzatıyorlardı. Öpmek istemediğinde ise yine dövüyorlardı”

Pozantı’da kendilerini en fazla zorlayan sorunun cinsel istismar olduğunu belirten A.K., daha birçok sorunla boğuştuklarını ifade etti. “Adli suçlular geceleri arkadaşlarımızı zorla yataklarına çağırıyorlardı. Gözümüzün önünde arkadaşlarımızın kafasını kırıyorlardı. Ama cezaevi idaresi her zaman konuyu örtbas etmeye çalıştı” diye konuştu.

İsimleri kısa kısa yazılıyor. Fakat yaşadıkları uzun uzun anlatılacak gibi değil. Çünkü onlar bu topraklardan, bu dünyadan. Onlara bunu yaşatanlar da bu topraklardan, bu dünyadan ve dil varmaz ama onlar da insan.

İsimleri kısa kısa yazılıyor! Çünkü olumsuz etkilenecekleri için düzenin yasaları bunu denetliyor. Ama yaşadıkları burjuva düzen hukukunun çocuk haklarını ne kadar uyguladığını gösteriyor.

Adana Pozantı Çocuk Cezaevi’nde kalan, artık adları “taş atan çocuklar” olarak kabul edilen çocukların yaşadıklarını anlattıkları bir röportajla bu gerçek ortaya çıktı. İfade ettikleri olaylar aslında tek başına onların yaşadıklarıyla sınırlı kalınmadığını gösteriyor.

B-4 Koğuşu’nda yaşananlara ilişkin soru önergeleri verildi, meclis ve medya konuya ilişkin gündeminde yer verme ciddiyetini gösterdi! Sadece bir cezaevinde bir koğuşta yaşanmış bir olay gibi sunmaya özen gösterdiler. Şimdi savcılar tutuklamak için ifadeleri almakta tereddüt etmedikleri çocuk mahkumlarını yaşadıklarıyla ilgili ifade vermeye çağırıyorlar.

Ama tüm hayatımız gibi bir tekrarı bir gerçeği görmekteyiz. Tüm basında Yılmaz Güney’in Duvar filmine göndermeler yapılmış. Film değil gerçek diyerek hayretlerini ifade etmek istemişler. Ama unuttukları koskoca bir gerçek dikiliyor karşılarında. Yılmaz Güney sesleniyor tüm insanlığa; *“bu filmde anlatılanlar, yaşanmış olayların yeniden harmanlanmasıdır. Onlar, kan, ateş ve gözyaşı içinde, duvarların karanlığında ışığı ve suyu aramışlardı... Bu filmi onlara, el yordamı ile ışığı ve suyu arayan küçük arkadaşlarıma adıyorum.”*

B-4 koğuşunda yaşananlarla Duvar filminin 4. Koğuşu arasında fark yok. B-4 her yerde ve her zaman diliminde var. Asıl bunu atlayarak gerçek haberi yansıtmak da kirliliğe ortak olmak demektir.

Kürt halkının mücadelesini kırmak için her yolu deneyenlerin bir de çocuklara yaptıklarını öğrendik. Aslında bildiğimizin üstüne bir ek yok ama düzenin “değişim” dediğinin ne olduğunu gösteriyor bizlere. Kürt halkının “taş atan generalleri”ni yıldırma için, zindandan çıktıklarında onurlarını yitirsinler diye onları kurtların ortasına bırakmışlar. Yurtseverlik kimliğiyle hapsedileni adlilerin içine bırakarak dolaylı

işkencelerini başlatmışlar. Şimdi gerçekler yüzlerine vurulduğunda bir soruşturma ve idarenin ihmali açıklamasıyla geçiştirmeye çalışıyorlar. İnkâr ve imha politikası dün neyse bugün de o var karşımızda. İşkence, tecavüz, tecrit olarak zindanda karşımıza çıkan bir halkı teslim almanın sacayaklarından biridir.

Şimdi bir kez daha elindeki montu gerillaya uzatan komutan geliyor karşımıza. O montu verdiği çocuk şimdi hangi cezaevinde hangi tecrite mahkum edildi. Ya da yıllardır görüşünde kendi anadilinde hoşgeldin demek bile “disiplin” cezası olan özgür tutsakları hangi köşeye koyarak yazacağız Pozantı gerçeğini. Kirli savaş sürüyor ve sürecek son savaşa kadar.

“**Türkiye** İnsan Hakları Vakfı’nın gözaltı ve cezaevi deneyimi nedeni ile özellikle eğitimi sekteye uğrayan çocuklar için yürüttüğü psiko-sosyal destek programı çerçevesinde belli çocuklarla görüşmelerinin devam ettiğini ifade etti. O görüşmeler sırasında çocukların kendilerini daha açık bir şekilde ifade etmeye başladığını belirten Gelegen, ‘Örneğin çocuklardan bir tanesi, çok küçük yaştaki bir çocuğun koğuş sorumlusu tarafından zorla yatağına alındığını, onun çılgınlıklarını duymamak için kulaklarını kapattığını anlattı. Bunların hepsi ruhlarında derin yaralar bırakacak olaylardı ve çocukların hem birbirleriyle ilişkilerini hem de dünya ile ilişkilerini derinden yaralayan meselelerdi’ dedi.”

Merak etmeyin derinden yaralar da kabuk bağlar. Kapanır ama izi kalır. İşte o izlerle hatırlanır geçmiş ve gelecek, o izlerin üzerinde çizilir. Bu düzenin kirlettiği insanların yaraları daha derindir. Unutulmasın ki o çocuklar sokakta büyüdüğü için değil bir halkın özgürlük savaşçıları oldukları için bu işkencelere maruz kaldılar. Bundan dolayıdır ki onlar hala savaşın içinde büyümektedirler. Onlar tek başına kendi yaşadıkları geçmişin derin yaralarını değil yüzyılların mahpus hayatıyla yaşıyorlar.

Çocuk olmak yok bu diyarlarda ve dolaysız olarak bütün dünyada. Çocukların yaşadığı acıya dem vurarak kendi vicdanları tatmin edenler acaba Uzakdoğu’daki çocuk fuhuşuyla artık tüm Ortadoğu’daki taş atan çocuk generaller arasında bağlantı kurabiliyorlar mı? Bizim tatlı su solcularımız acaba Van’da depremden kaynaklı hassasiyetleri için Van’a oyuncak yollarken plastik silah yollamamaya özen gösterdiler mi? Bu insalık değil. İnsan olmak acıyı paylaşmak için mücadeleyi paylaşmakla olur. His tek başına duyularla değil bilinçle gelir. Yoksa bugün üzüler ve vicdanlarınız sızlayarak izlediğiniz Adana Pozantı Cezaevi gerçeğini bir saat sonrasında isimleri bile bilmediğiniz çocuklara emanet ederek yaşama devam edersiniz.

Çocuklar büyüyecek. Yüzleri kapatılan, isimleri kısaltılan o çocuklar büyüyecek, bir halk olarak büyüyecekler ve birgün ölüm olacaklar bu düzene. Bilinçlerinden Adana, Pozantı, cezaevi kelimelerini hiç çıkarmadan. Hem de o panzere atılan ilk taşın tebessümüyle. Kendisinden güç ve sayı olarak fazla olanın gözündeki korkuyu okuduğu ilk gözaltısı gibi berrak olarak hatırlanacak geçmiş. Hatırlanacak ki af dileyenlere verilecek tek cevabın bilinçle sunulabilmesi için. Bir düzeni yok edip bir düzen kuracak çocuklar.

* **Cana Bostan**, *Ege Üniversitesi Felsefe Bölümü Doktora Öğrencisi*.
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Pozantı’nın kirli yüzü

Adana’nın Pozantı ilçesindeki M tipi cezaevinde, kamuoyunda “taş atan çocuklar” olarak bilinen ve eylemlere katıldıkları gerekçesi ile tutuklanan çocuklara yönelik cinsel istismar ve taciz su yüzüne çıktı. Adli tutsaklarla aynı koğuşa konan çocukların anlatımları üzerinden konuyu haberleştiren DİHA muhabiri Zeynep Kuriş, çocukların yaşadığı çarpıcı gerçekleri ortaya koydu.

Kuriş’in haberinin bir bölümü şöyle:

Daha önce de, çocuklara yönelik antidemokratik uygulamalarla gündeme gelen Adana Pozantı Cezaevi’nde şimdi de çocuklara cinsel istismar iddiaları var. Siyasi nedenlerle cezaevine giren çocukların, adli mahkumlarla aynı koğuşa konulduğu, cezaevinde çocuklara adli mahkumlar tarafından cinsel istismarda bulunduğu, şiddet uygulandığı ve ırkçı uygulamalara maruz bırakıldıkları iddia ediliyor. H.K. (15), yakın zamanda 4 ay Pozantı Cezaevi’nde kaldığını belirterek, B-4 koğuşuna yollandığını ve burada bulunan tüm tutukluların adli olduğunu ifade etti. Yanlarında kalan çocukların birçoğunun cinayet, hırsızlık ve uyuşturucu kullanmaktan tutuklu bulunduklarını vurgulayan H.K., söz konusu cezaevinde defalarca tecavüz ve taciz olaylarına tanıklık ettiklerini belirtti. H.K., “Bazı arkadaşlarımıza adli tutuklular tarafından defalarca tecavüz edildi. Bazen zorla pantolonlarımızı indirmeye çalışıyorlardı. Yaşadıklarımız anlatılır gibi değil” şeklinde iddialarda bulundu.

Raporlar dikkate alınmadı

İHD Mersin Şubesi bazı çocukların kendilerine başvurduğunu belirtti. İHD Adana Şubesi ise daha önce Pozantı Çocuk Cezaevindeki hak ihlallerine ve baskılara ilişkin defalarca raporlar yayınladıklarını belirterek ilgili makamların bu raporları dikkate almadığını bildirdi.

Kapitalizmin çarkları işçinin alinteri ve kanıyla dönüyor!

Kapitalizm öldürmeye devam ediyor. Gün geçmiyor ki iş cinyeti haberi duymayalım. Son olarak Adana Gökdere Barajı ve HES inşaatı sırasında tünel kapağının patlamasıyla sular altında kalan 10 işçi yaşamını yitirdi. Arama çalışmalarının yetersizliğinden dolayı son bilgilere göre 10 işçiden 3 işçinin cesedine ulaşılabildi.

Bir kez daha kapitalizmin vahşi yüzüyle karşı karşıya kaldık. Kimi zaman “kaza”, kimi zaman “kader” denilse de gerçek şu ki, kapitalizm seri cinayetlerine devam ediyor. Sadece Ocak ayında 62 işçi iş cinayetine kurban gitti. Patronların kar hırsı, keyfiliği sermaye devletinin böylesi konulardaki ilgisizliği-denetimsizliği ile birleşmekte, buna işçilerin örgütsüzlüğü eklendiğinde iş cinayetleri sıkça yaşanmaktadır. Bundandır ki, Türkiye iş “kazalarında” Avrupa birincisiyken, dünyada ise 3. sıradadır.

Adana’da yaşanan işçi katliamıyla ilgili, İnşaat Mühendisleri Odası’nın hazırladığı ön rapora göre önemli eksik ve hatalı işlemler sonucu bu katliama adeta davetiye çıkartıldığı görülmektedir. Raporda şöyle denmektedir: “*Baraj inşaatı tamamlanmadan gövdede su tutulmaya başlanmış olması, barajın mansap kısmında ve tünelde işçilerin çalışmaya devam etmesi, kaza anında işçi kayıplarını ciddi boyutlara taşımıştır. Ayrıca, mekanik tünel kapağını destekleyen betonarme yapıda kopmalar olduğu ve kapak arkası tıkaç betonlarının yapılmamış olduğu görülmüştür.*”

Olayın tünel kapağının ve bağlantı elemanlarının maksimum su basıncına dayanıklı bir şekilde tasarlanmamış olmasından kaynaklandığı belirtilmektedir. Rapora göre, bir baraj inşaatında böylesi bir ihmalin yaşanması şu şekilde ifade edilmektedir: “*(...) ilki Türkiye’nin su kaynaklarını yangından mal kaçırırçasına özel sektöre devreden bir anlayışın iktidarda olmasıdır. Bu anlamda ülke genelinde çevresel ve sosyolojik etkileri hesaba katmadan, hiçbir kurum veya kuruluşun görüşünü almadan, bölge halkının ihtiyaçlarını yok sayarak hayata geçirilmek istenen Hidroelektrik Santrallere bakmak yeterli olacaktır. Suların satılmasındaki ısrar ve telaş, çevresel ve sosyolojik etkilerin gözetimini engellemektedir.*”

Bir işçi yakınının da basına verdiği bilgilerde baraj kapağında çatlak olduğunun bilindiğini ve bu çatlağın

kum torbaları ile kapatılmaya çalışıldığını belirtmektedir. Ayrıca olayın yaşandığı gün çatlak olan bir tünel önünde dinamit patlatıldığı da belirtilmektedir. Bu da doğrudan bu katliama davetiye çıkartmaktır. Gerek yöre halkının gözlemi gerekse konunun uzmanlarının görüşleri bizi şu sonuca götürmektedir: Yaşanan bir kaza değil, açıkça işlenmiş bir katliamdır!

Zenginliklerinin ardında işçi kanı var!

Katiller bellidir. Kapitalistler ve onların devleti bu işçi katliamının doğrudan sorumlularıdır. İnşaatı yapılan Köprü Hidroelektrik Santrali Sabancı grubuna bağlı **Enerji-SA** isimli şirkete aittir. Projenin ana yüklenicisi ise AKP’ye yakınlığıyla bilinen ve özellikle enerji alanında siyasi iktidar tarafından önu hızla açılan **Cengiz İnşaat-Özaltın İnşaat** ortaklığıdır (Tayyip Erdoğan’la hemşeri olan ve aralarındaki yakınlığı çeşitli kereler kamuoyuna yansımış olan Cengiz İnşaat’ın nasıl önünün açıldığına dair bilgiler Elektrik Mühendisleri Odası’nın yayınladığı Fener Işığında Gölge Oyunları isimli raporundan elde edilebilir.) Adana’daki olay Enerji-Sa’nın ilk cinyeti de değildir. Maraş’ta Sabancı Holding-Enerji-Sa’nın inşaa etmekte olduğu Hacımınoglu HES inşaatında bir işçi boğularak ölmüştü.

Özaltın İnşaat’ın sahibi Nuri Özaltın da Türkiye’de her yıl düzenlenen “Forbes 100” listesinde Türkiye’nin en zengin 100 kişisi arasına son yıllarda aldığı kıyak ihalelerle giren bir patronudur. Ve bu son olayda göstermektedir ki sahip olduğu zenginliği nasıl elde ettiği açıktır; o işçilerin alinteri ve kanıyla zenginleşen kapitalistlerden biridir.

Hem suçlu hem pişkinler!

Köprü Barajı ve Hidroelektrik Santrali sahasında yaşanan bu açık katliama ilişkin failler ise pişkinliklerini korumaktadır. Konuyla ilgili, Özaltın İnşaat “teknik bir sorun” derken, Enerji-Sa “nedenini bilmiyoruz” diyerek bir açıklama bile yapmamıştır. Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu ise sanki özelleştirmelerin önünü açan bu devletin bir bakanı

değilmiş gibi, suçu özel şirkete atarak işin içindeki rollerini görmezden gelmektedir. Ayrıca “denetimin ne kadar önemli olduğu anlaşıyor” deme pişkinliğinde de bulunabilmiştir. Böylelikle gerekli denetimlerin yapılma görevinin devleti ilgilendirmediğini açıkça söylemiş de olmaktadır.

Biz bu tabloya ne yazık ki şaşırıyoruz. Davutpaşa’dan, Tuzla tersanelerinden, Balıkesir, Zonguldak maden ocaklarından, Ostim’den biliyoruz. Patronlar işçi ölümlerinin önünü kar hırsları ve alınmayan önlemlerle açarken, devlet de gereken denetlenmeyi yapmamaktadır. Ki zaten mevcut yasalar bu konuda yetersizdir. Kaza olur, “kader” denir, “güzel öldüler” denir. Sorumlular aklanır ve hatta suçlu işçiler olur. Ya da Tuzla tersaneler örneğinde olduğu gibi, iş cinayetlerine, taşeronlaşmaya, esnek-kuralsız çalışmaya karşı oldukları için işçiler yargılanır.

Kapitalistlerin işçi sağlığı ve güvenliği gibi özel bir dertleri olmadığı ortadadır. Ancak özellikle artan özelleştirmeler ve yaygınlaşan taşeronlaştırma sonucunda iş “kazaları” çok daha fazla yaşanır olmuştur. İş cinayetlerini meslek kaderi olarak yorumlayan bir hükümetin bunları dert edeceğini ummak ise tam bir hayaldir. Çoğu “kaza” haberi görmezden gelinmektedir. Enerji sektöründe de özel şirketlerin daha fazla kar elde etme hırsı nedeniyle pek çok kaza yaşanmaktadır. Hızla büyüyen, zenginleşen bu şirketlerin gerisinde artan taşeronlaştırma, güvencesizlik, düşük ücretler, haber değeri bile olmayan işçi ölümleri ve geride bırakılan yoksulluk ve sefalet vardır.

Kapitalizm işçiye ve çevreye düşmandır!

Kapitalistlerin kar hırsı sonucu sadece işçinin acımasızca sömürülmesi değil, çevrenin tahribi de sözkonusudur. Son yaşanan işçi katliamı bu konuda da dikkat çekmektedir. HES’lerin neden olduğu çevre katliamına karşı yürütülen mücadelenin meşruluğu kapitalistleri ve devleti zora soktuğu için bu mücadele devlet terörünün hedefi olmuştur. Polis ve yargı terörü HES karşıtlarına fütursuzca uygulanmaktadır. Buna ek olarak bu inşaatlarda işçi hak gaspları yanında iş cinayetleri de, kapitalistlerin ve devletin maskesini düşürerek, onları zora soktuğu için medya eliyle üzeri örtülmektedir. Tıpkı Ciner Grubu’nun Kahramanmaraş’ta yaptığı Park Holding-Afşin Elbistan Termik Santrali’nde en az 10 işçinin göçük altında kalmasının geçirtilmek istenmesi gibi. Şimdiye kadar sıkça yaşanan iş cinayetlerinde olduğu gibi Adana Gökdere Köprü Barajı için de aynı taktik izlenmektedir. Burjuva medya bu aleni cinyeti görmezden gelerek katliamın suç ortaklığına soyunmaktadır.

Tek seçenek örgütlü mücadele!

Bir kez daha görülmüştür ki, iş cinayetleri kapitalist sömürü düzeninin değişmez gerçeğidir. Bu düzen ölüm, yıkım ve sömürü düzenidir. Ancak işçi ve emekçilerin örgütlü gücüyle iş cinayetlerini, çevre katliamlarını durdurabilir, katliamcılardan hesap sorabiliriz. Gerçek çözüm ve insanca bir yaşam ise kapitalizmin barbarlığına karşı, sosyalizm mücadelesinin kazanmasıyla elde edilecektir.

İşçi ve çevre düşmanlarının suç çetelesi...

- * Maraş’ta Sabancı Holding-Enerji-Sa’nın inşaa etmekte olduğu Hacımınoglu HES inşaatında bir işçi boğularak öldü.
- * Ciner Grubu’nun Kahramanmaraş’ta yaptığı Park Holding-Afşin Elbistan Termik Santrali’nde 10 işçi göçük altında kaldı.
- * Kasım 2010’da da yaşanan bir kazada Menge Barajı’nda çalışan HES işçilerini şantiyeden taşıyan aracın devrilmesiyle bir işçi ölmüş, 10 işçi yaralanmıştı.
- * Giresun’da yapımı süren, Doğu Holding’in Arslancık HES şantiyesinde yaşanan bir kazada ise 5 işçi ciddi biçimde yaralanmıştı.
- * Limsan-Limak’ın ortak girişimi olan İkizdere Barajı’nın inşaatında bir işçi öldü. Ekim 2010’da bu HES’te yaşanan “kaza”da iki işçi ciddi biçimde yaralandı.
- * Limak’ın Siirt’te yaptığı Alkumru HES’te de yaşanan en az 7 farklı olayda da 19 işçi yaralanmış, 3 işçi ise yaşamını yitirmişti.
- * Borçka Barajı’nın yapımında elektrik akımına kapılan işçiler yaşamını yitirdi.
- * Çoruh’ta yapılmakta olan barajların viyadük inşaatlarında 2011 başında en az 2 işçi öldü. Mayıs 2010’da da baraj inşaatında çalışan iki işçi yaşamını yitirdi.
- * Deriner Barajı inşaatında bir işçi öldü.
- *Borusan Holding’in Erzurum İspir’de yaptığı Yedigöl Aksu HES’in inşaatlarında da üç işçi can verdi.

Bir rol model ya da kan emici bir asalak:

HEY Tekstil patronu Aynur Bektaş

“Tüm toplum, giderek daha çok iki büyük düşman kampa, doğrudan birbirilerinin karşısına dikilen iki büyük sınıfa bölünüyor: Burjuvazi ve proletarya.”
(Komünist Manifesto - K. Marx / F. Engels)

Bu kampın bir tarafında HEY Tekstil işçileri 20 günü aşkındır fabrikalarının önünde soğuğa, açlığa, biriken kira ve fatura borçlarına rağmen direniyor. Diğer tarafında HEY patronu Aynur Bektaş lüks evinde işleri tıkırında yaşamaya devam ediyor. Bu kampın bir tarafında emekten yana güçleri diğer tarafında ise hukukuyla, polisiyle, meclisiyle sermayeden yana güçler bir araya geliyor. Tüm bu kamplaşmanın içinde sermaye devletinin nasıl bir yalan, demagoji, sömürü ve baskı üzerine kurulu olduğu çok daha açık bir şekilde ortaya seriliyor.

Emeklerimizin sömürüsü üzerine kurulan bir “başarı” öyküsü

Aynur Bektaş adını hemen herkes, hangi sınıfa mensup olursa olsun duymaktadır. Sermaye düzeni bir başarı öyküsü olarak, rol model kadın işveren olarak adını duyurmaktadır. İşçiler açısından ise kan emici bir patrandur. Sermaye devleti Aynur Bektaş’a sahip çıkmakta, sürekli olarak işçilere sizler de zengin olabilirsiniz, işte örneği diyebilmektedirler. Çerkeş’te doğan zar zor okula giden, çocukluğunu yaşamamış, çalışıp-didindiği “emek” vermiş ve zengin olmuş bir kadın. Patronlar örgütü TÜSIAD’ın bir üyesi. Ayrıca TOBB Kadın Girişimciler Kurulu Başkanlığı yapıyor. Sermaye devletinin meclisinden üstün hizmet ödülü almış, sermaye devletine hizmet etmekten geri kalmayan bir kadın patron. Sermaye devletinin kurumları içerisinde etkin rol oynayan iki karşıt-düşman kampa bölünmüş toplumda biz işçilerin en azılı sınıf düşmanlarından birisi.

HEY Tekstil patronundan hesabı işçiler soracak!

HEY Tekstil patronu olan Aynur Bektaş, 420 işçiyi kapı önüne koyacak kadar “başarılı” bir patron. Hem de dört aylık maaşlarını vermeden, tazminatlarını ödemedi. Kriz dönemlerinde de büyümesini bu “başarı”sına borçlu zaten. Yıllardır işten attığı yüzlerce işçinin bütün haklarını gaspeden, iş mahkemelerinde, Çalışma Bölge Müdürlükleri’nde şikayet dilekçelerinin, dosyaların, delillerin kaybolduğu, sürekli ertelendiği bir fabrika HEY Tekstil. Adı geçtiğinde boşuna dava açmayın kazanamazsınız, kazansanız da paranızı alamazsınız, alsanız da sürünürsünüz. Alacağınız yaptığımız masrafa değmez denilen bir yer. İşte bu fabrikada 20 gün önce 420 işçi kapı önüne kondu. 20 gündür direniyorlar.

Geçtiğimiz aylarda Hürriyet gazetesinin Pazar ekine röportaj veren Aynur Bektaş’ın röportajı üzerine Emekçinin Gündemi Bülteni’nin Ocak 2012 tarihli sayısında bir yazı çıkmıştı. Daha direniş başlamamışken kaleme alınan yazıdan birkaç paragrafı yeri gelmişken aktarmak yerinde olacak:

“Aylardır maaşların ödenmediği, tazminatsız işten atmaların yoğun olduğu HEY Tekstil’in patronunun bizlerin emeğinin gaspıyla neler yaptığını hep beraber

öğrenelim. Ve unutmayalım ki, bunların her birinde bizlerin alınteri var ve diğer patronlar da Aynur Bektaş’tan farksızlar...

Bizlerin kapısının önünden bile geçmediğimiz, asgari ücretle kapısından içeri girsek bulaşık yıkamadan çıkamayacağımız Hilton’daki Dragon restoranında (Aynur Bektaş’ın en favori mekânlarındanmış) çekilen bir fotoğraf kullanılmış, röportajda.

Kadından sorumlu CEO, başlığı ile Aynur Bektaş’ın kadınlarla, kadın sorunuyla ne kadar ilgili olduğu söyleniyor... Ancak fabrikasındaki kadın işçilerin maaşlarını aylardır vermeyen birisi için kadın sorunuyla ilgilendiğini söylemek ne kadar samimi olabilir varın siz düşünün.

... ‘Altı saatlik uykuyla yetiniyorum genellikle’ diye belirtmiş. Peki, ya bizler? Gece yarılarında kadar süren fazla mesailerden sonra bizler 6 saatlik uykuya vakit ayırabiliyor muyuz acaba? Uyku nedir unutan bizler; ertesi gün tekrardan işe gidebilmek ve Aynur Bektaş gibilerini zengin edebilmek için yorgunluğumuzu atmaya çalışıyoruz. Elimize geçen ise; koca bir hiç. Peki, Aynur Bektaş’ın eline geçenler...

Bizler bayramlarda bile çalıştırılırken, Aynur Bektaş ‘Bayramlarda eşimle tatile çıkarız. Sapanca’ya veya Uludağ’a gideriz’ diyebiliyor. Hangimiz tatilde buralara gidebiliyoruz. En fazla memlekete, köye veya yakınlarda günübirlik ücretsiz yerlere gidiyoruz. Bizler çalışmaktan hiçbir şeye vakit bulamazken, vakit bulsak para bulamazken Aynur Bektaş yüzmeye gidiyor; tenis oynuyor. Salı, cuma, pazar günleri pilates yapıyor, perşembe sabahları da oturduğu sitede masaj yaptırıyor. Bizlerin hakkını gasp edip 3 binden fazla şişelik şarap koleksiyonu bile yapabiliyorlar.

Krizde bizler işsiz kalırken, aylarca kiralarmızı, faturalarımızı ödeyemezken, işsizlik oranı %26’lara çıkarken Aynur Bektaş krizde tavla oynamayı öğrenmiş. Herhalde boş vakit bulmuş ve krizde, bizler gibi zor günler geçirmemiş olan Aynur Bektaş krizi tavlayı öğrenmek için ‘fırsata çevirmiş’.

Bizler, fabrikada önümüze ne gelirse gelsin yemek zorunda bırakılırken, Aynur Bektaş’ın fabrika içerisinde küçük bir mutfak var. Çoğunlukla tencere yemeği pişer, diyor. Kendisine özel yemek yaptıran Aynur Bektaş hele bir gün de bizlerin yediklerini tatsın. İşte, tüm bu farklılıklarla iki ayrı sınıf ve iki ayrı

dünya. Bir tarafta Aynur Bektaş’ın mensup olduğu patronlar sınıfı burjuvazi. Diğer tarafta bizlerin mensup olduğu işçi sınıfı. Bizlerin üzerinden geçinen asalaklar sınıfının yaşantısı. Bu düzene daha ne kadar katlanacağız. ‘DUR!’ demenin vakti gelmedi mi?”

Hey Tekstil işçileri “DUR!” demenin vaktinin geldiğini 20 gün önce gösterdiler ve direnişe çıktılar. Bu direniş büyütülmeyi bekliyor. Belki şu an için belli sınırlılıklarla devam ediyor olabilir. Ama bu değişmez değildir. Yıllardır sömürüye boyun eğerken bugün ayağa kalkan HEY Tekstil işçileri yürünmesi gereken yolu da bulacaktır.

Yıkalım bu köhne düzeni!

Son olarak söylemek gerekir ki, sermaye düzeni böylesi başarı öykülerini bulup çıkarmaktadır. Milyonlarca işçiyi sömürmenin, baskı altında tutmanın ve ses çıkartmamalarını sağlamanın en önemli yollarından birisidir. Aynur Bektaş gibilerini gösterip, sizler de bu sefil hayatlarınızdan kurtulabilirsiniz demektedir. Tabii ki işçi kardeşlerimizin sefillikleri, sömürüsü üzerine kurulmuş hayatlara kavuşarak bir kurtuluştan bahsediyorlar.

Böylesi bir kurtuluş bizim kurtuluşumuz olamaz. Patronlar sınıfından, burjuvaziden kurtulup emeğin hakim olduğu, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin ve sömürünün ortadan kaldırıldığı gün kurtuluşumuz gerçekleşecektir.

Bizlerin gerçek kurtuluşu, yazının başındaki alıntının yapıldığı manifestoda açıkça verilmektedir: “Proletarya, burjuvaziyle mücadelesi gereği sınıf olarak birleşip, devrim yoluyla egemen sınıf olduğunda ve egemen sınıf olarak zorla eski üretim ilişkilerini ortadan kaldırdığında, böylece o üretim ilişkileriyle birlikte sınıf karşıtlığının varlık koşullarını da, bütünüyle sınıfları...ortadan kaldırmış olur.

...Komünistler, görüş ve niyetlerini gizlemeyi reddederler. Amaçlarına ancak bugüne kadarki tüm toplumsal düzenin zorla yıkılmasıyla ulaşabileceklerini açıkça bildirirler. Varsın egemen sınıflar bir komünist devrim ürküntüsüyle tir tir titresinler. Proleterlerin, zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri yok. Kazanacakları bir dünya var.

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşin!”

R. U. Kurşun

Hey Tekstil’de direniş sürüyor!

24 Şubat 2012 / İstanbul

Geçtiğimiz haftalarda Valiliğe, Kaymakamlığa, AKP önüne, Hürriyet gazetesine, Star Gazetesi’ne ve daha birçok yere giderek eylem gerçekleştiren Hey Tekstil işçileri hem eylemlerine devam ediyorlar hem de birçok sendika ve siyasetin ziyaretlerini kabul ediyorlar.

Devrimci 8 Mart Platformu’ndan ziyaret

24 Şubat günü Devrimci 8 Mart platformu bir ziyaret gerçekleştirdi. “Direnen Hey Tekstil işçileri yalnız değildir!” pankartı ve konuşmalarla sınıf dayanışması gösterildi. Platform adına yapılan konuşmalarda kapitalizm ve emperyalizmin hedefe alınması gerektiği, direnen işçilerin yanında olunacağı ve sınıf dayanışmanın önemi vurgulandı. 8 Mart’ın tarihsel anlam ve içeriği vurgulandı. 8 Mart’ın işçi sınıfının mücadele tarihine ait bir gün olduğu, kadına yönelik şiddetin, sömürünün, baskının temel

29 Şubat 2012 / İstanbul

kaynağının sermaye devleti olduğu, kadın-erkek işçilerin el ele örgütlü bir mücadele yürütmesi gerektiği vurgulanarak, Hey Tekstil işçilerinin 8 Mart’ta Devrimci 8 Mart Platformu ile birlikte alanlara çıkması çağrısı tekrarlandı. Gün içerisinde SES adına bir ziyaret daha gerçekleşti.

25 Şubat günü **Tek Yumruk** taraftar grubu bir ziyaret gerçekleştirdi. “Re re re, ra ra ra emeğin olsun tüm dünya” sloganının öne çıktığı ziyarette, “Tribün emekçileri olarak farklı renklere gönül versek de bizleri birleştiren işçi-emekçi oluşumuz” denildi. Aynı gün Hürriyet’e bir ziyaret daha gerçekleştirildi. Burjuva basının direnişe karşı ilgisiz olması işçilerin basına yönelik eylemleriyle aşılmaya çalışılıyor.

25 Şubat akşamı Küçükçekmece BDSP tarafından gerçekleştirilen 8 Mart etkinliğine HEY Tekstil işçileri çağrılmalarına rağmen komite tarafından, “işçilerin yorgun oldukları” gerekçe gösterilerek katılmadılar.

Ekim Gençliği’nden ziyaret

29 Şubat günü Ekim Gençliği ve KESK’in ziyareti gerçekleşti. Fabrikaya yakın bir noktada “Sömürüye, hak gasplarına, işten atmalara karşı geleceğimize sahip çık! HEY Tekstil’de direniş kazanacak! - Ekim Gençliği” pankartı açılarak sloganlarla HEY Tekstil fabrikası önüne gelen Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada özünde üniversite öğrencilerinin karşı karşıya kaldığı baskılar ve yaşadığı sorunlarla işçi sınıfının yaşadığı sorunların aynı olduğu söylendi. HEY Tekstil işçilerinin uğradıkları haksızlıklar ve işten atma saldırısı karşısında direniş yolunu seçerek geleceklere sahip çıktıkları ve izlenmesi gereken yolu gösterdikleri, Ekim Gençliği’nin de işçi sınıfının sesini ve mücadelesini üniversitelere taşıdığı söylendi. Ziyaretin ardından işçilerle sohbetler edildi.

HEY patronunun iş yaptığı fabrikalarda eylem

HEY patronunun halen iş anlaşmaları olan Tekboy ve Lifung Centre’nin önüne gitmek üzere araçlara binildi. Araçlarda yer olmadığı için Ekim Gençliği ve sınıf devrimcileri eylem yapılacak yere yürüyerek ulaşılar. Bu tavır işçiler tarafından hayretle ve saygıyla karşılandı. Hey Tekstil işçileri Tekboy ve Lifung önünü eylem alanına çevirdiler ve yol boyunca bildiriler dağıtıldı. Aynur Bektaş’la halen iş yapmaya devam eden bu şirketlerin iş yapmaya devam etmeleri halinde eylemlerini büyütecekleri sözü verilerek eylemler sonlandırıldı. Geçtiğimiz hafta da LiFung önünde bir eylem yapılmıştı. Süreyya Bektaş’ın içeride toplantıda olduğu öğrenilmiş, valilikten Çalışma bölge Müdürlüğü’nden bu firma ile HEY’in iş yaptığı öğrenilmişti. Ancak LiFung yetkilileri bunları yalanlamıştı.

İşçiler mecliste

29 Şubat günü aynı zamanda 4 Hey tekstil işçisi meclisçilerle meclis kararıyla

görüştüler. Levent Tüzel’le bir de basın açıklaması gerçekleştiren işçiler sorunlarını dillendirmiş oldular. Ancak bu düzenin meclisinden en fazla konunun tartışma konusu edilebileceği bir yer olduğu bilinmelidir. Direnişi kazanıma götürecektir olan yer sokak sokak, fabrika fabrika direnişin büyütülmesi ve Aynur Bektaş’ın işçi sınıfının örgütlü gücüyle sıkıştırılmasıdır.

28 Şubat 2012 / Ankara

Patron yemek hakkına göz dikti!

İzmir’de Aliğa Bakırçay Havzası’nda Sider işçileri son iki yıldır ücret gasplarına karşı servislere binmeyerek tepkilerini ortaya koyuyorlar. Eylemli güçleriyle, “para yok” diyen Sider patronunu da bir şekilde dize getirmiş oluyorlar.

Bu eylemli süreçlere rağmen Sider’de patronun elini güçlendiren tek güç satılık Türk-Metal çetesi olduğundan eylemler militanlaşmadan önü kesiliyor.

Türk-Metal çetesini de yanına almış bulunan Sider patronu ücret gaspından sonra şimdi de işçilerin yemeklerine de göz dikmiş durumda.

Bir Sider işçisinin aktarımına göre; 27 Şubat günkü öğle yemeğinde sadece çorba ve makarna çıkarıldı.

Gazetemize konuşan Sider işçisi son olayı şöyle anlattı: “Bizler de yemekhanede bu durumu görünce yemek yememe kararı aldık. Yemekhane içerisinde toplu olarak bekleyerek yemek hakkımıza göz dikilemeyeceğini gösterdik. Yaklaşık bir saat bekledikten sonra dışarıdan yemeklerin getirilmesini sağladık. Eğer önümüze konanı yemeye kalksaydık yarın daha sıkıntılı sorunlarla karşılaşacaktık. Geçen günlerde ücretlerimiz için eylem yapıyorduk. Şimdi patronumuz yemeğimize göz dikti ve bizlerde yemek hakkımız için eylem yapıyoruz. Türk-Metal Sendikası ise her zamanki gibi tarafını belli etmekten geri durmuyor. Patroncu tutumlarını her koşulda sergiliyorlar.”

Kızıl Bayrak / İzmir

Direnişlerle dayanışma etkinliği

Direnışteki Savranoğlu ve Billur Tuz işçileri için 25 Şubat akşamı ortak bir dayanışma etkinliği düzenlendi. **Aliğa Belediyesi taşeron işçileri** de “Onurlu mücadelenizin arkasındayız” pankartı arkasında yürüyüş yaparak gecenin yapılacağı salona geldiler. Yine **İzmir Basma Sanayi işçileri** önlükleriyle toplu giriş yaptılar. Savranoğlu Deri işçilerinin büyük bir kısmı aileleriyle beraber slogan atarak geldiler.

Coşkunun hakim olduğu gece sinevizyon gösterimiyle başladı. Sinevizyonun ardından, Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse bir konuşma yaptı. Dayanışma gecesinin düzenlenmesinin nedeninin direnişçi işçilerle, emekten yana olanları yan yana getirmek ve mücadeleyi güçlendirmek olduğunu ifade etti. Köse, “Bugün Billur Tuz işçisi, Savranoğlu işçisi kaybederse hepimiz kaybetmiş oluruz. Kazanırlarsa hepimiz kazanmış olacağız” dedi. AOSB’de, Torbalı’da, Kemalpaşa’da örgütsüz ağır çalışma koşulları altında çalışan işçilerin olduğunu, sendikaların öncelikle oralara gitmesi gerektiğini ifade eden Köse, “ortak mücadele hattı örmeliyiz gerekirse ortak bir yer tutarak adının ne olduğuna bakmadan kötü koşullarda çalışan, geleceği karartılan işçileri örgütlemeliyiz. Sendikaların görevi budur bizler bunun için varız” dedi ve mücadele çağrısı yaptı. 8 Mart ve 1 Mayıs’a değinen Köse’nin ardından söz Deri-İş Genel Başkanı’na verildi.

Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi, sendikal mücadeleye yönelen saldırılara değinerek Kampana Deri ve Savranoğlu Deri’de yaşanan süreçleri, karşılaşılan güçlükleri ayrıntılarıyla aktardı. Servi, konuşmasında “Bizlerin sorunları ortak. Sermaye örgütlü toplum istemiyor. Bunun için bizler bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın anlayışını bir tarafa bırakıp ortak sorunlarımız için ortak mücadele etmeliyiz. Bugün KESK’e yapılan saldırılar da baskıların sindirme politikalarının bir parçasıdır. Halklarımıza, işçilere ve emekçilere AKP iktidarı yaşama hakkı tanımıyor” diyerek sendikalar yasasındaki değişikliklere de değindi. Mücadeleci sendikaların yok edilip iktidarın güdümünde sendika yaratılmaya ve sendikalı işçilerin yok edilmeye çalışıldığını belirtti. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’ne de değinen Servi, 8 Mart’ın amacına kendi özüne uygun kutlanması için alanlarda olacaklarını

söyledi.

Ardından söz direnişçi işçilere bırakıldı. **Billur Tuz işçisi Hülya**, etkinliğe katılan herkesi Billur Tuz ve Savranoğlu işçileri adına selamlayarak konuşmasına başladı. 8 Mart’ın tarihçesine değinen Billur Tuz işçisi, 8 Mart’ı mücadeleyle karşıladıklarını ve tıpkı 8 Mart’ı yaratan tekstil işçisi kadınlar gibi mücadelenin içinde yer aldıklarını belirtti. Bu sebeple 8 Mart’ın kendileri için daha da anlamlı olduğunu sözlerine ekledi. Kadınların ikinci plana itildiğini, siyasette, toplumsal konularda ve yaşantılarında bugün bile hiçbir değişikliğin olmadığını söyledi. Kriz dönemlerinde faturayı en ağır biçimde ödeyenlerin kadınlar olduğunu, çalışma hayatında önce kadınların işten çıkarıldığını, yoksulluğun acısını yine en çok kadınların çektiğini belirten Billur Tuz direnişçisi şiddet ve tacize de değinerek tekstil işçisi kadınlar ve Novamed işçisi kadınlar gibi Billur Tuz ve Savranoğlu işçisi kadınların da direnişlerdeki yerlerini alacaklarını ifade etti. Direnişçi işçi konuşmasını şiirle bitirdi.

Petrol-İş Aliğa Şubesi folklor ekibi geceye ayrı bir renk katarken **Savranoğlu işçisi Sevim** ise konuşmasına Nazım Hikmet’ten “Akrep gibisin” şiiriyle başladı. Konuşmasında Deri-İş’in iyi olduğunu duyduklarını ve şimdi bunu daha iyi anladıklarını ifade ederek “İyi ki Deri-İş’e üye olmuşum” dedi.

Sendikal Güç Birliği Platformu adına Neslihan Tasoluk Nakaş söz aldı. Dayanışmanın önemine değinen Nakaş, UİS ile AKP iktidarının hedeflerini anlattı.

Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu, dört farklı oyunuyla sahnedeki yerini aldı. Büyük beğeni toplayan oyunların ardından İzmir Basma Sanayi işçisi Engin söz aldı. 7 yıldır tazminatlarını alamadıklarını söyleyerek mücadele çağrısı yaptı.

Petrol-İş Sendikası Ayak Takımı Tiyatro Topluluğu da oyunlarını sergiledi.

Grup Yel Değirmeni, türküler ve marşlarla sahnedeki yerini aldı. **Koma Gım Gım**’ın halaylarıyla şenlik son buldu.

BDSP, Mücadele Birliği, BDP, İHD ve Aliğa Belediyesi taşeron işçilerinin de aralarında bulunduğu pek çok kurumdan geceye mesaj geldi. Gecede BDSP imzalı 8 Mart bildirileri kullanıldı. Çok sayıda *Kızıl Bayrak* gazetesi işçilere ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Hocası, öğrencisi, işçisi: Tek ses!

ÇOMÜ’de işten çıkarılan 36 taşeron işçisinin işe geri alınması talebi ile başlayan çalışma, 28 Şubat günü Terzioğlu Yerleşkesi’nde bulunan Bilim Anıtı önünde işçi, sendikacı, akademisyen, memur ve öğrenci bileşenlerinin tümünü kapsayan bir basın açıklaması ile devam etti. Tüm bileşenler, yeni ihale sürecine kadar, eylemlilikleri -şimdilik- sonlandırdıklarını açıkladılar.

ÇOMÜ öğrencileri, Mühendislik Fakültesi önünde toplanıp fakülteleri dolaşarak eyleme destek istedi. Sloganlar ve dövizlerle yürüyüş yapan öğrenciler, Bilim Anıtı önünde Sosyal-İş sendikası üyeleri, işten atılan ve halen üniversitede çalışmakta olan işçiler, akademisyenler ve memurlarla buluştu.

İlk olarak Eğitim-Sen Çanakkale Şube Başkanı Telat Koç bir basın açıklaması yaptı. ÇOMÜ’lü öğrenciler adına yapılan basın açıklamasında ise 36 emekçinin hiçbir gerekçe gösterilmeksizin ortada bırakılmalarına sessiz kalınmayacağı ifade edildi. Taşeronlaşmanın öğrenciler üzerindeki etkisini üniversitelerde YÖK’ün oluşturduğu söylendi. Bologna süreciyle beraber, üniversitelerde parasız, bilimsel ve anadilde eğitimin önünün tıkandığı ve beraberinde antidemokratik, antibilimsel, ezberci eğitimin dayatıldığı vurgulandı.

Sosyal-İş Sendikası Toplu İş Sözleşme Dairesi Başkanı Engin Sezgin ise “Bu sürece dur denilmezse; bu haksızlık, bu adaletsizlik, bu hukuksuzluk, yarın öğrencisini de vuracak, memurunu da vuracak, araştırma görevlisini de vuracak, profesörünü de vuracaktır. Bu olumsuz koşullarda, özgür ve nitelikli, bilimsel üretimden ve eğitimden söz etmek mümkün olmayacaktır” dedi.

Ekim Gençliği / Çanakkale

ÇOMÜ işçileriyle dayanışma

Sosyal-İş Sendikası 25 Şubat günü Saat Kulesi önünde, Çanakkale Üniversitesi’nde hukuksuz olarak işten çıkarılan 36 işçinin işlerine geri dönmesi talebiyle basın açıklaması gerçekleştirdi. Çanakkale Üniversitesi öğrencileri de işten atılan işçilerle dayanışma amacıyla 26 Şubat Pazar günü kordonda stant açtı.

Ekim Gençliği’nin de aralarında bulunduğu devrimci, ilerici ve sol kurumların da destek verdiği basın açıklamasına 150 kişi katıldı.

Taşeron şirketlerde çalışan Sosyal-İş Sendikası üyesi 1200 işçiyi temsilen okunan basın açıklamasında 13 Şubat’ta bir dayanışma kampanyası başlatıldığı duyuruldu. Üniversitelerde tek tek birimleri dolaşarak, yaşanan haksızlığı tek tek anlatarak yüzlerce kişiden 2’şer lira toplandığının belirtildiği açıklamada toplanan paralarla temel gıda ve temizlik maddelerinden oluşan dayanışma erzak paketleri hazırlandığı belirtildi.

Ardından Eğitim-Sen Çanakkale Şube Başkanı Telat Koç da bir basın açıklaması yaptı.

36 taşeron işçisinin mücadelesi ile dayanışma çalışması başlatan ÇOMÜ öğrencileri, 26 Şubat günü kordonda “Taşerona Karşı İşçiler Ayakta, İşçilerle Dayanışmayı Büyütelim” şiarlı pankartın asılı olduğu bir stand açarak, 2 gündür kampüs içerisinde geniş biçimde dağıtılan bildirileri halkla buluşturdu.

Ekim Gençliği / Çanakkale

Çorlu'da devrimci bahara hazırlık

Tekirdağ Çorlu'da Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun devrimci sınıf çalışması bahar sürecine ilişkin faaliyetlerin yoğunlaşmasıyla sürüyor.

Bu çerçevede **26 Şubat** Pazar günü 8 Mart'ın yanı sıra kapitalizm ve işçi sınıfı başlıklarını içeren bir panel düzenlendi.

Panelin birinci bölümünde emekçi kadın sorununun tarihsel anlamı ve sınıfsal özüne dair bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmanın içinde emekçi kadın sorununa yaklaşım biçimleri üzerinden BDSP'nin politik platformu açıklandı. Emekçi kadın sorununun sosyalizm mücadelesiyle içiçe geçmiş yapısı ifade edildi. Sunumun ardından soru-cevap kısmına geçildi. Türkiye toplumunda kadın sorununun kendine özgü yapısı üzerine sorular ve görüşler ifade edildi. Yine panelin katılımcıları tarafından kadınların mücadelede daha ön saflarda yer alması gerektiği söylendi.

Kısa bir aradan sonra etkinliğin ikinci bölümünde

'Kapitalizm ve işçi sınıfı' başlığını Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır sundu. Yaraşır sunumuna kapitalizmin işleyiş yasalarını anlatarak Rosa Luxemburg'tan alıntılarla başladı. Rosa'nın da ifade ettiği gibi kapitalizmin ancak onun üretildiği yer olan fabrikada çözüleceğini belirtti.

Sonrasında ise işçi sınıfının toplumsal siyasal mücadele sahnesinden siyasal bir güç olarak çıkabilmesi için fabrika temelli örgütlenmelerin gerekliliği ve önemi üzerine çeşitli örnekler verdi. Kapitalizmde işçi sınıfının özgür köleler olduğunu söyleyen Yaraşır, yaşamını sürdürebilmek için emek gücünü satmaktan başka bir geçim aracına sahip olmayan işçi sınıfının her gün modern cezaevleri gibi olan fabrikalara tıkmak zorunda bırakıldığını ifade ederek kapitalizmde işçi sınıfının bu kadar özgür olduğunun altını çizdi. Tarihsel örnekleri de ortaya koyarak işçi sınıfının tarihin en devrimci ve tutarlı sınıfı olduğunu da sözlerine ekledi. İşçi sınıfının mücadelesinde iki temel örgütün olduğunu bunlardan birincisi sınıfın partisi buna bağlı olarak ikincisinin ise taban örgütlenmeleri veya Sovyetler olduğunu söyledi.

İşçi sınıfının gerçek özgürlüğünün ise kolektif kimliğinden kaynaklanan mücadelesiyle sağlanabileceğinin altını çizen Yaraşır, sınıf mücadelesine dayanmayan hiçbir toplumsal hareketin varlık zemininin olamayacağını söyledi. Salondaki katılımcıları sınıfın devrimci eylemini ve örgütlenmesini büyötmeye çağırdı. Soru cevap kısmında ise ağırlıklı olarak Türkiye'deki sol hareketin sınıf mücadelesine yaklaşımı ve bu noktadaki pratik tutumu üzerine tartışmalar yürütüldü.

Panel; deri, petro-kimya, tekstil, metal sektörlerinden 30 işçinin katılımıyla gerçekleşti.

Kızıl Bayrak / Trakya

Gökdere Barajı'nda açıklama

Türk-İş 4. Bölge (Adana) Temsilciliği 29 Şubat sabahı Kozan-Gökdere Barajı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasına başlanmadan önce ölen işçiler anısına saygı duruşu yapıldı. Basın açıklamasını Türk-İş Bölge Temsilcisi Edip Gülnar okudu.

Açıklamada, işçi sağlığı ve güvenliği sisteminin bütüncül politikalar ve merkezi bir müdahaleyi gerektirdiği, özelleştirme ve taşeronlaşmayla bu bütünlüğün parçalandığı dile getirilerek etkin bir denetimin yapılmadığı vurgulandı.

İşçi sağlığı ve güvenliği için örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması, kayıt dışılığın önlemesi gibi öneriler dile getirildikten sonra açıklama bitirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

İşçi katliamında 7 kayıp

Adana Gökdere Barajı'nda tünel kapağının patlamasıyla sular altında kalan işçilerden 7'si hala bulunamadı.

İşçi katliamının beşinci gününde firma çalışanlarından iş makinesi operatörü Erkan Yiğen'e ulaşıldı. Sabahın erken saatlerinde başlayan arama tarama çalışmaları sonucu baraj setinin hemen önünde, yaklaşık 2 metre balçığın içerisinde gömülmüş kepçeye ulaşıldı. Havadan ve karadan yapılan arama tarama çalışmaları sonucu kayıp 10 işçinin üçünün cesedi bulunmuş oldu.

Gökdere'de yaşanan iş cinayeti kapitalist sömürü düzeninin insanlık dışılığını da gözler önüne serdi. Baraj çevresinde toplanan kayıp yakınları ise sağanak yağışa karşın bir umutla gelecek iyi haberi bekledi. Arama çalışmaları sürerken, baraj inşaatında sona yaklaşıldığı için geçen haftalarda işçi sayısının azaltıldığı öğrenildi. İsmi vermek istemeyen bazı işçiler, inşaatla görev yapan 250 kadar kişinin son 15-20 gün içinde işten çıkarıldığını, bu durumun kayıpların azalmasını sağladığını belirttiler.

Daiyang'da işçiler işbaşı yaptı

2010 yılının Mart ayında Daiyang Metal fabrikasında Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenmeleri nedeniyle 12 işçi işten atılmıştı. Avrupa Serbest Bölgesi'nde kurulu olan Güney Kore sermayeli fabrikada işten atma saldırısının dışında istifa baskısı da yaşanmıştı.

İşten atılan işçiler de işe iade davası açmış, Yargıtay süreci ile birlikte yaklaşık iki yıl süren dava Ocak ayında işe iade ile sonuçlanmıştı.

Bunun üzerine işbaşı yapmak için 23 Şubat günü Perşembe fabrikaya giden işçilerin işbaşı talebi kabul edildi. 10 işçi 27 Şubat Pazartesi günü işbaşı yaptılar.

Bununla birlikte Birleşik Metal-İş ile görüşme yapan fabrika yönetimi görüşme sürecinin önünü de açtı. Daiyang SK Metal'de örgütlenme süreci, işçilerin 2 yıllık kararlı tutumu sonucunda yeni bir evreye girmiş durumda.

Kızıl Bayrak / Trakya

Zentiva'da sendika düşmanlığı!

Çorlu Lüleburgaz yolu üzerinde kurulu **Zentiva İlaç**'ta toplu sözleşmeden doğan ücret zammının uygulanmamasına ve işten atma planlarına tepki gösteren **Petrol-İş** üyesi işçiler işgal eylemi gerçekleştirdi.

23 Şubat gecesi 24.00-08.00 vardiyasında çalışan işçiler sabah fabrikayı terk etmezken diğer vardiyaların işçileri de işbaşı yapmayarak fabrika önünde toplandı.

Ücret zammı gasp ediliyor

Eczacıbaşı'ndan satın alınan Çek sermayeli Zentiva İlaç'ta üç vardiya sistemi uygulanıyor. 1993'ten bu yana Petrol-İş'in örgütlü olduğu fabrikada son yapılan toplu iş sözleşmesi uyarınca verilmesi gereken yüzde 8.45'lik ücret zammı 2 aydır yapılmadı. Zentiva patronu, "maliyetlerdeki artışı" gerekçe göstererek işçilerin ücret zammını gasp etti.

Amaç sendikasızlaştırma

Fabrika içerisinde eylem sürerken Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın'ın da aralarında

bulunduğu heyet gün boyu Zentiva yöneticileriyle görüşmeler gerçekleştirdi.

Sendika yöneticileri, fabrika yönetiminin 10 işçiyi işten atmak istediğini belirttiler. İşçilerle birlikte fabrika önünde görüşen Petrol-İş Trakya Şube Başkan Yardımcısı Behzat Ekmen, patronun amacının fabrikayı sendikasızlaştırmak olduğunu belirtti.

Sendikadan geri adım

Petrol-İş Sendikası, patronun sendikasızlaştırma saldırısı karşısında geri adım atarak patronun işten atmak istediği işçiler arasından kendi isteğiyle ayrılmak isteyenleri belirledi. İşten atılmak istenen 12 işçiden 6'sı kendi istekleriyle işten ayrılırken patronun atılmasını istediği işçilerden 6'sı işten çıkarıldı.

24 Şubat Cuma günü saat 19.00'da işçilerin huzursuzluğu sürse de sendika geri adım atarak anlaşmayı bu çerçevede imzaladı. Bu durum önümüzdeki sürecin Zentiva fabrikasında çalışan işçi haklarının gaspına dönük saldırılarının daha da zorlu geçeceğinin habercisi niteliğinde.

Kızıl Bayrak / Trakya

İMO yönetiminden Kızıl Bayrak'a yasak!

İnşaat Mühendisleri Odası'nda çalışan **Cansel Malatyalı**'yı keyfi gerekçelerle işten atan sözde demokrat oda yönetimi, Malatyalı'nın direnişini sayfalarına taşıyan gazetemize de protokol yasağı getirdi.

“İMO'ya Kızıl Bayrak giremez”

İMO'daki saltanatlarını işçi düşmanı politikaları

devreye sokarak sürdüren oda beyleri, her hafta İMO Genel Merkezi'ne ulaştırılan Kızıl Bayrak gazetesini bundan sonra protokol olarak almayacağını bildirdi. TMMOB'ye bağlı diğer odaları arayarak Malatyalı'nın direnişini karalamaya kalkan yönetim sosyalist-devrimci basına yönelik düşmanlığını da göstermiş oldu.

Direnış 10. gününde

10 gündür İMO önünde direnişine devam eden Cansel Malatyalı ise Ankara'nın karına rağmen bugün direniş alanındaki yerini aldı. Direnişte kararlılığını sürdüren Malatyalı'yı gün içerisinde de birçok kurum ve kişi ziyaret ediyor.

İMO yönetimi de direnişten rahatsız olarak direniş karalamaya çalışıyor. Yaptığı bir açıklamayla direniş karalamak için kolları sıvamış durumdadır. 'Zorunlu bir açıklama' başlığıyla açıklama yapan İMO yönetimi, Malatyalı'nın yalan söylediğini, direniş başka kişilerin İMO yönetiminin demokrat kimliğini yıpratmak için yaptığını iddia ediyor.

Malatyalı'nın sesi olacağız

Kızıl Bayrak gazetesini olarak, tüm baskı ve saldırılara karşı Cansel Malatyalı'nın yanında olduğumuzu ve direnişinin sesi, soluğu olmayı sürdüreceğimizi bir kez daha belirtiyoruz.

Kızıl Bayrak / Ankara

CEHA'da patron saldırısı

Kayseri 1. Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan **CEHA Büro Mobilyaları** fabrikasında örgütlenme faaliyeti yürüten DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yöneticileri patron saldırısına uğradı.

Sendikaya yönelik anti-propaganda faaliyetleri yürüten patron, DİSK'in kapatılacağını iddia eden afişlerin yanısıra sendikaların "aile saadeti bozacak menfaat kurumları" ve "darbeci kurumları" olduğuna dair bildirileri işyerinde dağıttı. Sendika düşmanı faaliyetler 29 Şubat günü saldırı boyutuna ulaştı.

Güvenlik elemanları, yanlarına aldıkları "kimliği belirsiz kişilerle" birlikte sendika yöneticilerine saldırdılar.

Yaşananların ardından suç duyurusunda bulunan yöneticiler, fabrika önüne dönerek örgütlenme çalışmalarına hız verdiler. Yaşanan saldırıyı, yazılı açıklama yaparak duyuran Birleşik Metal-İş, patronun yasa tanımaz tutumunun, sendikacı çalışma konusunda kararlılığı arttırdığını ve sendikaya üye olan işçilerin, henüz üye olmayan arkadaşlarını da sendikaya davet ettiklerini belirtti.

Malatyalı destek bekliyor

Soğuk havaya rağmen İMO önündeki oturma eylemine devam eden Malatyalı direnişine destek bekliyor.

Malatyalı, ailesi ve dostlarıyla birlikte süren bekleyişle İMO'daki ağalık anlayışını teşhir ediyor. Çevreden geçen emekçilerin de ilgi gösterdiği eylemde ayrıca Cansel Malatyalı'nın işe geri dönmesi talebiyle başlatılan kampanya kapsamında imza toplanıyor. Bu sırada direnişe destek veren birçok işçi ve emekçiyle sohbet ediliyor. Ayrıca Tez-Koop-İş Sendikası Ankara 2 No'lu Şube ve devrimci kurumlar Malatyalı'yı yalnız bırakmıyor.

İMO yöneticilerinin direniş karalama kampanyası ise devam ediyor. TMMOB'ye bağlı odalar telefonla aranarak direnişe destek vermemeleri isteniyor. Üstelik devrimcilerin direniş sahiplenmesini hazmedemeyen yönetim "İşin içinde başka şeyler olduğu" imasında bulunuyor. Keza oda çalışanlarına direnişe destek vermemeleri için baskı uygulandığı biliniyor.

Ancak direniş sürdürmekte kararlı olan Cansel Malatyalı işine geri dönene kadar mücadele edeceğini belirtiyor. Emekten yana olan herkesi de sesine ses katmaya, İMO üyesi inşaat mühendislerini ve İMO çalışanlarını önümüzdeki hafta sonu gerçekleştirilecek olan İMO Genel Kurulu'nda emekten yana saf tutmaya çağırıyor.

Kızıl Bayrak / Ankara

Avrupa Eylem Günü'nde yürüyüş

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun (ETUC), Brüksel'de gerçekleştirilen bütçe görüşmeleri öncesi Avrupa genelinde "Kemer Sıkma Politikalarına Karşı İş ve Sosyal Adalet" talebiyle eylemler yapma çağrısına Türkiye'deki sendikalar da uydu.

DİSK'in çağrısı ile Taksim Gezi Parkı'nda biraraya gelen sendikalar Gümüşsuyu'ndaki Almanya Başkonsolosluğu önüne yürüdü.

Sendikal Güç Birliği Platformu bileşenlerinin de katıldığı eylemde DİSK'e bağlı Nakliyat-İş, Genel-İş Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu'na bağlı TÜMTİS, Petrol-İş, Belediye-İş, Hava-İş sendikalarının yöneticileri ve üyeleri de yer aldı.

DİSK üyelerinin, "Noter şartına hayır", "Örgütlenme barajına hayır", "Grev yasaklarına hayır" yazan dövizler taşıdığı eylemde, Nakliyat-İş üyeleri ve Genel-İş üyeleri de kendi pankartlarını açtılar.

Almanya Başkonsolosluğu önünde DİSK Genel Başkan Yardımcısı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu** basın açıklamasını okudu. Avrupa ülkelerindeki yöneticilerin krizi bahane ederek kendi ülkelerinde çalışan işçi ve emekçilerin ücretlerini düşürdüğünü ve çalışma koşullarını ağırlaştıran uygulamalara gittiğini belirterek, Avrupa'da çalışan işçi ve emekçilerin bu duruma sessiz kalmayarak Avrupa Eylem Günü ilan ettikleri bugün, 36 ülkede eylem yaparak kemer sıkma politikalarının protesto edildiğine değindi.

Küçükosmanoğlu, DİSK olarak Avrupalı sınıf

kardeşlerinin yanında olduklarını belirterek, krizin faturasını işçilere ödetmek isteyen zihniyeti lanetlediklerini açıkladı. Açıklamada ayrıca Türkiye'de AKP hükümeti eliyle işçi sınıfına ve emekçilere tarihin en büyük saldırılarını yöneltmek için hazırlıklar yapıldığına işaret etti. Saldırının karşısında DİSK'in mutlaka örgütlü gücünü kullanacağını vurguladı. Eylemde, Sendikal Güç Birliği Platformu Sözcüsü **Mustafa Türkel** de bir konuşma yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

29 Şubat 2012 / İstanbul

İstanbul Sağlık Hakkı Meclisi kuruldu

11 Mart'ta Ankara'da Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi'ni deklare edecek olan sağlık-meslek odaları, sendikalar, kitle örgütleri ile ilerici ve devrimci güçler İstanbul Sağlık Hakkı Meclisi'nin kuruluşunu 28 şubat günü düzenledikleri basın toplantısıyla duyurdu.

“Mücadeleyi büyötmeye!”

İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Taner Gören, sağlık emekçileri olarak belli bir süredir sağlığın ticarileşmesine karşı mücadele yürüttüklerini, geline aşamada bu mücadeleyi herkesin birlikte yürütmesi gerektiğine vurgu yaptı.

TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri **Tores Dinçöz**, sağlık hakkı mücadelesinde olacaklarını söyledi, herkesi birlikte mücadeleye çağırdı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu adına konuşan SES Aksaray Şube Başkanı **Ersoy Adıgüzel**, sağlık emekçileri olarak, sağlığın ticarileşmesine karşı verdikleri mücadelede bir noktaya geldiklerini, halkın diğer kesimlerinin bu mücadelede yer almaması nedeniyle tıkanıklarına değindi. Sağlık hakkı için verilen mücadelenin daha da yaygınlaşması ve büyümesi için Meclis'ler kurduklarına değinerek, herkesi mücadelenin parçası olmaya davet etti.

DİSK İstanbul Temsilciliği adına konuşan **Gürsel Kaya**, sağlık hakkı mücadelesinde yer alacaklarını belirterek, mücadeleye katılım çağrısında bulundu.

Türk-İş İstanbul Temsilciliği adına konuşan Tek Gıda-İş Sendikası Avrupa Yakası Şube Başkanı **Muzaffer Dilek**, sağlık hakkı mücadelesinde Türk-İş olarak yer alacaklarını ifade etti.

İstanbul Sağlık Hakkı Meclisi adına ortak açıklamayı SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel okudu. Sendikalardan odalara, derneklerden aydınlara, kadınlardan gençlere GSS uygulamasını teşhir etmek ve durdurmak için biraraya gelindiğine değinilen açıklamada, milyonlarca insanı ilgilendiren bu saldırıya karşı mücadelenin sürdürüleceği belirtildi. Sağlık alanında her işlemin ücretli hale getirildiğine işaret edilen açıklamada, sağlık hizmeti alamadığı halde herkesin zorunlu olarak sigorta borçlusu haline getirildiğine işaret edildi. Tüm bu saldırılara karşı sağlık hakkının korunması ve saldırıların durdurulması için çağrı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Sağlık hakkı” için panel

25 Şubat 2012 / Manisa

Manisa Sağlık Hakkı Meclisi'nin “sağlıkta dönüşüm” başlığıyla düzenlediği panel, 25 Şubat günü Manisa Belediyesi Kültür Merkezi'nde 300 işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti.

SHM bileşenleri panel öncesinde yaygın bildiri dağıtımı ve afiş çalışması yürüttüler. Mahalle muhtarlarına ve kahvehanelere giderek işçi ve emekçileri panele çağırdılar.

Panelin açılış konuşmasını SES Şube Başkanı Serpil Deniz yaptı. Deniz'in ardından Sağlık Hakkı ve Hakları Derneği (SAHHAD) Başkanı Zeynel Abidin Kaplan ve Manisa Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Yüksel Pabuçcu söz aldılar.

Konuşmalarda sağlıkta dönüşüm yasalarının sadece bugünkü hükümetle ilgili bir düzenleme olmadığı, kapitalizmin doğası gereği yıllardır işçi ve emekçilerin haklarının tırpanlandığı, sağlık hakkının gaspının da bu kapsamda ele alınması gerektiği ortaya kondu.

Sağlıkta dönüşüm yasalarının bütün etkileri canlı sunumlar ve somut örneklerle katılımcılara aktarıldı.

Son bölümde katılımcıların sorularının alınmasıyla daha da canlı bir atmosfer oluştu. Sağlıkta dönüşüm yasalarına karşı mücadele etmek gerektiğinin yeniden altı çizilerek bütün dinleyicilere yapılan eylem ve etkinliklere katılım çağrısı yapıldı. 11 Mart'ta Ankara'da yapılacak olan Büyük Türkiye Sağlık Hakkı Meclisi'nde buluşma çağrısı yineleni.

Kızıl Bayrak / Manisa

Yolda iş cinayeti

Darıca'da tuzlama çalışması yapan belediye aracı, ilçede bulunan kuş cenneti civarında tuzlama çalışmalarına devam etti. Kayganlaşan yolda kayarak yolun dışına çıkan araç bu sırada başka bir araca çarptı.

Meydana gelen “kaza” sonrasında Darıca Belediyesi işçisi 42 yaşındaki Ali Mallı araç arasında sıkıştı. Olay yerine çağrılan sağlık ekiplerinin müdahalesi sonucunda araçtan çıkarılan Mallı hayatını kaybetti. Mallı'nın cesedi otopsi yapılmak üzere Darıca Farabi Devlet Hastanesi Morgu'na kaldırıldı. Mallı'nın cesedi daha sonra İstanbul Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

Aliğa'dan Maltepe Belediyesi işçilerine...

Maltepe Belediyesi Taşeron işçilerinin onurlu mücadelesini sonuna kadar destekliyoruz. Biz Aliğa Belediyesi Taşeron İşçileri iki buçuk yıldır taşerondan kurtulmak için mücadele ediyor ve örgütlenme çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Kaderimiz ortak ve aynıdır. Bu kölece koşulları bizlere dayatanlara karşı elimizdeki tek güç örgütlü olmak. Sizde buna gerektiği şekilde ekmeğimize, geleceğinize sahip çıkarak örnek oluyorsunuz. Sınıf kardeşlerimizin onurlu mücadelesini buradan selamlıyoruz.

**Gücümüz Birliğimizden Gelir
Yaşasın İşçilerin Birliği**

Aliğa Belediyesi Taşeron İşçileri

Manisa'da emekçi kadınlar kahvaltıda buluştu

25 Şubat 2012 / Manisa

Manisa'da Eğitim Sen ile SES Kadın Komisyonları'nın bir süredir planladığı 8 Mart çalışmalarının ilki 25 Şubat'ta gerçekleştirildi.

Manisa'daki birçok örgütün desteklediği 8 Mart çalışmalarından biri olan “Emekçi Kadınlar Kahvaltıda Buluşuyor” etkinliği Manisa Bozköy Kır Kahvesi'nde gerçekleştirildi. 150'ye yakın emekçinin katıldığı kahvaltıda, kadın komisyonları adına SES Kadın Sekreteri Ayça Ramazan bir konuşma yaptı. Ramazan, kadın mücadelesinin önemine ve kadın örgütlenmesinin gereksinimine vurgu yaparak, çözüm için mücadele çağrısı yaptı. Ayrıca etkinlikte, Manisa yerelinde yapılacak olan 8 Mart etkinliklerinin duyurulduğu bir broşür de dağıtıldı. 2 Mart'ta yapılan panele, 7 Mart'ta yapılacak olan meşaleli yürüyüşe ve 8 Mart'ta yapılacak olan salon etkinliğine çağrı yapıldı. Etkinlik türkülerle, halaylarla sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Manisa

Parti Okulu Habip Gül Devresi / 2011

Sınıf çalışma

Cihan: Gündemimizde sınıf çalışmasının sorunları var, bunu tartışma konusu olarak ele alıyoruz. Yaptığımız herşey sonuçta başarılı bir sınıf çalışmasını gerçekleştirebilmek amacına yönelik. İdeolojik eğitim, kadrolaşma, sağlam bir örgüt, olanaklar, bütün bunlar sonuçta sınıfı devrimcileştirme çabasına yönelik işler. Konunun dünya görüşü içindeki yeri belli, ideolojik çizgimiz içindeki yeri belli, devrim stratejimiz içindeki yeri belli, taktik yönelimimiz içindeki yeri belli, parti anlayışımız içindeki yeri belli. Partimizin III. Kongre'sinin "Sınıf eksenli partiye geçiş!" hedefi ve çağrısı var. Bir mesafe aldık elbette, bir yere geldik. Artık sınıfla anılan bir hareketiz ve bu boşuna değil, bu alanda katettiğimiz mesafenin bir yansıması.

Bu kuşkusuz bu alanda mesafe aldığımızın bir göstergesi ama bu işin dıştan bakanlara görünen yönü. İçinden biz baktığımızda, belirgin bir yetersizlik içinde olduğumuzu da görüyoruz. Bunun dönemle, sınıf hareketinin gelişim düzeyiyle, başka bazı faktörlerle olan bağına bir yana koyuyorum, bunları bilinen veriler kabul ediyorum. Sonuçta bu veriler temeli üzerinde, yani dünyanın ve Türkiye'nin bugünkü koşullarında, sınıf mücadelesinin bugünkü düzeyinde ele alındığında bile, yürüttüğümüz sınıf çalışmasının henüz gerekli başarıyı sağlamadığı görülüyor. Zorladığımız ama bir türlü de aşamadığımız bir tür kısırlık var. Zaman içerisinde ilerlemeler var kuşkusuz ama bunların belli sınırları var. Bunlardan umulan yararın, kalıcı sonucun çok azını elde edebiliyoruz.

Bu neden böyledir? Buradaki sorun nedir? Biz neyi eksik bırakıyoruz, neyi fazladan yapıyoruz? Neyi göremiyoruz, neyi değerlendiremiyoruz? Konuyu çeşitli yönleriyle irdeleyip tartışmamız lazım. Pratik çalışmamızın sorunları burada sözkonusu olan ve bu sorunlara en yakın olan ise bizzat sizlersiniz. Dolayısıyla bu tartışmayı verimli bir biçimde ancak sizler yapabilirsiniz.

Ben isterim ki, yerel örgütler içerisinde yer alan, dolayısıyla böyle bir çalışmayı organize etmek, çekip çevirmek ve ilerletmek sorumluluğuyla yüzyüze olan insanlarımız, parti basınımızda döne döne sınıf çalışmamızın sorunlarını tartışabilsinler. Yazık ki böyle tartışmalar henüz gereğince yapılmıyor. Halbuki bu süreci hayatın içinde dolaysız olarak bizzat bu konumdaki yoldaşlar yaşıyorlar. Çok çeşitli sorunlarla bizzat onlar karşı karşıya kalıyorlar, paha biçilmez deneyimleri onlar yaşıyorlar. Sonuçta bir iş yapıyor, planlamalara gidiliyor, pratik bir yönelime giriliyor, çeşitli araçlar kullanılıyor. Önümüzde de bir sınıf kitlesi ve onun belirli bir hareketi var. Bunun üzerine kadroların zengin bir gözlem ve deneyime sahip olabilmesi, bundan hareketle de basınımızda sürekli olarak sınıf hareketinin sorunlarını tartışabilmesi lazım.

Geçen gün içinizden bir yoldaş benden sınıf çalışmasının sorunları üzerine yakın zamanda *Ekim*'de yayınlanmış iki yazı talep etti, anlamlı ve işlevli yazılar olarak gördüğü için. İlginçtir, ikisi de sınıf çalışmasının pratik alanına göreli olarak uzak olan yoldaşlar tarafından, üstten, yani MK'dan yazılmış yazılar. Halbuki yerel kadrolar hayatın içinde, sınıf çalışmasının ve sınıfla ilişkilerin göbeğinde yer

alıyorlar, bu sorunlarla doğrudan onlar yüzyüzeler. Ve bizim göremediğimiz sayısız zengin ve açıklayıcı ayrıntıyı onlar görebiliyor, bilebiliyorlar, dolayısıyla onlar değerlendirebilirler. Bu türden yazıların da onlardan gelebilmesi gerekir.

Peki ama bu neden yapılamıyor? Ben herşeyden önce bu iş edinilmiyor diye düşünüyorum ve bunu gerçekten anlayamıyorum. Çalışmamız neden gereğince ilerlemiyor, neden istediğimiz ve hedeflediğimiz sonuçları alamıyoruz? Bunca emek veriyoruz da buna rağmen neden belli sınırlarda kalıyoruz? Belli fırsatlar yakalıyoruz da neden bunlardan kalıcı sonuçlar elde edemiyoruz? Bu kadar işçi ilişkilerine ulaşıyoruz da neden bunlardan gereğince kadrolaşamıyoruz? Örgütçü devrimci bir kadronun aklında bu ve buna benzer sorular hep olmalı ve o sürekli olarak bunlara yanıt arayabilmeli. Kendi organında döne döne bunları tartışabilmeli, partiye raporlarında bunlara düzenli biçimde yer verebilmeli, *Ekim*'e ve partinin öteki yayınlarına yazdığı yazılarda bunları ele alıp irdeleyebilmeli, sonuçlar çıkarabilmeli.

Aşamamız gereken sorunlarımızı, özellikle de çalışmada yaşadığımız tikanıklıkları, hiçbir biçimde kanıksamamalıyız. Kanıksama en tehlikeli davranıştır. Biz hiçbir biçimde şu veya bu gidişata, belli bir biçimde tanımlanmış yönelime mahkum değiliz. Biz belirli bir anda bir yoldan gidiyor olabiliriz, oysa somut sürecin verileri üzerinden bakıldığında ola ki bu yolun bir yere gideceği yok, işte bunu zamanında farketmeyi başarabilmeliyiz. Ve buradan dönmeli, daha farklı bir yol tutmalı, bir başka çıkış aramalıyız. Sorunu sorun edinirsek, amacı da gözden kaçırmazsak, sonuçta bunu başarırız, doğru yolu buluruz. Amaç ne

edip edip sınıf çalışmasında ilerlemek, fabrikalarda mevziler kazanmak, işçi hareketi içinde etki alanları yaratmak, işçiler içerisinde kadrolaşmak, giderek devrimci bir sınıf hareketi geliştirmek vb... Amaç buysa, bu amacı hiç aklıdan çıkarmamak, herşeyi buna göre düşünmek, buna göre tartışmak, buna göre planlamak, buna göre de durum gerektirdiğinde değiştirmek gerekir.

Oysa hiç değilse ben bunu pek göremiyorum. Bir yönelime giriyor ve öylece gidiyoruz. Nereye gidiyoruz, nereye gidecek gibi görünüyor bu, gidecek mi gitmeyecek mi sorularını çok fazla sormuyoruz. Oysa bu soruları sorabilmek durumundayız, üstelik döne döne. Bir yerde aynı tonda, aynı biçimde, aynı verimsizlikte bir çalışma sürüp gidemez. Biz mutlaka kendimize bir yol açmalıyız, böyle söyleyeyim. Bir cangıla girdiğinizi düşünün, bir çıkış arıyorsunuz, ilerlemek istiyorsunuz, zaman içinde mutlaka mesafe almak istiyorsunuz. Nerden çıkış varsa, neresi kolaylık sağlıyorsa, neresi geçit veriyorsa, biz orayı bulmak, açığa çıkarmak ve oradan yürümekle yükümlüyüz. Bu büyük bir yaratıcılık gerektiriyor. Hayata devrimci bir bakış gerektiriyor. Kanıksamay, buradan gelen tutuculuğu, tüketici rutini bir yana bırakmayı gerektiriyor.

Bunu siz yapabilirsiniz. Sizin yaptıklarınızla da biz yapabiliriz. Geçmişte, '90'ların başında içimizden çıkmış tasfiyecilik döneminde, bu konuda çok ilginç bir tartışma hatırlıyorum. Konu henüz sınıf çalışmasının sorunları değildi, daha geneldi ama sonuçta şöyleydi: Bir örgüt var, ortaya bir bakış koyuyor, uygulanmak üzere belli politikalar saptıyor. Bu politikaların eleştirel bir değerlendirmesinin

ının sorunları

geliştirilmesi, tabandan yukarıya yansıyacak bilgilere, katkılara, iletilen sorunlara, aktarılan deneyimlere sıkı sıkıya bağlı. Evet merkezi önderlik bir çizgi saptar, uygulanmak üzere. Ama sonuçta o çizginin değeri nedir, işlevi ve sınırları nedir, başarı şansı nedir, bu soruların yanıtı hayatın içinde ortaya çıkar. Kadro bunu görür, yakalar, deneyimleri ve çeşitli sorunları partiye iletir. Bu iletilmiş bilgiler, ortaya çıkmış yeni deneyimler, yeni sorunlar üzerinden hareketin önderliği yeni değerlendirmeler ortaya koyar, yeni yollar tanımlar, yeni yönlendirmeler yapar.

Bu, yukarıdan aşağıya ve aşağıdan da yukarıya bu karşılıklı etkileşim, mutlak biçimde olmalıdır. Bu böyle olmadığı sürece, tek yanlı olarak bir hareketin önderliği döne döne daha ilerletici özgün politikalar üretemez. Hele de bu tür alanlarda. Bu Türkiye’de olayların genel gidişatı olsa olur, politika sahnesini dikkatle izlersiniz ve sürekli biçimde yeni değerlendirmelerinizi mümkün mertebe isabetli biçimde yaparsınız. Kadroların aşağıdan katkısına ihtiyaç olmaz, buna gerek de duyulmaz. Ama bunlar pratik çalışmanın sorunları, bizzat pratik hayatın sorunları. Bunlar üzerinden yerel kadrolar parti önderliğini düzenli olarak bilgilendirmek, beslemek zorundadırlar. Önderlik organı da ancak bu durumda çalışmaya yeni bir düzeyde başarıyla yön verebilir.

Bizde, daha önce de konuşuldu, deneyimlerin toplanması ve irdelenmesi alanında bir zayıflık var. Deneyimleri toplamak ve irdelenmek, deminden beri anlatmaya çalıştığımızı, bu ve benzeri işleri yapmak demektir. Yapılan çalışmanın sonuçlarını döne döne ele almak, irdelenmek, sonuçlar çıkarmak demektir. Gidişatı, imkanları, güçlükleri, özetle her türden sorunları düzenli izlemek demektir... Bütün bunları yakalayıp netleştirmek, çalışmanın kendisini bu çerçevede yenilemek, bu arada parti önderliğini bununla beslemek, çıkarılan sonuçları, edinilen deneyimleri partinin geneline yaymak, bütün bunları sürekli iş edinmek demektir.

Bu niye yapılmıyor, en azından gereğince yapılmıyor, bu soruyu yineliyorum. Bu niye yapılmıyor, buradaki sorun ne? Sorunun yanıtını sizler vereceksiniz. Yapan da yapmayan da sizlersiniz, sizler olacaksınız. Buradaki yoldaşların hemen tümü yerel örgütlerde yönetici konumdalar. Yerel alanları yöneten kadrolar olarak çalışmanın sorunlarıyla çok doğrudan yüzyüzedirler. Deminden beri bu niye yapılmıyor dediğim işleri yapacak olan bu kadrolar, somut olarak sizlersiniz. Yapmalısınız da. *Ekim*’e yazı için konu isteniyor bizlerden. Konu işte bütün bu sorunlar, hayatın içinde sayısız konu var... Önümüz tıkanık olacak, aylar hatta yıllar boyunca çalışacağız, buna rağmen çalışmada anlamlı bir ilerleme kaydedemeyeceğiz ya da çeşitli güçlüklerle karşılaşacağız ve yazı konusu bulamayacağız! Tutup bunlar yerine genel ya da soyut yazı konuları arayacağız!

Sınıf çalışmamızın bütün ayrıntılarında çok temelli bazı sorunlar saklı gerçekte. Bu pratik sorunlardan o denli temelli konular soyutlanabilir ki. Ama bu, bu gözle bakmayı ve bundan sonuçlar çıkarmayı gerektirir. Ben önemli bir sorun alanının alışılmışı,

“Enginleri fethetme ruhu”na dayalı geniş bir bakış açısıyla hareket edebilmeliyiz. Bunun ürünü zengin bir düşünce ve duygu dünyamız olmalı. Hedeflerimiz bu açıdan geniş olmalı. Yüklenmeliyiz ve mutlak biçimde mesafe almalıyız.

gidişatın kendisini kanıksamak olduğunu düşünüyorum. Tabii ki ikide bir plan değiştiremeyiz. Sonuçta izlenen çizgide ısrar denilen bir sorun da var. Evet ama, çalışmanın gidişatı içerisinde, bunun bir geleceği olup olmadığını anlama ihtiyacı ve yeteneği diye de bir sorun var. Bu gözle bakarsak zaten durumu anlarız ve ola ki, çalışma şimdi zorlanıyor ama sabredip soluğumuzu tutmalıyız, sonuçta bu bir yere varacak, deriz. İşte imkan, işte potansiyel, işte belirtiler, dolayısıyla da sabır deriz ve ısrarımızı sürdürürüz. Ya da ola ki durum gerçekten umut kırıcıdır, buna ilişkin ciddi işaretler vardır, tersinden bunu görürüz; bu böyle gidecek gibi değil der, başka bir çıkış yolu arar, yeni yollar ve yöntemler deneriz. (...) Bu gerçekte güçlü bir partinin temel bir özelliğidir de. Partide bu türden bir yaratıcılık, farklı kademelerde ortaya çıkan, çıkacak olan bu türden bir yaratıcı inisiyatif, bu partinin gerçek gücünün bir yansıması olacaktır, öyle sayılacaktır.

Sınıf çalışmasının pratik sorunları üzerine en anlamlı yazıları daha çok MK üyelerinin yazması, sanıldığının aksine iyi bir durum değil. Buradaki başarının genel bilgi ve deneyim birikimi ile bir alakası yok. Bu başarının gerisinde sorunu dert etmek var, üstünlük buradan geliyor. Biz sınıf alanında ilerlemek istiyoruz, ilerleyemiyoruz, ne yapıp da ilerleyebiliriz kaygısını güttüğünüz zaman, işte bir takım anlamlı ögeler içeren o türden yazılar çıkabiliyor

ortaya. Olay tümüyle bu, işin sırrı bu.

Hepimiz bunu çok temel bir kaygı edinmeliyiz. Tamam, parti, örgüt, teori şu bu diyebiliriz, ama bunların hepsi hiç değilse şu aşamada tümüyle sınıfı devrimcileştirmek için. Çünkü devrim yolu buradan geçiyor, devrimin zaferi ancak bununla mümkün. Şaşmaz amaç devrim, devrimin zaferi. Buna giden yol ise buradan, sınıfı devrimcileştirmekten geçiyor. Burada el elde, baş başta kaldığımız sürece, devrim mücadelemiz de yerinde sayıyor demektir, sonuçta hiçbir şansımız kalmıyor demektir. Kendiliğinden patlar gelir, zaten öyle de gelir, bunu bir yana koyuyorum. Ama en iyi durumda yanibaşımızdan geçer gider, bizim herhangi bir müdahale şansımız olmaz. Olabilmesi için, önden her bakımdan bir hazırlık şart. Bu, olmazsa olmaz koşuldur.

Bunları Kuruluş Kongresi’nde de enine boyuna tartıştık. O dönemde Türk Metal çetesinin ihanetine karşı koca bir metal isyanı başladı bir anda, 1998 Ekim’inde. Biz de kongredeyiz ve tam da sınıf çalışmasının sorunlarını tartışıyoruz. Oturduk, bu durum üzerinden de konuyu ele aldık, bunun tutanakları yayımlandı. Patlamasına patladı da ama siz Bursa’nın metal fabrikalarında yoksanız, İzmir’in metal fabrikalarında yoksanız, patlasa ne olur ki! Siz ona üç günde yetişemediniz mi zaten geçip gidiyor. İyi ama eğer o güne kadar dışındaysanız, üç günde yetişebilme şansını nasıl ve nereden bulabilirsiniz ki?

Oralarda bir yerlerde sizin önden bir hazırlığınız, bir tutamağınız, önden kazanılmış bir takım mevzileriniz olacak ki, on yer kaynaştığında o bir ya da birkaç mevzi üzerinden geriye kalan sekiz-on yeri de etkileyip sürükleyebilesiniz. 15-16 Haziran’da yaşanan bir bakıma budur, bir takım öncü fabrikaların çıkışı ve geriye kalanı ardından sürüklemesidir. Her yerde bir takım sağlam mevzilere sahip olabilmeliyiz. Seçilmiş hedeflere yoğunlaşmış çalışmayla hedeflenen de budur zaten.

Genele yönelik propaganda-ajitasyon faaliyeti ile seçilmiş hedeflere yoğunlaşmış çalışma arasındaki ilişki, daha çok da çelişki üzerine tartışmıştık daha önce. Politik bir parti tabii ki genele hitap eden bir politik propaganda-ajitasyon çalışması da yürütebilmelidir. Sonuçta siz topluma kendinizi ne kadar çok duyurursanız, seçilmiş hedeflere yönelik çalışmanızda da o ölçüde başarılı olma şansınız artar. Elbette ki böyle bir genel konumumuz olmalı. Ama bu sizin seçilmiş hedeflere yoğunlaşması gereken çalışmanızı zayıflatacak, zora sokacak biçimde de olmamalıdır. Bununla çeliştiği noktada aslolan, yoğunlaşan planlı çalışmadır. Çünkü kalıcı ilişkiler ve mevziler buradan, bu çalışmayla kazanılır. Bu nedenle ikisi arasındaki bağı doğru bir biçimde ele almak, aradaki dengeyi amaca uygun bir biçimde kurmak zorundayız.

Parti öncesi dönemde, EKİM’in hemen tüm genel konferanslarında bu mesele çeşitli yönleriyle tartışılıp değerlendirildi. Örneğin *EKİM III. Genel Konferans Belgeleri* arasında yerel çalışma ile genel çalışma ilişkisi üzerine anlamlı bir bölüm de var. Sorun orada başlıca esasları üzerinden ortaya konuluyor. Hala da sorun esası yönünden orada ortaya konulduğu gibidir. (...)

Geçen gün burada bir yoldaş, tam da araçların kullanımı sorunu tartışılırken, bu sorunun rasyonel çözümü üzerine anlamlı bir görüş formüle etti. Bir partinin çalışmada gözettiği hedefler vardır, araçların kullanımı bu hedeflere uygun olmalı, ona hizmet etmeli, onun başarısına götürmelidir; onu zayıflattığı her durumda ise bu, kullanılan araçların, ya da onların kullanım biçiminin amaca uygunsuzluğunun bir göstergesidir, dedi.

Olay kabaca budur, bu bakış açısı tümüyle doğrudur. Sizin planlı bir yöneliminiz olacak ve materyalinizi buna göre kullanacaksınız. Ölçüsüzce materyal kullanmak kendi başına marifet değildir; dahası, eğer yoğunlaşmanızı, planlı çalışmanızı zora sokuyorsa, amaca uygun düşmüyor demektir. Ölçüsüzce materyal kullanmaktan yaratmaya çalıştığınız etkinin sonuçlarını devşirecek gücü ve zamanı bulamıyorsanız eğer, burada ciddi bir sorun var demektir. Biz buradaki sorunu çözmek zorundayız. Genel propagandayı somut hedeflere dayalı çalışma ile uyumlu hale getirmek zorundayız. Dengeyi, o organik bütünlüğü doğru kurmak zorundayız. Amaç şaşmaz biçimde mesafe katedebilmektir, somut mesafe! Eğer fabrikalarda mevzi tutamıyorsanız, işçi ilişkilerinizi çoğaltamıyorsanız, işçiler içerisinde kadrolaşamıyorsanız, çalışma boşa kürek çekiyor demektir. Olur mu, onbinlerce bildiri dağıttık, binlerce afiş yaptık, herkes de bunları görüyor! demenin bir anlamı yok. Zira bu kendi başına bir şey kazandırmaz. Bu genel bir etki yaratır ama somut bir sonuç yaratmaz. Biz o genel etkiyi somut bir sonuca bağlayıp adım adım güç kazanmalıyız, ihtiyacımız olan şey bu. Kitle bağlarımız genişleyebilmeli, kadrolaşmamız nitel ve nicel yönden güçlenebilmeli, fabrika mevzilerimiz çoğalabilmelidir.

Bu açılardan çalışma halihazırda bir zayıflık içerisinde. Bu son bir yıl içerisinde katedilen ya da atılmış görünen yeni adımlara, yakalanmış görünen yeni fırsatlara rağmen bu böyle. Aylar boyu sürüklediğiniz bir işçi direnişi size bir hava katabilir,

sesiniz ta Avrupalar’da bile yankılanabilir. Ama direnişi bittiğinde elinizde anlamlı bir şey kalmamışsa eğer, burada çok belirgin bir sorun var demektir. (...)

Ufkumuzu genişletmemiz, hayallerimizi büyütmemiz gerekir. Küçük grup ruh halinden sıyrılmamız gerekir. Artık bir sınıf partisi duygusuyla davranalım, bunu tüm benliğimizde hissedelim, tüm davranışlarımızda sergileyelim. Düşünsel yapımıza bakıyoruz, programımıza bakıyoruz, politik değerlendirmelerimize bakıyoruz, yirmi yıl içerisinde tuttuğumuz soluğa bakıyoruz, yarattığımız değerlere bakıyoruz, bütün bunlar temel önemde üstünlüklerimiz. Biz de artık bunun verdiği yeni düzeyde bir moral güçle, buna dayalı bir özgüven ve buna uygun bir iddia ile hareket edebilmeliyiz.

Kadrolarımızı hiçbir hareketin kadroları ile kıyaslamıyorum. Bizim insanlarımız yeni bir kültürün insanları, temiz, samimi, inançlı ve kararlı devrimciler. Bu, bu partinin yarattığı kültürün, biriktirdiği değerlerin bir ürünü. Bu önemli bir kazanım. Bunu hiçbir biçimde bir kibre konu etmeyelim ama büyük bir özgüvenin dayanağı olarak da değerlendirmesini bilelim. Biz bu ülkede ve durgun bir tarihi dönemde yirmi yıldır soluğumuzu tutuyoruz, büyük bir emek sarfediyoruz. Politik ve moral bakımdan olmasa da fiziki bakımdan adeta yoktan varetmişiz. Devrimci bir birikimden, bir kültürden geliyoruz, ondan güç aldık, ondan beslendik ve bunu da her zaman açıklıkla dile getirdik. Ama fiziki anlamda neredeyse yoktan varedilmiş bir hareketiz, tam da varolan bir dizi hareketin yok olup gittiği, tükenip tasfiye olduğu bir evrede üstelik.

Bunları niye söylüyorum? Biz sınıfın öncü partisi, dolayısıyla sınıfı kucaklaması gereken parti bilincine, ruhuna, özgüvenine, iddiasına sahip olmalıyız. Söylemden öteye bizi tepeden turnağa kaplayan bir duygu, düşünce ve davranış olmalı bu. Sarı ya da pembe sendikacının karşısına böyle çıkmasını bilelim, kapitalistin karşısına böyle çıkmasını bilelim, öteki sol çevreler karşısında böyle durmasını bilelim. Tekrar ediyorum, bunun kibirle bir alakası yok, bu hak edilmiş doğal bir kimlik bizim için, öyle olmalıdır. Mesele kaba bir övünme meselesi değil fakat bu

duyguyu derinden hissedebilmek ve buna göre davranabilmek meselesidir.

Bunca yılın birikiminden sonra artık bir dizi işçi direnişine önderlik edebilmek başarısı bizi hiçbir biçimde tatmin etmemelidir. Bunu önemseriz kuşkusuz, ama biz böyle nice direnişe pekala önderlik edebiliriz, etmeliyiz diye de düşünürüz. Başkan Mao’nun “enginleri fethetme ruhu” dediği duyguyu derinden yaşayabilmeliyiz. “Enginleri fethetme ruhu”na dayalı geniş bir bakış açısıyla hareket edebilmeliyiz. Bunun ürünü zengin bir düşünce ve duygu dünyamız olmalı. Hedeflerimiz bu açıdan geniş olmalı. Yüklenmeliyiz ve mutlak biçimde mesafe almalyız.

Kongreler yapıyoruz, ortaya bir takım şiarlar atıyoruz. Bunlar gerçekleştirilmek içindir. “Devrimci örgüt yaşamsaldır!” dersiniz, ama aradan geçen birkaç yıla rağmen hala da devrimci örgüt sorununun sıradan yönleriyle uğraşmak durumunda kalırsanız, bu bir tutarsızlık olur. “Sınıf eksenli parti!” dersiniz, ama aradan geçen iki seneye rağmen bu alanda anlamlı bir mesafe alamazsanız, bu bir tutarsızlık olur. Bu o kongrelerin anlamını, işlevini, misyonunu zayıflatır. Sonuçta parti bir hedef koymuş, o zaman herşeyi buna göre tartışacağız, buna göre planlayacağız, buna göre yoğunlaşacağız. Ve sonuçta koparıp alacağız, hedeflediğimizi başaracağız!

(...)

Evet, bu konuşma uzar gider böyle. Ama önemli olan sizin söyleyecekleriniz, önemli olan birlikte yapacağımız tartışma. Sınıf çalışması alanındaki güçlüklerimiz gerçekten neler? Neden bunca emeğe rağmen bu denli zayıf kalabiliyoruz? Elbette, katettiğimiz bir mesafe var. Bunu dost düşman önünde vurguluyoruz da. Biz yirmi yıldır soluğumuzu tutuyoruz, sınıf içinde çalışıyoruz, bir biçimde temel de tuttuk, bunun altını kalınca çiziyoruz, çizmeliyiz de. Ama içimize döndüğümüzde, bunca emeğe ve yoğunlaşmaya rağmen ve bunca yılın ardından neden hala çalışmamızın böyle zayıf kaldığını da sorgulamalıyız. Bu gerçeği açıklıkla görmeli, nedenlerini anlamaya ve bir an önce aşmaya bakmalıyız.

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

Minimum maliyet, maksimum kar...

“Yasal” organize suç şebekesi: Taşeronluk

Volkan Yaraşır

Taşeronluk sistemi, çağdaş barbarlığın yeni biçimlerinden biri olarak öne çıktı. Neoliberal saldırıların ekseninde yer aldı.

Sistem iki ayak üzerine kuruldu: Bir yandan maksimum kar elde etmek için son derece soğukkanlı düzenlemeler yapıldı. Öte yandan sınıfa ontolojik bir saldırı gerçekleştirildi.

Taşeronlaştırma sınıfın kimliğini aşındırdı ve bilincini deforme etti. Örgütsel kapasitesini parçaladı ve eylem potansiyelini zayıflattı.

Taşeronlaştırma, neoliberal karşı devrimci programın vazgeçilmez uygulamalarından biri olarak devreye sokuldu. Ve hızla üretim sürecinin ana yönelimlerinden biri oldu. Etki gücünü giderek arttırdı. “Yeni” kapitalizmin karakterini belirledi.

Fordizmin krizi

Taşeronlaştırma, kapitalizmin gelişim sürecinde farklı düzeylerde (19. yüzyılın ilk yarısında tekstil ve dokumada eve iş verme şeklinde, 20 yüzyılın ilk çeyreğinde ağırlıkta temizlik ve hizmet sektöründe) uygulandı. Kapitalist krizin dışı vurması ve küresel düzeyde neoliberal politikaların hayata geçirilmesi taşeronluğu bir sistem haline getirdi.

1970’lerin başında kapitalist sistem yapısal bir kriz içine girdi. II. paylaşım savaşı sonrasında sistemin yaşadığı genişleme dönemi bu süreçte sona erdi. 1966 yılında OECD ülkelerinde başlayan kriz, 1960’ın sonunda küresel düzeye yayıldı. Kar oranlarındaki azalma ve sıkışma krizin temel nedeniydi. Kapitalist sistem krize karşı, yeniden yapılanma sürecine girdi. Büyük bunalımların genel karakteristiği olan bu durum kendini, somut olarak yeni sermaye birikim modeliyle/rejimiyle dışavurdu.

Sistem ikili amaçla hareket etti: Birincisi, karın maksimizasyonunu sağlayacak düzenlemeler hızla hayata geçirilmeye başlandı. İkincisi yeni kontrol ve tahakküm mekanizmalarıyla emeğin, kronik bir örgütsüzlüğe sürüklenmesi hedeflendi. Bu yönde üretim tekniklerinde ve üretimin sosyal organizasyonunda “radikal” değişikliğe gidildi. Genişleme dönemine damgasını vuran fordist model terkedildi.

Zaten 1960’ların ortası fordizmin krizini ortaya çıkarmıştı. İşçi sınıfının mücadelesi metropollerde muazzam bir gelişme dinamiği gösterdi. Bu yıllar için yapılan “sosyal uyum ve sosyal birlik” gibi vurgular bütünüyle spekülattır. Tam tersine sınıf mücadelesi, birinci sol dalgadan sonraki en önemli yükseliş dönemine girdi. 1968 küresel isyanı bu mücadelenin zirvesi oldu. Özellikle Fransa ve İtalya’da işçi hareketi ayağa kalktı. Fransa’da tarihin en büyük genel grevi yaşandı. Genel grev dalgalarıyla Fransa sarsıldı. İtalya işçi hareketi 1965’ten sonra yükselmeye başladı. 1968’de zirveye ulaştı. İki ülkede devrimci durum yaşandı. İşçi konseyleri kuruldu. Avrupa’nın diğer ülkelerinde de işçi sınıfı hareketliydi. İngiltere’de özellikle maden işçileri, sınıf mücadelesinin katalizörü gibi hareket etti. ABD’de sivil haklar ve siyahi özgürlük mücadelesi yükseldi. Savaş karşıtlığı yayıldı. İşçi sınıfı bu kitle eylemleri içinde etkin olarak yer aldı.

Ayrıca kapitalist sistemin mikro kozmosu olan fabrika, mücadelenin en konsantre odağı haline geldi. Fabrikanın içinde zengin eylem ve direniş biçimleri yaratıldı. Farklı iş yavaşlatma eylemleri, çok yönlü sabotaj biçimleri, fabrika işgalleri, yeni (zincirleme ve satranç grevleri gibi) grev biçimleri sınıfın otonomisinin gücünü ortaya koydu. Sınıfın otonomisinin yarattığı direniş biçimleri, makro ölçekli fabrika sistemine dayanan fordizmin işleyişini bloke etti. Verimlilik hızla düşürüldü. Rasyonalitesi iflas etti. Fordizmin krizinin somut örneklerinden birini 1960-1970 arasında dünya çapında grevlere katılan işçi sayısında görmek mümkündür. Bu dönemde grevlere 425 milyon işçi katıldı. 1945-1963 yılları arasında ise grevlere katılan işçi sayısı 125 milyondur. Bu oran bile dönemin antagonist şiddetini ortaya koymaktadır.

Esnek üretim sistemleri ve taşeronluk

Post-fordizm ya da esnek üretim diye de tanımlanan üretim sistemi finans kapitale muazzam olanaklar sundu.

Esnek üretimle, üretimde verimliliğin maksimum artırılması ve maliyetlerin minimuma düşürülmesi hedeflendi.

Esneklik kompakt bir içeriğe sahipti. Esnek üretim krizin temel nedenini oluşturan kar oranlarındaki düşüşe karşı, karın maksimizasyonunu hedefleyen çok yönlü üretim tekniklerini ve sosyal organizasyonları kapsadı. En başta kapitalist sistemin üretim yapısında niteliksel bir değişimi ortaya çıkardı. Esnek üretim sistemleri sadece üretimin yeniden örgütlenmesi değildi. Toplam Kalite Yönetimi adında emeğin zapturapt altına alınması ve emeğin rafine biçimde denetlenmesi amaçlandı. İnsan Üretimi ve Kaynakları Yönetimi (Human Resource Management) olarak da bilinen bu sistem, işçilerin işyerindeki

davranma yetenekleri paralyze edilmeye çalışıldı. Sınıfın atomize edilmesi amaçlandı. Özellikle toplu pazarlık sistemi işlevsizleştirilmeye çalışıldı.

Teknolojik alanda muazzam gelişmelerin sağladığı olanaklarla, geçmişte fabrika içi işbölümü, küresel düzeyde realize edildi. Dünya fabrikalaştı. Periferi, başta Uzakdoğu dünyanın atölyesi haline dönüştü. Periferi kar marjı düşük emek-yoğun sektörlerin ve “kirli” teknolojilerin merkezlerine dönüştü. Metropoller ise ileri teknoloji merkezleri oldu. Arge, tasarım ve pazarlama üzerinde yoğunlaştı.

Esnek üretim sistemleri, finans kapitale üretimin yeni rasyonlara göre örgütlenmesinden, yeni tüketim kalıpları oluşturulmasına, işletmeler arasında yeni ilişki düzeylerinin inşasına ve üretimin mekansal organizasyonuna kadar zengin olanaklar sundu. Yani esnek üretim sistemleri, sermayeye müthiş mobilizasyon şansı verdi. Parçalanmış üretim farklı mekanlarda ya da ulusal “mekanlarda”, hızlı talep çeşitlerine uygun ve son derece ucuza gerçekleştirildi.

Kapitalist ilişkilerin hızla yaygınlaşması ve entegrasyonun derinleşmesiyle bütün dünya Pazar haline getirildi. Metropollere olağanüstü değer transferi yapıldı.

Bu süreç bir yanıyla da emeğin atomizasyonu ve amorfiteleşme biçiminde işledi. Sınıf katmanlaştı ve profili farklılaştı. Ama aynı zamanda tarihin en büyük proleterleşme dalgası başladı.

Esnek üretim sistemleri maliyeti minimize etmenin, karı maksimize etmenin en vahşi koşullarını doğurdu. Esnek üretimin farklı taleplere cevap veren esneklik kabiliyeti, stoksuz üretim, üretim sırasında kalite kontrolünde uzmanlaşma, üretimin parçalanması, işgücünün mekansal desantralizasyonu, yani esnek üretimin temel özellikleri taşeronluğun yaygınlaşmasının

zeminlerini yarattı.

Taşeronluk sistemi, esnek üretimin (ücret esnekliği, sayısal esneklik, işlevsel esneklik ve çalışma süresinde esneklik gibi) modellerinin realize olmasını sağlayan temel yöntem olarak kullanıldı. Üretimde “esneklik” kabiliyeti, ağırlıkta taşeronluk sayesinde sağlandı.

Taşeronlaştırmayı şöyle tanımlayabiliriz: Mal ve hizmet üretiminin bölünerek, bir ana firmaya bağlı çalışan bir veya birden fazla alt firma-alt işveren ya da taşeron tarafından gerçekleştirilmesidir. Ana firma ile alt firma arasındaki ilişki sözleşmenin sınırı çerçevesindedir. Alt işveren hukuki bağımsızlığa sahip olmasına karşın, ekonomik olarak ana firmaya bağlıdır.

Taşeron sistemi sermayeye daha düşük ücret ve örgütsüz işgücü kullanma şansı verir. Örgütlü işgücünden kaçan sermaye taşeronlaştırmayla, emek sürecini dilediği gibi kontrol edebilir ve ücret maliyetlerinde esneklik kazanır.

Taşeronluk sisteminin varlığı, sermayeye üretim kapasitesindeki artış ve azalmaya bağlı olarak, üretimin ihtiyacına göre devreye sokulmasını sağlar. Böylesi bir dalgalanmadan en az etkilenmesine olanak sunar. Taşeronluk, sermaye için bir tampon işlevi görerek, işten çıkarma maliyetlerinden kurtulmasının önünü açar. Bu sermayeye hem sayısal esneklik, hem de çalışma süresinde esneklik kabiliyeti kazandırır.

Esnek üretim teknolojileri, sermayeye teknik taşeronluk olanağı sunmaktadır. Sermaye teknik taşeronlukla nitelikli işgücü maliyetinden ve kullanacağı teknoloji için yapması gereken sabit sermaye yatırımlarından kurtulur. Teknik taşeronluk, sermayeye işlevsel esneklik kazandırmaktadır.

Taşeronluk sistemiyle esnek üretim arasındaki bu organik bağ, sermayenin, maksimum kar, minimum maliyet stratejisinin bir uzantısıdır. Ayrıca işçi sınıfına stratejik saldırısının bir yansımasıdır.

Stratejik saldırının mızrak ucu: Taşeronlaştırma

Taşeronlaştırma maksimum kar için, sınıfın maksimum sömürüsü ve mutlak itaati olarak özetlenebilir.

Taşeronlaştırma sistemi/saldırısı sınıfın organik ilişkilerini parçalamaya yöneliktir. Sermaye taşeronlaştırmayla “kullan at” stratejisini hayata geçiriyor. Sınıfın posasını çıkarıp, onu bir sosyal enkaza dönüştürmeyi amaçlıyor.

Bu yönde sınıfı eklem yerlerinden kırıyor, birliğini parçalıyor, sınıfı sınıfa karşı kullanıyor. Sınıfı yıkıcı bir şekilde bölmeyi hedefliyor.

Sosyal enkaz, sermaye için hiçbir zaman tehlike oluşturmaz. Taşeronlaştırma sınıfın devrimci kimyasını bozarak, ruhunu kadavraya dönüştürüyor.

Bu saldırılara cevap sınıfın ruhunu yeniden silahlandırmaktır. Ruhun silahlandırılması ancak örgütlenmeyle olur. Taşeron işçilerinin formel yöntemlerle örgütlenmesinin mümkün olmadığı birçok pratikte ortaya çıktı. O zaman yapılması gereken kavgayı örgütleyen, ruhu silahlandıran ve mücadeleye güç kazandıran yepyeni enformel örgütlenmeler yaratmaktır. Elimizde bir formül yok. Deneyeceğiz, biriktireceğiz. Biriktireceğiz, yeniden deneyeceğiz. Her taşeron örgütlenmesi; Maltepe Belediyesi işçilerinin, İzmir Belediyesi taşeron işçilerinin, Marmaray işçilerinin, Cerrahpaşa ve Çapa işçilerinin pratikleri bizlere çok şey öğretebilir, bu pratiklerin her biri bir biriktirme eylemidir.

Çelik devi işten atacak

Almanya'nın çelik devi Thyssen Krupp işten atma saldırısına hazırlanıyor.

Ekonomik olarak zorda olduğunu iddia eden fabrika yeniden yapılanma kapsamında dünya çapında 180 bine yakın çalışanın beşte birini işten atacak.

Geçen Kasım ayında gösterişli 200. yıl kutlamaları ile hatırlanan ve önceki mali yılda 927 milyon euro kar eden anonim şirketin son bilançosunda 1 milyar 800 milyonluk bir zarar görüldüğü iddia edildi. Ayrıca yeni mali yılın ilk çeyreğinde 480 milyon euro zarar edilmiş.

Thyssen Krupp Yönetim Kurulu Başkanı Heinrich Hiesinger, yeni bir rota belirleyerek şirketi “hafifletmeyi” hedefliyor. “Hafifletmek” ile kastettiği ise binlerce işçinin işine son verilmesi.

Bochum'daki tesislerin 2016 yılına kadar işletilmeye devam edeceği bildirilirken 2 bin 500 işçinin akıbeti de belirlenmiş durumda. Krefeld'deki fabrika ise gelecek yıl kapatılacak.

Ekonomik zorluk yaşadığı gerekçesi ile bihlerce işçiyi işten atmaya hazırlanan şirket bir yandan da tesis ve makine üretiminde uluslararası alanda yatırım yapmayı planlıyor.

27 Şubat 2012 | Frankfurt

Greve mahkeme engeli

Almanya'nın en büyük havaalanı Frankfurt havaalanında dış hizmetlerde çalışan işçilerin ücretlerde artış ve çalışma saatlerinin azaltılması için başlattığı grevin ikinci turunda yine uzlaşma sağlanamadı.

Bunun üzerine işçileri temsil eden sendika (GdF), havaalanı kulesinde çalışan uçuş kontrolcülerinden greve destek olmalarını istedi.

GdF sözcüsü Matthias Maas, kendilerinin tüm Almanya'da grev yapmayı düşünmediklerini, bunun zaten Federal İş Hukukunun belirlediği orantılı iş bırakma eylemine ters düştüğünü söyledi.

Fraport şirketi ve Lufthansa ise, ihtiyati tedbir kararı çıkartarak grevi engellemek istiyordu. Sendikanın 27 Şubat günü kule çalışanlarını dayanışma grevine çağırması üzerine, hem dayanışma grevinin hem de yer görevlileri tarafından sürdürülen grevin yasaklanması talebiyle iki ayrı başvuruda bulundu.

Frankfurt İş Mahkemesi bunun üzerine, 28 Şubat'ta yasaklama taleplerinden ilkinin kabul ederek kule görevlilerinin ertesi gün greve katılmasını engelledi.

Frankfurt havaalanında geçen hafta başlayan grev, tarafların uzlaşmamasından dolayı devam etti. Fraport grev kırıcı işçilerle aksamaları aşmaya çalışırken daha çok Almanya ve Avrupa seferleri iptal edildi.

Londra'da işgal eylemine saldırı

ABD'deki 'Wall Street'i İşgal Et' eylemlerinin ardından başlayan Londra'daki işgal eylemi İngiliz polisinin yaptığı baskınla dağıtıldı.

Polis ve icra memurları, “Londra'yı İşgal Hareketi”nin St Paul's Katedrali önünde dört aydır sürdürdüğü eylem çadırlarını gece yarısı bir baskınla kaldırdı.

Kapitalizm karşıtı eylemcilerle polis arasında yer yer arbedenin yaşandığı baskında 20 gösterici gözaltına alındı.

Protestocular, zorla tahliyenin eylemin sonu olmadığını, işgal eyleminin bundan sonra yeni bir aşamaya evrileceğini vurguladılar.

Katedral önündeki işgalin dışında, eylemciler kuzey Londra'da da işgal ettikleri kullanılmayan binasını da toplum merkezi olarak işletiyor. İşgal edilen bu bina ile ilgili olarak da zorla tahliye kararı alındı.

İrlanda'da halk sokakta

Konut ve su vergisine karşı kampanya başlatan halk, Dublin, Cork, Limerick ve Waterford'da tepkisini sokağa çıkararak gösterdi. Kampanya sözcüleri, halka konut vergisinin ödenmemesi çağrısında bulundu.

İrlanda hükümetinin eğitim alanında yapmayı planladığı kesintilerse Mayo ve Donegal bölgelerinde düzenlenen gösterilerle protesto edildi.

“Tasaruff tedbirleri” adı altında öğretmen sayısının azaltılmasına ilişkin planlara karşı çıkan yaklaşık 3 bin kişi, zaman içinde bu planın yerel okulların kapanmasına yol açabileceği uyarısında bulundu.

‘Halkların düşmanları’ Tunus’ta toplandı...

Hedefte Suriye halkı var!

Esad rejiminin halka yönelik zorbalığını fırsat bilen emperyalistler, bölgedeki işbirlikçilerinin de tam desteğiyle Suriye’ye dönük müdahalenin yolunu düzleme çabalarını yoğunlaştırıyorlar.

Suriye’ye müdahale etmek için Libya’dakine benzer bir kirli tezgah kurgulayan emperyalistler ve başını Türkiye’nin çektiği işbirlikçileri, 24 Şubat günü Tunus’ta yapılan “Suriye’nin Dostları Grubu Uluslararası Konferansı”nda buluştular. “Suriye’deki krize çözüm arama” adı altında Arap Birliği’nce düzenlenen konferansta, ABD’nin yanısıra Avrupa ve Arap ülkelerinin dahil olduğu 70 kadar ülkenin lideri ve temsilcisi yer aldı.

Emperyalist savaşa zemin hazırlanıyor

Bir süredir Suriye’ye yönelik müdahalenin işaretlerini veren emperyalist güçler, geline yerde somut adım attıklarını da göstermiş bulunuyorlar. Fransa ve ABD’nin çağrısıyla “Suriye’nin Dostları Grubu” çatısı altında bir araya gelen emperyalistler, bölgedeki işbirlikçi rejimlerin tam desteğini alarak, bir süredir Suriye’ye savurdıkları tehditleri somut bir askeri müdahaleye dönüştürmek niyetinde olduklarını gösteriyorlar.

Tunus’taki konferansın daha başlamadan basına yansıyan muhtemel sonuçları da ‘dostların’ gerçek niyetini ortaya koyuyor. Suriye için “72 saatlik bir ultimatom” üzerinde çalışılacağı ifade edilen toplantının taslak sonuç bildirgesinde, Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esad’ın seçimlerden önce iktidarı bir vekile devretmesini öngören Arap Birliği planına destek verilirken, Esad’a yönelik diplomatik baskıyı artırma çağrısı yapıldı.

Emperyalistler ve işbirlikçileri, Libya’da Kaddafi’nin devrilmesinden önce de “Libya Temas Grubu” adıyla bir araya gelmişti. Libya için “uluslararası duyarlılık” yaratma adı altında savaş hazırlıklarını tamamlayan emperyalistler, bu toplantıların hemen ardından kapsamlı bir işgal başlatmışlardı.

Aynı senaryo bugün, “Suriye’nin Dostları Grubu” adı altında hayata geçirilmeye çalışılıyor.

“Ulusal Konsey” meşrulaştırılıyor

Konferans’ta emperyalistler eliyle kurulan ve Suriye’deki “muhalifleri” tek bir çatı altında topladığı ifade edilen “Suriye Ulusal Konseyi”, “Suriye halkının meşru temsilcisi” olarak tanındı.

Konferanstan önce açıklama yapan “Suriye Ulusal Konseyi”nin yöneticilerinden Haytem El Malih, toplantının kendilerine yetki vereceğini belirterek taslağın somut sonucunu da önceden açıklamıştı.

Suriye Ulusal Konseyi’ne silah, mühimmat vb. lojistik desteğin Türkiye gibi ülkeler tarafından yapıldığı da biliniyor.

İkinci toplantı Türkiye’de

Libya’ya dönük emperyalist işgal sırasında AKP hükümeti eliyle aktif taşeronluk rolü üstlenen Türk sermaye devleti, Suriye’ye dönük olası bir

müdahalede işbirlikçiler arasında en ön safta yer tutmuş bulunuyor.

Öyle ki, Tunus’ta düzenlenen ilk toplantıya Tunus ve Fransa ile birlikte eşbaşkanlık eden Türk devleti, Mart ayında da ikinci toplantıya ev sahipliği yapacak.

Uluslararası Konferans’ı Türkiye’nin önerisi ile Tunus’ta toplayan “Suriye Dostluk Grubu”, Suriye’ye yönelik saldırganlığı Ortadoğu halklarının ayaklanmaları ile makyajlamaya çalışıyor.

Toplantıdan önce konuşan Türkiye Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, “Çünkü Tunus bütün bu haklı taleplerin başladığı, özgürlük meşalesinin ilk hayata geçirildiği ülkedir. İlk serbest seçimlerin yapıldığı ülkedir” şeklinde ikiyüzlülük kokan açıklamalar yaptı. “Bu aşamadan sonra zalimle mazlumu aynı kefeye

koyamayız” diyen Davutoğlu, emperyalist müdahale konusunda ne kadar hevesli olduklarını da gösterdi.

“Fransa’yla gerilim” yalanı

Ermeni soykırımı ile ilgili yasanın kabul edilmesinin ardından Fransa ile ilişkilerini kesmeyi gündeme getiren Türk devleti, sözkonusu emperyalistlerin çıkarı olunca, Suriye Dostluk Grubu’nun eşbaşkanlığını Tunus’un yanısıra Fransa ile paylaşmaktan kaçınmadı.

Bu toplantı, Türk devletinin ikiyüzlü ve aynı zamanda emperyalistlerle kolkola bölge halklarına yönelik saldırgan politikasının yeni bir örneğini oluşturuyor.

Kıbrıs’ta tam kazanım için grev

Kıbrıs Belediye Emekçileri Sendikası (BES) üyelerinin, Lefkoşa Türk Belediyesi’nde 15 Şubat günü başlattığı süresiz grev devam ediyor.

Sendika tarafından belirlenen 7 maddelik uzlaşi protokolünün, altısında uzlaşi sağlandı. Ancak Belediye Başkanı Cemal Bulutoğulları, 7. maddede yer alan; “Hizmet çalışanlarının sendika tarafından belirlenmesi” hususunu kabul etmedi.

Öte yandan kazanım sağlanan diğer altı madde için hazırlanan protokol imzalama randevusuna Bulutoğulları gelmedi. BES Başkanı Savaş Bozat yaptığı yazılı açıklamada, tüm maddeler kabul edilene kadar grevin kaldırılmayacağını açıkladı.

Emekçiler tehdit ediliyor

Bulutoğulları grevdeki emekçileri basın aracılığıyla açıktan tehdit ediyor. Geçtiğimiz günlerde açıklama yapan Bulutoğulları, emekçilerin greve devam etmesi halinde işten atmaların ve maaş kesintilerinin yapılacağını belirtmişti.

Bulutoğulları’nın pervasızca yaptığı açıklamalara BES, grevi devam ettirerek tok bir yanıt veriyor.

Bozat, tehditlere yönelik olarak, “Tehditler mücadelemizi güçlendiriyor. Kazanan biz olacağız” şeklinde cevap verdi.

Kızıl Bayrak / Kıbrıs

Gericiiliğe ve yozlaşmaya karşı “geleceğine sahip çık!”

Toplum mühendisliğine soyunan AKP'nin şefi Erdoğan'ın “dindar bir nesil yetiştirmek istiyoruz” sözleri tüm köşe yazılarına kaynak olmakta son günlerde... Erdoğan'ın, bu söylemine gelen tepkileri göğüslemek için kullandığı “tinerci mi olsunlar” ifadesi ise tam bir polemik ortamı doğurdu. “Kibar liberal” yakınmalarla dolu köşe yazıları geldi burjuva medyadan bir bir.

Yapay olarak üretilen laik-dinci kutuplaşması

Heykelleri “ucube” diyerek yıkan, evrim “günah” diye bilimden uzaklaşan ve temelde toplumu gericileştirme amacı güden AKP ve onun şefinin gençlik üzerine kurduğu bu hesaplar yeni olmadığı gibi şaşırtıcı da değildir elbet. Dinci/gerici AKP hükümetinin tüm politikaları, en başından beri bu amaca hizmet etmektedir zaten. Ne var ki İmam Hatip Liseleri, İlahiyat Fakülteleri, sözleşmeli personel ataması bu yıl içinde yapılacak 9 bin din görevlisi ve her mahallede sayısı çift hanelere ulaşan Kuran kursları, dinci/gerici AKP'nin amacına ulaşmasında yetersiz kalıyor olacak ki, sağlık harcamaları bir önceki yıl bütçesine göre %16 düşerken, 2003'ten bu yana Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütçelerden aldığı pay 771 milyon TL'dan, 3.9 milyar TL'ya kadar artmış durumda.

Ülkede birtakım soyut kutuplaşmalar yaratan ve bunu bir “oyalama taktiği” olarak kullanan burjuva partiler, bu oyun üzerinden hep daha temel hedeflere yürümüşlerdir. Örneğin laik-dinci kutuplaşmasını yaratan bu burjuva partiler güruhu, sözkonusu sermayedarlar, emperyalist savaş ve saldırganlık, faşist baskı ve terör olduğunda hep beraber masaya oturup, aynı kararlar işçi ve emekçilerin hayatını karartmaya çalışabilmektedirler.

Sigortasız çalışan çocuk işçilerin sayısını gün be gün arttıran, temel hakların torba yasalarla silip süpürülmesini, neoliberal politikalar ekseninde eğitimin ticarileştirmesini sağlayan bizzat bu sermaye düzeni ve onun işbirlikçileridir. Yani bir diğer deyişle “dindar nesiller” yetiştirmek isteyenlerin de içinde bulunduğu bir anlayıştır.

Kendisi hakkında düzenlenen mahkeme fezlekesinde “zimmet, kamu biletlerinde kalpazanlık, resmi evrak ve kayıtlarda sahtecilik, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak, ihaleye fesat karıştırmak” yazan ama buna rağmen İçişleri Bakanı yapılan İdris Naim Şahin'lerin anlayışıdır. “Herkesin aklını başına alması gerekiyor. Bu ülke özgürlüklerin alabildiğince var olduğu ve doya doya yaşandığı bir ülke. Var olan özgürlüklerin varlığını itiraf edecek kadar beyni aklı özgürlükten yoksun olan birtakım insanlar var. Bu gerçeğe karşı karşıyayız” diyenlerin “gerçeküstü” anlayışıdır!

Erdoğan'ın söylemleri burjuva hukukuna göre suç!

“Dindar bir nesil özgürlüklere saygılıdır; dindar bir nesil, farklı düşüncelere, farklı inanç gruplarına da saygılıdır. O terbiyeyi alarak yetişmiş bir nesiliz

biz. Bu saygının nasıl gösterilmesi gerektiğini de bugüne kadar gösterdik” diyor bir de Erdoğan. Sorulmalıdır: 2 Temmuz tarihi de bu “saygının” nasıl gösterildiğinin tarihsel bir ifadesi midir?

Sorulmalıdır: Başka insanların el veya ayaklarını sakatlayanlara canı denir. Ya beyni yok edenlere ne demeli?

Erdoğan'ın hiç çekinmeden sarf ettiği tüm bu sözler esasen, bizzat burjuva hukukuna göre de suç teşkil ediyor. Zira 2005 yılında yürürlüğe giren Türk Ceza Kanunu'nun 3. maddesinin 2. fıkrasına göre “Ceza Kanunu’nun uygulamasında kişiler arasında ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, siyasal veya diğer fikir yahut düşünceleri, felsefi inanç, milli veya sosyal köken, doğum, ekonomik ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılamaz ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaz” denilmektedir.

Burjuvazinin vatani

“Dindar olma” durumunun zıttı olarak kullandığı “tinerci” kavramının, bizzat bekçiliğini yaptığı sermaye düzeni tarafından oluşturulduğunu da gayet iyi bilen Erdoğan, “bir haftadır köşelerinde yazanlara sesleniyorum; bu gençliğin tinerci olmasını mı istiyorsunuz? Siz bu gençliğin büyüklerine isyankar bir nesil mi olmasını istiyorsunuz? Siz, bu gençliğin milli, manevi değerlerinden kopuk, hiçbir istikameti, meselesi olmayan bir nesil mi olmasını istiyorsunuz?” demişti son olarak.

Madem Erdoğan milli ve manevi değerlerden dem vuruyor, yazıyı Nazım Hikmet'ten bir alıntıyla bitirelim: “Burjuvazinin ‘vatani’, işçiler ve emekçiler için işsizlik, açlık ve sefaletle katlanmak, kirli savaşlara sürülmek, kardeş halkları katletmek demektir. Bunlara karşı durmak, ‘vatan haini’ olmayı gerektirir.”

Üniversite Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

GSS'ye geçit verme!

Sağlık hakkına sahip çık!

Krizi derinleştiği ölçüde azgınlaşan kapitalist sistem sosyal yıkım saldırılarıyla yaralarını sarmaya çalışıyor. Özelleştirmelerle, ticarileştirmelerle belini doğrultmaya çalışan sermaye düzeni, eğitim ve sağlık gibi alanları da artık tamamen paralı hale getirmeye çalışıyor.

“Sağlıkta dönüşüm” adı altında hastaneleri bir bir özelleştiren bu düzen, şimdi de sağlık hakkımıza göz dikmiş durumda. Parası olanın sağlık hizmetinden yararlanabileceği bir sistem olan Genel Sağlık Sigortası (GSS), 1 Ocak 2012 tarihi itibarıyla yürürlüğe girdi. Bu sisteme göre sigortası olmayan herkes aylık gelirine göre sağlık primi ödemek zorunda kalacak. Primini ödeyemeyenler ise hastane kapılarında ölüme terk edilecek. Ayrıca 18 yaşından büyük çocukların, velisinin sigortasından yararlanması da mümkün olmayacak. Öğrenciler ise 25 yaşını geçtikten sonra prim ödemek mecburiyetinde olacak. Yasayla birlikte üniversitelerde bulunan medikolar da işlevsiz hale getiriliyor.

Arkadaşlar!

Anne ve babalarımızın kazanılmış haklarına göz dikenler, bizleri de geleceksizliğe mahkûm ediyor. Kirli savaşa, silaha, bombaya ayırdıkları bütçeyle ortaya çıkan açığı; eğitim ve sağlık gibi temel hizmetleri paralı hale getirerek kapatmaya çalışıyorlar. Kardeş halkların katline ortak olanlar, kendi halkına da kan kusturmanın hesabını yapıyorlar.

En temel insani hak olan sağlık hakkı bu hesaplara kurban ediliyor. Yasadan önce de doğru düzgün edinemediğimiz sağlık hizmeti artık ulaşılamaz bir hale geldi. Sağlık emekçilerini ve sağlık öğrencilerini de doğrudan etkileyen bu yasa, tam bir güvencesizlik anlamı taşıyor. Sosyal devlet naraları atanlar, bu yasa karşısında yükselen tepkileri görmezden geliyor. Sağlık örgütlerinin, sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin yasaya tepkisi ise gün geçtikçe büyüyor.

Öğrenci arkadaşlar!

Eğitimimiz için milyonlarca lira para harcamamıza rağmen nitelikli bir eğitimden yoksun bırakılıyor. Üniversitelerimiz gün geçtikçe bir ticarethane dönüşüyor. Bizler ise bu şirketlerden eğitimi satın alan birer müşteri durumundayız. Üniversitelerimiz bilim üretmek yerine “rekabet” mantığıyla birbiriyle yarışır bir hale gelmiş durumda. Reklam yapmak uğruna insan hayatı hiçe sayılıyor ve kar hırsıyla rekabet anlayışı kızırtılıyor.

Sağlık alanını da doğrudan kesen bu durum karşısında “ses çıkarmak” zorundayız. Geleceğimizin elimizden alınmasına izin vermemeli, eğitim ve sağlık hakkımıza sahip çıkmalıyız. Bunun için öncelikli görevimiz Genel Sağlık Sigortası (GSS) yasasının geri çekilmesi çağrısına üniversitelerden yanıt vermektir.

Tüm işçi ve emekçilerle birlikte parasız, nitelikli ve ulaşılabilir sağlık hakkı mücadelesini büyötmeye!

Ekim Gençliği

Ekim Gençliği'nin kampanya çalışmalarından...

Subat 2012 | Eskişehir

Eskişehir

24 Şubat günü Ekim Gençliği okurları tarafından gerçekleştirilen kampanya toplantısında kampanyanın merkezi gündemleri ve yerelerde bunun nasıl zenginleştirileceği konuşuldu.

Toplantıda, kampanyanın hedefleri üzerine konuşuldu. Kampanyanın sistemli, hedefli, alanı ve insanları politikaleştiren, kitle çalışmasından ilişki çıkaran ve yaratıcı araçlarla desteklenen bir çalışma hattı izlemesi gerektiği ifade edildi.

Son dönemde işçilere, emekçilere ve gençliğe yapılan en büyük saldırılardan biri olan GSS hakkında bilgi verildi. Ardından sorunun kapsamı, kimleri nasıl etkilediği ve buna karşı nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiği tartışıldı. Bu konuda birçok zengin araç ve yöntemle üniversitelere yönelmek gerektiği üzerinde duruldu ve bu araçlar (imza kampanyası, popüler bildiriler, tiyatro gösterimi vb.) belirlendi.

durulduktan sonra toplantı somut kararlar alınarak bitirildi.

8 Mart çalışmaları da hafta boyunca ODTÜ'de yaygın bir şekilde yapıldı.

Ankara Üniversitesi Cebeci Yerleşkesi'nde de sınıf devrimcilerinin çalışmaları hafta boyunca kesintisiz olarak sürdü. BDSP'nin merkezi afişleri Hukuk Fakültesi, SBF, İletişim ve Eğitim'de yaygın bir şekilde kullanılırken, yemekhane ve kantinlerde de bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. SBF'de açılan stant ile Ekim Gençliği'nin son sayısı ve Kızıl Bayrak gazetesi gençliğe ulaştırıldı. "GSS geri çekilsin" talebiyle başlayan imza kampanyası da öğrencilere ulaştırıldı.

Her cumartesi Yüksel Caddesi'nde açılan stantta bir taraftan 8 Mart bildirileri dağıtılırken diğer taraftan da GSS'nin geri çekilmesi için imza toplandı. Faaliyet boyunca Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışı yapıldı.

İstanbul

İstanbul Ekim Gençliği "Geleceğine sahip çık" başlıklı kampanya çalışmalarını 23 Şubat Perşembe günü Taksim'de, 26 Şubat Pazar günü Kadıköy'de sürdürdü.

Kampanya kapsamında dergi satışı ve el ilan dağıtımı gerçekleştirildi. Öğrencilerle birebir yapılan konuşmalarda ise son dönemde gittikçe yoğunlaşan emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına, faşist baskı ve devlet terörüne ve eğitimin

ticarileştirilmesine vurgu yapıldı.

YTÜ Davutpaşa Kampüsü'nde Fen-Edebiyat ve İnşaat fakülteleri ile yemekhanede kampanya afişleri kullanıldı.

Ayrıca yemekhane içerisinde Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla 8 Mart'ta alanlara çağrı yapan bildiriler dağıtıldı. Ardından yine yemekhane içerisinde yapılan dergi satışı sırasında devrimci öğrencilerin fotoğrafını çektiği anlaşılan ÖGB'lere müdahale edildi ve ÖGB'lerin tutumu ajitasyon konuşmalarıyla teşhir edildi. Dergi satışından sonra, Ekim Gençliği okurları tarafından 8 Mart ile ilgili söyleşi yapıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir - Ankara - İstanbul

Subat 2012 | DTCF

Ankara

24 Şubat günü ODTÜ'de buluşan öğrenciler son süreci değerlendirdikten sonra kampanyanın bu süreçte ifade ettiği anlam üzerine tartışma yürüttüler. Kampanyanın ODTÜ'de en etkin biçimde gerçekleştirilmesinin yol ve yöntemleri üzerinde

Eskişehir'de 8 Mart söyleşisi

Ekim Gençliği okurları 28 Şubat günü, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü hazırlıkları çerçevesinde bir söyleşi yaptı. Emekçi Kadın Komisyonları'nın hazırladığı belgesel gösterimi ile başlayan söyleşide kadın sorunu ile ilgili kapsamlı bir sunum yapıldı.

Özel mülkiyet düzeninin yarattığı bir durum olarak, tarihsel süreçleri içinde ele alınan kadın sorununa karşı devrimcilerin yaklaşımı tartışıldı. Özellikle dinin etkili olduğu toplumlarda kadının

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

maruz kaldığı sorunlardan bahsedildi ve Ortadoğu ülkelerinden örneklerle zenginleştirildi.

Ardından feminist hareketin ortaya çıkışı ve ülkemizdeki yansımaları ortaya kondu. Ülkemizdeki ayrışmanın aslında bir reform ya da devrim tercihi niteliği taşıdığı vurgulandı.

Sonuç olarak kadın sorununun esasta bir emekçi kadın sorunu olduğu ve devrim mücadelesi ile kalıcı bir çözüme ulaşılacağı belirtildi.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Beytepe’de faşist saldırı

Hocalı Katliamı’nı protesto etme adı altında 28 Şubat günü Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü’nde Türkçe Topluluğu tarafından yapılmak istenen “Hocalı Şehitlerini Anıyoruz” etkinliğine ilerici ve devrimci öğrenciler müdahale etmek istedi.

Etkinliğin yapılacağı salonun girişinde ajitasyon konuşmalarıyla Hocalı Katliamı’nın siyasi rant ve halklar arasındaki düşmanlığı körükleyici bir malzemeye dönüştürülemeyeceği belirtildikten sonra salona girildi. Bu esnada halkların kardeşliğini vurgulayan sloganlar atıldı. Etkinliği düzenleyen topluluğun hiçbir nefret ve kin söyleminde bulunulmayacağını, yalnızca katliamın anılacağını belirtmesi üzerine doğrudan etkinliğin engellenmesine yönelik girişimde bulunulmadı. Ancak katliamı anlatan belgeselin ırkçı-faşizan söylemleri içermesi ve anti-komünizm propagandası yapması nedeniyle tekrar ajitasyon konuşmalarına başlandı ve sloganlarla durum teşhir edildi.

“Türk, Kürt, Ermeni... Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganına tahammül edemeyen faşistler devrimci öğrencilere saldırdı. Faşistlere karşılık verilmesinin ardından çatışma çıktı. Çatışma esnasında birçok devrimci öğrenci yaralanırken ÖGB’lerin durumu izlemekle yetinmesi dikkat çekti. Daha sonra tüm öğrencilerin güvenliği alındıktan sonra salondan çıkıldı. Edebiyat Fakültesi Bedrettin Cömert Salonu’nda yaşanan çatışmanın ardından faşistlerin salondaki, ilerici ve devrimci öğrencilerin fakülte önündeki bekleyişi sürdü.

Yaklaşık 150-200 kişilik bir faşist grup kampüse gelerek devrimci öğrencilere saldırdı. Hocalı etkinliği

28 Subat 2012 / Beytepe

olayından sonra içeride kalan faşistlerin dışardan kampüse taşıdığı bu grup, ÖGB eşliğinde Edebiyat Fakültesi’ne getirildi. Grubun geldiğini gören devrimci öğrenciler Edebiyat Fakültesi A kapısı önünde barikat kurarak okullarını savundular. Kapıların açılmasıyla içeri giren faşist grup devrimciler tarafından püskürtüldü. Olay esnasında kampüse çevik kuvvet geldi ancak olayları yalnızca izlemekle yetindi. Bunun yanında sayıları geçmiş günlere oranla hayli az olan ÖGB’ler ise faşist gruba müdahale etmek bir yana, kendini savunan devrimci öğrencileri engellemeye çalıştı. Saldırı sırasında okulun B kapısında bir otobüs ülkücü de hazır bekletildi. Saldırının geri püskürtülmesinin ardından, faşistlerin okulu terk ettiğinden emin olunduktan sonra yemekhane önüne bir yürüyüş gerçekleştirildi. Ardından topluca otobüslere binilerek eylem bitirildi.

Ekim Gençliği / Beytepe

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranter.org>

DTCF’de ‘halkların kardeşliği’ çağrısı

26 Şubat 1992’de Ermenistan Devleti’nin Azerbaycanlılar’a yönelik askeri operasyonu sonucunda Azerbaycan topraklarındaki Hocalı Kasabası’nda yaşayan halkı katletmesi ile ilgili 5 büyük kentte gösteriler oldu.

Gösterilerde ırkçı ve nefret söylemlerine yer veren, intikam yeminleri kusan faşistler Ankara DTCF’de de ırkçı akademisyenlerin paravanı altında 27 Şubat günü bir etkinlik yapacaklarını günler öncesinden duyurdular. Bunun üzerine aralarında Ekim Gençliği okurlarının da bulunduğu DTCF’deki anti-faşist, ilerici, devrimci öğrenciler 27 Şubat sabahı okula “Dünya halkları kardeşdir!” şıarlı pankartı ve ‘DTCF öğrencileri - Türkiye Azerbaycanlı Sosyalistler Birliği’ imzalı, halkların kardeşliği şıarının yükseltilmesi gerektiğini söyleyen Azerice ve Türkçe bildirilerin büyük boyutta olanlarını okulun duvarlarına astı. Bildirilerde Ermeni devletinin gerçek yüzü teşhir edilerek, “Katleden devlettir, halklar kardeşdir!” vurgusu yapıldı.

“Dünya Halkları Kardeşdir” şıarlı pankart asılırken DTCF öğrencileri coşkulu bir biçimde “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganını hep bir ağızdan attı.

DTCF öğrencileri faaliyeti sona erdirdikten sonra Ekim Gençliği okulları “Geleceğine sahip çık!” şıarlı afişleri okulun duvarlarına astı. Daha sonra yeni dönemdeki kampanya üzerine Ekim Gençliği okulları bir söyleşi gerçekleştirdi.

Ekim Gençliği / DTCF

Cebeci’de faşist saldırı

29 Şubat günü Emek Gençliği’nin Hocalı ile ilgili bir afişini yırtan iki kişinin kampüs dışına kadar kovalanması ile başlayan gerginlik kampüs dışında planlı ve organize bir saldırıya dönüştü. Yaklaşık 50 kişilik bir grubun arasında kalan devrimci-demokrat öğrencilerden bazıları yaralandı. Bu saldırı sonrası kampüse girmeye çalışan faşistler ise devrimci-demokrat öğrencilerin direnişi ile karşılaştı. Devrimci demokrat öğrenciler akşam toplu çıkış gerçekleştirdi.

“Faşizme karşı omuz omuza!” ve “Üniversiteler bizindir, bizimle özgürleşecek!” sloganlarının atıldığı yürüyüşe yaklaşık 250 öğrenci katıldı.

Ekim Gençliği / Cebeci

Faşist baskı ve teröre karşı Kadıköy’de miting...

“Korkmuyoruz, susmuyoruz, teslim olmuyoruz”

AKP hükümeti eliyle hayata geçirilmek istenen sosyal yıkım saldırıları ile faşist baskı ve teröre karşı işçiler, emekçiler, ilerici ve devrimci güçler İstanbul Kadıköy’de, mitingde buluştu.

KESK İstanbul Şubeler Platformu’nun çağrısıyla örgütlenen **“Korkmuyoruz, Susmuyoruz, Teslim Olmuyoruz”** mitingine DİSK, TTB, Türk-İş’e bağlı sendikalar, demokratik kitle örgütleri ile ilerici ve devrimci güçler katıldı.

Ağırlıklı olarak, “KCK operasyonları” adı altında yürütülen siyasi operasyonlara, gözaltılara, tutuklamalara yönelik tepkinin öne çıktığı mitingde, kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşme talebi ile Kürt sorununda inkar, imha ve asimilasyon politikalarının son bulması istendi.

Kıdem tazminatına dokunulmaması, toplu iş ilişkileri yasasının geri çekilmesi, KESK’li tutukluların serbest bırakılması, özel yetkili mahkemelerin kaldırılması gibi pek çok talebin de işlendiği mitingün omurgasını KESK’e bağlı sendikaların katılımı oluşturdu.

Aralarında BDSP, Mücadele Birliği, EHP’nin de bulunduğu ilerici devrimci siyasal güçlerin pankartlarıyla katıldığı mitingde SODAP, ESP, BDP, EMEP, Kaldıraç, SDP ve Sosyalist Parti HDK pankartı arkasında kendi pankart ve flamlarıyla sıralandılar. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu da mitingde “Sosyal yıkım saldırılarına, faşist baskı ve teröre karşı birleşik-militan mücadeleye” pankartıyla katıldı.

Divriği Kültür Derneği, Halkevleri, TKP, ÖDP’nin de yer aldığı mitingde katılım oldukça yayıftı.

KESK’li kadın tutsakların fotoğraflarının yer aldığı “KESK’li kadın tutsaklar onurumuzdur” pankartının taşındığı kortejde KESK’li tutsaklarla dayanışma sloganları atıldı. Yürüyüşte ayrıca mitingün şiarının Kürtçe, Türkçe, Arapça, Ermenice gibi farklı dillerde yazılı olduğu pankart da taşındı. Ana pankartın arkasında DİSK, TTB ve KESK yöneticileri yürüdü.

KESK’ten zayıf katılım

Mitingin çağrıcısı olan ve Marmara Bölgesi genelinden katılım kararı alan KESK’in kitlesinin büyük çoğunluğunu Eğitim Sen şubeleri oluşturdu. Şube pankartlarıyla yürüyen eğitim emekçilerinin geçmiş mitinglere oranla düşük katılımı dikkat çekti. KESK korteji içerisinde İstanbul dışında Tekirdağ, Bursa, Gebze, Yalova, Edirne’den gelen KESK üyeleri kendi pankartlarını açtılar.

Şubelerden katılım

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu arkasında yürüyen şubeler içerisinde en anlamlı katılım TÜMTİS üyelerinindi. Bunun dışında Tez-Koop-İş, Harb-İş, Yol-İş, Belediye-İş temsili düzeyde bir katılımı yürüyüşte yer aldılar.

DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği pankartı arkasında yürüyen DİSK’e bağlı sendikaların üyeleri temsili bir katılımı mitingde yer aldılar.

Direnışçi işçiler mitingde

Mitingin öne çıkan bir diğer yanı ise direnişçi işçilerin katılımıydı. Maltepe Belediyesi taşeron işçileri, GEA işçileri ve Hey Tekstil işçileri direniş coşkularını

alana taşıdılar. Özellikle Hey Tekstil işçilerinin döviz ve pankartlarıyla kitlesel katılımları dikkat çekerken Maltepe Belediyesi taşeron işçileri direniş coşkularını alana yansıttılar. “21. yüzyılda taşeronluk kölelik rejimidir. Bedel ödemeden hak alınmaz. Ağlamayan çocuğa kimse mama vermez / Kemal Kılıçdaroğlu / Hakkımızı aradık, sendika istedik işten atıldık” pankartını taşıyan işçiler direniş önlükleri ve Genel-İş şapkalarıyla yer aldılar.

İstanbul Tabip Odası’nın temsili bir katılımı katıldığı yürüyüşte TMMOB’ye bağlı odalar kurumsal bir katılım sağlamadılar. Çeşitli odalardan yönetici ve üyeler bireysel katılımlarla mitingde yer aldılar.

Program sunumu ve selamlamaların Kürtçe ve Türkçe yapıldığı miting alanında platformun arkasında yer alan büyük pankartta mitingün taleplerine yer verildi. Ayrıca “KESK’li kadın tutsaklar onurumuzdur” pankartı program boyunca platformun önünde açıldı. Miting programı, örgüt temsilcileri ve direnişçi işçilerin sahneye çağrılmasıyla başladı.

Serdaroğlu: Cenderenin içindeyiz

İlk konuşmayı yapan DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu, “Hepimiz bir cenderenin içindeyiz. Taleplerimiz, saldırı biçimleri farklı olsa da direnenlere karşı yıldırma politikaları, özgürlük isteyenlere karşı azgın saldırılar hayata geçiriliyor” dedi. Serdaroğlu, Maltepe Belediyesi işçileri ve Hey Tekstil işçilerinin de bu saldırıların parçası olduğunu belirtti.

TTB Merkez Konseyi üyesi Hüseyin Demirdizen’in de sağlık hakkının, “demokrasi ve barış mücadelesinden” bağımsız olmadığını vurgulayan konuşmasının ardından Hey Tekstil işçileri adına Melek Sönmez, Maltepe Belediyesi taşeron işçileri adına da İlhan Yıldırım söz aldı. Hükümete seslenen Sönmez, mecliste ödüle layık görülen Aynur Bektaş’ın 420 işçiyi işten attığını ifade etti. Sönmez’in konuşması, AKP hükümetini göreve çağırarak sona erdi.

Maltepe işçisi İlhan Yıldırım da, taşeronluk sisteminin modern barbarlık olduğuna vurgu yaptı. Taşeronluk sisteminin, geleceğin gaspı anlamına geldiğini ifade eden Yıldırım, taşerona hayır demenin

26 Subat 2012 / Kadıköy

bir insanlık görevi olduğunu hatırlattı. Ankara yürüyüşlerine de değinen Yıldırım, Ankara’da CHP Genel Merkezi ve meclis önünde eylemler gerçekleştireceklerini duyurdu. “Köleliğe izin vermek, herkesi köleleştirir” diyerek konuşmasını noktalayan Yıldırım “Susma haykır taşerona hayır” sloganıyla karşılandı.

Özgen: Teslim olmayacağız

KESK Genel Başkanı Lami Özgen, KESK’e yönelik saldırılara değindi. KESK’in neden hedef alındığını anlatan Özgen, üzerlerine atılan suçların hiçbirini işlemediklerini ifade etti. KESK’in her koşulda, değerlerine bağlı olduğunu vurgulayan Özgen, fiili-meşru mücadelelerinin tüm yöneticileri gözaltına alınsa da tutuklansa da süreceğini, AKP faşizmine teslim olmayacaklarını vurguladı.

Miting programı Burhan Berken ve Anadolu Müzik Topluluğu’nun söylediği parçalar eşliğinde çekilen halaylarla son buldu. Mitinge yaklaşık 3500 kişi katıldı.

Yürüyüş sırasında ve miting alanında Kızıl Bayrak gazetesinin satışı gerçekleştirildi. Ayrıca birçok ilerici ve devrimci kurum da bildiriler dağıttı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Ortak mücadele büyütülmeli!”

Faşist baskı ve teröre, sosyal yıkım saldırılarına karşı gerçekleştirilen Kadıköy mitingine katılan sendika yöneticileri nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiğine ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştılar.

Ersin Türkmen (TÜMTİS İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı): AKP bu ülkede sermayenin temsilciliğini yapıyor. KESK Şubeler Platformu'nun çağrıcılığında yapılan bu eyleme Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu ve Sendikal Güç Birliği Platformu bileşenleri olarak

katıldık. Hem KESK'e hem de emeğe yönelik saldırılara karşı buradayız. Önümüzdeki dönem çok sancılı ve sıcak geçecek. Kıdem tazminatı, kiralık işçi büroları, esnek çalışma ve özelleştirmeler gündemde. Bu süreçle ilgili emekçilerin tüm güçlerini birleştirmesi gerekiyor. Biz de TÜMTİS ve platform olarak KESK'in çağrısına uyararak bugün alanlardayız.

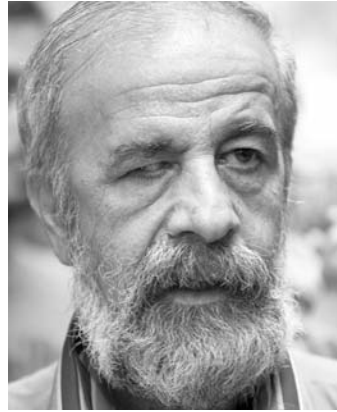
Erol Kanberoğlu (Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şb. Sekreteri): Bu atmosferi zayıf görüyorum. İşçi sınıfı halen birleşecek bir ortam bulamıyor. Daha büyük bir katılımı Türkiye'nin ayağa kalkması lazım. Sendikalar, kitle örgütleri çok duyarsız. Yunanistan örneği var önümüzde. Bugün KESK'e yapılan saldırılar yarın bize gelecek. AKP'liler yukarıdan bakıyorlar ve bize gülüyorlar. Büyük bir kıvılcım çakmalıyız ve daha radikal olmalıyız.

Hasan Özaydın (Eğitim Sen Bursa Şube Başkanı):

Türkiye'de son dönemde bütün emekçilerin yaşam standartlarında çok ciddi sıkıntılar ve büyük saldırılar yaşanıyor. İşsizlik işçilerin en büyük sorunu. Kamu emekçileri açısından grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların verilmemesi hala şu anda zamlı maaşları alamamış olmaları, güvencesiz ve esnek çalışma gibi bir dizi sorun var. Bütün bu sorunların çözümü için ortak mücadelenin örgütlenmesi gerekiyor. AKP şu anki uygulamalarıyla bunları görmediği gibi mücadele eden ve kendi politikalarına karşı çıkan herkese saldırıyor. Kimisini Ergenekon, kimisini KCK adı altında gözaltına alıp tutukluyor. Kendi diktatörlüğünü oluşturmaya çalışıyor. AKP'nin bu saldırılarına emekçiler elbette bir yanıt verecektir. Bugün de susmayacağız, boyun eğmiyoruz ve korkmuyoruz diyoruz. Bu yanıtın bir başlangıcı olacaktır. Önümüzdeki süreçte daha güçlü bir muhalefet örgütleyeceğiz.

Kaan Dinç (Yapı Yol Sen İstanbul Şube Sekreteri): AKP topyekün bir saldırı başlattı. Hükümet olduğundan beri bu saldırılarına devam ediyor. Kendi politikalarına muhalefet eden öğrencilerden, işçilerden, kadınlardan herkesten hesap soruyor. Bu hesap sormayı da çeşitli bahaneler altında

operasyonlar aracılığıyla yapıyor. KESK'e yapılan baskınlar ve operasyonlar da KESK'in emek mücadelesinde durduğu yerle ilgilidir. KESK, hangi hükümet olduğuna bakmadan sadece ve sadece emekçilerin çıkarları ve hakları için mücadele eden bir örgüt. Yöneticilerimiz tutuklanıyor. Bu sonuçta bizim mücadelemizi zayıflatmanın ötesinde bize güç verecek. İşyerlerindeki emekçi arkadaşlarımız arkamızda olduklarını, mücadelemizin kararlılıkla devam etmesi gerektiğini ve geri adım atmamamız gerektiğini söylüyor. Biz geri adım atarsak bu mücadelenin karşılığı olmayacak. Dirençle devam etmemiz lazım. Biz bu süreçte “Anne bak kral çıplak” diyen huysuz çocuk olmaya devam edeceğiz. Kralı da alaşağı edeceğiz.

Zafer Ayden (Sine Sen Genel Başkanı): Ülkenin bütün emekçilerine bu saldırılar yapılıyor. AKP faşizminin yeni yüzü bu. İnsanca yaşam, özgürlük, demokrasi talebi olan işçiye, köylüye, emekçiye yoğun bir saldırı var. KESK'e yönelik tutuklamalar da bunun parçasıdır.

Tüm bu saldırılar topyekün bir mücadeleyle püskürtülür. Bütün demokrasi ve emek güçlerinin, ilerici, yurtsever ve devrimci güçlerin aynı masa etrafında buluşarak buna karşı koyması gerekir. Bu sadece eylem birliği olmamalı. Yaşamın her alanında aynı örgütlülükleri yaratarak, aynı mücadele çizgisinde buluşarak yapabiliriz. Bugünkü görüntü yeterli değil. Bu tepkinin her yerde ve alanda ortaya konması lazım. Bu sayı her yerde 10-15 daha artmalı. Bize düşen de bunun yolunu bulmaktır.

Emin Ekinci (Eğitim Sen İstanbul 7 No'lu Şube Başkanı): Bu miting

AKP'nin baskı politikaları karşısında olumlu bir miting. Ses çıkarma, düşüncüyü ifade etme, susmayacağımızı belirtme iradesi elbette olumlu. Ancak bunun ne kadar etkili ve kapsayıcı olduğuna bakmak gerekiyor. AKP'nin neofaşist uygulamalarına karşı büyük bir karşı çıkışı örgütleyebilecek işler yapılabilirdir. Bugünkü eylemin anlamlı olduğunu düşünüyorum ama yeterli olduğunu düşünmüyorum. Bu kadar haksızlık, hukuksuzluk, insanların çalışma hayatında olumsuz gerilemeler var. Buna rağmen AKP karşıtı güçlü bir muhalefet oluşturulamıyor. Bunun yollarını araştırmak gerekiyor. Birleşik mücadele şart ancak bu mücadele var olan örgütlerin sadece yan yana gelmesiyle değil tüm kesimlerin biraraya gelmesi gerekiyor. Sadece örgütlü kitlenin biraraya gelmesi yeterli olmaz. Sadece hükümet karşıtlığı değil sistem karşıtlığını da önümüze koymalıyız. Bu değişimi sadece AKP oluşturuyormuş gibi düşünülüyor. Mücadelenin antikapitalist bir düzeyde yürütülmesi lazım. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Zarakolu ile dayanışma gecesi

KCK operasyonları kapsamında tutuklanan aydın-yazar Ragıp Zarakolu Ankara'da düzenlenen dayanışma gecesiyle selamlandı. **Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi** ve **Belge Dostları** imzasıyla örgütlenen etkinlikte BDSP'nin de aralarında bulunduğu birçok kurum destekçi olarak yer aldı.

Ankara Sanat Tiyatrosu'nda gerçekleştirilen geceye 300'e yakın kişi katıldı. Gecenin sunuculuğunu geçtiğimiz haftalarda yine KCK operasyonları kapsamında gözaltına alınan şair **Mehmet Özer** yaptı. Özer açılış konuşmasına devrim şehitlerini, Ölüm Orucu şehitlerini ve tüm özgür tutsakları selamlayarak başladı. Özer, ezen ulusun aydınlarının ezilenlerin özgürlüğünü savunduğunda susturulmaya çalışıldığını buna rağmen Türk aydınların “Ne zaman Kürt, Ermeni, Laz, Yahudi halkları özgür olursa biz de o zaman özgür olacağız” demeye devam edeceğini söyledi.

Açılış konuşmasının ardından etkinliği düzenleyen kurumlar adına **Sibel Özbudun** bir konuşma yaptı.

Belge Yayınları adına konuşan **Akın Çağlayan** Belge Yayınevi'nin kurulduğu ilk günden beri gerçekleri yayınladığı için baskı ve zorbalıklarla yüz yüze kaldığını, ancak hepsine de göğüs germesini bildiğini söyledi. Ardından Zarakolu'nun etkinliğe gönderdiği mesaj **Fatime Akalın** tarafından okundu.

Sonrasında ise **İsmail Beşikçi**, **Fikret Başkaya** ve **Sebahat Tuncel** birer konuşma yaptılar. Konuşmaların ortak vurgusu gerçekleri söylemekten korkmadığı için tutuklanan aydın Zarakolu'nun cüretkârlığını kuşanmak ve tek başına kurtuluşun mümkün olmadığını bilerek mücadele etmek gerektiği oldu.

Bandista söylediği ezgi ve marşlarla geceye renk kattı.

Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi ve Belge Dostları imzasıyla Türkçe, Kürtçe ve Ermenice okunan metinde son süreçte artan gözaltı ve tutuklamalardan bahsedilerek Zarakolu'nun tutuklanmasının ardından tüm dünyadan tepkiler yükseldiği, Sınır Tanımayan Gazeteciler, Avrupa Gazeteciler Federasyonu, Uluslararası Af Örgütü, Avrupa-Akdeniz İnsan Hakları Ağı, Uluslararası Yayıncılar Birliği gibi birçok uluslararası örgütün tepki gösterdiği ve Britanya parlamentosu önünde gösterilerin düzenlendiği söylendi. ÇHD ve İHD adına da gecede birer konuşma yapıldı.

Daha sonra Ragıp Zarakolu için hazırlanan belgeselin gösterimi yapıldı. Sinevizyonun ardından etkinliğe gönderilen uluslararası mesajlar okundu. Etkinlik **Kaldırım Müzik Topluluğu**'nun Arapça, Kürtçe ve Türkçe seslendirdiği ezgilerin ardından son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Eğitimin gericileştirilmesi ve gizlenen gerçekler!

2010 yılında yapılan 18. Milli Eğitim Şurası kararları bir bir hayat buluyor. “Okullar Hayat Bulsun” projesinden “Eğitim Kampüsleri” projesine, zorunlu 8 yıllık eğitimin 12 yıla çıkarılarak kademelendirilmesine kadar bir dizi proje ve değişiklik gündemde. Son dönemde öne çıkan ise zorunlu temel eğitimin kademelendirilerek 12 yıla çıkarılması projesidir.

Yeni sistemin ayrıntıları...

1+4+4+4’ten oluşan kademeli zorunlu eğitim, ortaokulları yeniden devreye sokacak. İlköğretim iki kademedен oluşacak. Birinci kademe 4 yıllık bir süreci kapsayacak ve öğrenciler sınıf öğretmenleri tarafından okutulacak. İkinci kademe ise yine 4 yıl olarak kurgulanarak “ortaokul” olarak planlanacak ve dersler branş öğretmenleri tarafından verilecek. İlk dört yıl, 1. kademeyi bitiren **10 yaşındaki çocuklar** tercihleri ve istekleri doğrultusunda bitirdikleri eğitim kurumuna devam edebilecekleri gibi “alan” derslerinin ağırlıkta olacağı başka kurumlara da geçiş yapabilecekler. 1. kademenin ortaokul olarak kurgulanan ikinci 4 yıllık bölümünün müfredatında öğrencilerin yönlendirilmeleri için “alan” derslerine ağırlık verilmesi planlanıyor. Son 4 yıllık eğitim ise lise eğitimi olarak şekillenecek ve “Temel Eğitim” kapsamına alınarak zorunlu hale getirilecek.

Ayrıntıda gizlenen gerçekler!

Bilindiği gibi 8 yıllık kesintisiz ve zorunlu eğitim 27 Şubat 1997’den sonra hayata geçmişti. Ordu eksenli güç, ülke yönetimindeki ağırlığını, dönemin dinci-gerici partisiyle (RP) paylaşmamak için bir yandan tanklarını Ankara caddelerine sürmüş, bir yandan da bu partinin beslediği kaynakları kurutma, daha doğru bir ifade ile sınırlandırma yoluna gitmişti. İmam Hatip okullarını kontrol altına alma harekâtı “8 Yıllık Zorunlu Eğitim”in kabulü ile Türkiye eğitim sistemine hediye edilmişti. Ama gelineen noktada birçok imkânı elinde barındıran ordu eksenli güç, zamanla bu imkânlarını kaybetmiş, içler acısı bir duruma düşerek köşesine çekilmek zorunda bırakılmıştır. Tam da böylesi bir dönemde dinci sermaye, AKP eliyle kaybettiği mevzileri tekrar ele geçirme ve mevzilerine yenilerini ekleme konusunda ataktadır. İşte böylesi bir hamlenin sonuçlarından biridir 12 yıllık kesintili zorunlu eğitim.

Eğitimin gericileştirilmesi...

Zorunlu eğitimin 12 yıla çıkarılması projesinin amacının ilkin, dinci-gerici partilerin ve cemaatlerin beslediği kurumlar olan İmam Hatip okullarının önünün açılması olarak belirtmek gerekir. Bu okullarda “biat” ve “kul” kültürü ile eğitilecek öğrenciler, düşünmekten, sorgulamaktan uzak, kaderci mantıkla yetiştirilecekler. 10 yaşından sonra İmam Hatip okullarının orta kısımlarına kayıt yaptırabilecekler öğrenciler. Bu öğrencilerin pedagojik olarak kendi iradesiyle meslek seçimine yönelemeyeceği ortadadır.

Ayrıca bu sistemle öğrenciler karma eğitimin dışına çıkarılarak, cinsiyetçi kültürün dayanakları sağlanmaktadır. Eğitim Bir Sen Genel Sekreteri

Ahmet Özer’in de ifade ettiği gibi eğitimdeki gerici dönüşümlerin devamının olması gerekliliği şöyle dile getirmektedir: “*Karma eğitimle ilgili sıkıntılar devam ediyor. Bunun zorunluluğunun kaldırılması lazım. İsteyen çocuğunu kız okulunda okutsun, isteyen erkek okulunda. Vatandaşa bir dayatma olmamalı.*” Türkiye İmam Hatipliler Derneği Genel Başkanı Abdullah Ecevit Öksüz’ün “*İmam Hatipliler için 4 yıllık bir zaman yeterli değildir. Daha fazla olması gerekir*” sözleri ise evlere şenlik türündendir.

Mesleki eğitimin yaygınlaştırılması...

Amaçlardan ikincisi de sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda mesleki eğitimin yaygınlaştırılmasıdır. Küçük Ve Orta Büyüklükteki İşletmeler Derneği (KOBİDER) Başkanı Nurettin Özgenç bu değişikliği olumlu bulduklarını belirterek şunları söylemekte: “*Son 4 yıllık dayatmayı doğru bulmuyoruz. Eski sistem çiraklık kavramını tamamen ortadan kaldırdı. Meslek liseleri nicel olarak güç kaybetti. Bu modelle işletmeler işgücü kaynaklarını arttıracaklardır.*” Özgenç, bir yandan değişikliği olumlu bulurken, bir yandan da lisenin zorunlu olmasına, ucuz işgücü temininde sıkıntılar doğurabileceği gerekçesi ile karşı durmaktadır. Mesleki Eğitim Kültür Ve Sanat Derneği Başkanı Sami Nogay da yeni sistemle ilgili yürüyen tartışmalara katılarak şunları söylemektedir: “*Biz 1998’den bu yana çirak bulamıyoruz. 15 yaşındaki çocuk çiraklığa gitmek istemiyor. Kesintili olması durumunda hem usta hem*

kalfa ihtiyacımız karşılanmış olacak.”

Yine Eğitim Bir Sen Genel Sekreteri Ahmet Özer söz konusu sistemin, piyasanın ihtiyaç duyduğu nitelikli ara eleman yetiştirilmesi konusunda da olumlu yanları olacağını belirterek, öğrencilerin sermayedarlar için ucuz işgücü olarak kullanılmalarının olumluluğundan dem vurmaktadır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, zorunlu eğitim ile ilgili çeşitli çevrelerden sermaye temsilcilerinin yaptığı açıklamalar, aslında AKP eli ile eğitim sisteminde yapılmak istenen gerçek amaçları ortaya koymaktadır. AKP bir taşla iki kuş vurma peşindedir. Hem kendi yaşam alanı olan mevzileri güçlendirecek (İmam Hatip okullarını) hem de temsil ettiği sermaye çevrelerine ucuz ve nitelikli ara eleman sağlayabilecekler.

Biz biliyoruz ki mesleğe yönlendirme dini eğitim veren okullarla değil; fen bilimleri, sosyal bilimler, teknik bilimler vb. okullarda yapılabilir. Bu okullarda okuyan öğrenciler “staj” adı altında sermayedarların sömürüsüne bırakılmamalı, öğrenciler ilgi alanlarına yönelik gelişebilecekleri imkân ve şartlarda eğitim almalıdırlar.

Din eğitimi devletin işi değil bireylerin işi olmalıdır. Diyanet kurumu, zorunlu din dersi kaldırılmalı, ders müfredatları dinsel, gerici, ırkçı ve cinsel söylemlerden arındırılmalıdır. Bilimsellik ve pedagoji önplanda tutulmalıdır. Kısacası parasız, bilimsel, demokratik ve anadilde eğitim, eğitim sisteminin vazgeçilmez unsurları olmalı ve mücadele bu şiarlar temelinde ilerlemelidir.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Manisa

Yeni bir ‘Maraş’ mı?

Adıyaman’da Aleviler’in yoğun olarak yaşadığı mahallede evlerin kapıları işaretlendi. İşaretlenen tüm kapıların Aleviler’in oturduğu evler olması ikinci bir Maraş Katliamı yaşanmasını gündeme getirdi.

Mahalle sakinleri, kapılara konan işaretlerin akıllarına Maraş Katliamı’nı getirdiğini ve korktuklarını söylediler.

Karapınar Mahallesi’nde 27 Şubat günü sabahı bazı evlerin kapılarına benzer işaret konulduğu farkedildi. İşaretlenen evlerde Aleviler’in oturması tedirginliğe neden olurken, olay polise bildirildi.

Mahalle sakinleri daha sonra toplu halde imzaladıkları dilekçeyi savcılığa vererek suç duyurusunda bulundu.

Gelişmelerin ardından bazı mahalle sakinleri kapılarındaki işaretleri üzerini boyayarak veya silerek temizledi. Bazı işaretlerinse hala kapılarda durduğunu belirten mahalle muhtarı Mahmut Gürsu, büyük tedirginlik yaşadıklarını söyledi. Kendisinin de Alevi olduğunu söyleyen muhtar Gürsu, işaret konulan kapıların tamamının Alevilerin yaşadığı evler olduğuna dikkat çekti.

Ücretli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları ve İşsizlik Kurultayı yapıldı...

TMMOB bürokrasisindeki çürümeye son nokta

Türk Mühendis ve Mimar Odalar Birliği'nin (TMMOB) “*Ücretli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları ve İşsizlik Kurultayı*” 25.02.2011 tarihinde Kocatepe Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Kurultay, Divan'ın seçilmesinin ardından TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı'nın açılış konuşmasıyla başladı. Soğancı konuşmasında, ücretli çalışan mühendis mimar ve şehir plancıların sorunlarına, artan üniversite sayısıyla birlikte eğitimin niteliksizleştiğine ve mühendislik fakültelerinin ihtiyaç fazlası mezun vermesine değindi. TMMOB üzerindeki baskıları hatırlatan Soğancı, AKP iktidarını mavi gökyüzünü kaplayan gri bulutlara benzeterek, bu karanlığı dağıtmak için mücadele ettiklerini belirtti.

Yerel Kurultaylarda alınan kararların tartışılması üzerinden kurgulanan kurultaya, bu kararları düzenleyecek ‘Kolaylaştırıcı Komisyon’ ile ‘Sonuç Bildirgesi Komisyonu’ oluşturularak devam edildi. Sonuç bildirgesi komisyonuna ek olarak kurulan kolaylaştırıcı komisyon, kurultay delegelerine “yerellerden gelen önergelerin benzer olanlarını birleştirerek kolaylık sağlayacak komisyon” olarak tanıtılsa da asıl işlevinin kurultaya getirilen “asker” delegelere kabul edilecek ve kabul edilmeyecek önergelerin ayrıştırılarak sunan komisyon olduğu çok geçmeden anlaşıldı.

Henüz kurultayın başında sunulan İstanbul'da 14-15 Kasım 2009 tarihlerinde gerçekleştirilen “*TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı*” hatırlatılarak, kurultayın adının “*II. Ücretli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları ve İşsizlik Ankara Yerel Kurultayı*” olarak değiştirilmesini içeren önerge kabul edildi. Ardından kurultaya Kolaylaştırıcı Kurul'un çalışması için yarım saat ara verildi.

Kolaylaştırıcı Kurul, yerel kurultaylarda alınan kararları ‘ortaklaşılabilir kararlar’ ve ‘ortaklaşılabilir kararlar’ olarak ikiye ayırdı. Böylece yetkin mühendislik, akreditasyon, oda eğitimlerinden alınan ücretler, öğrencilerin söz-yetki hakkı, ücretli ve işsiz mmşp örgütlenmesi ve hukuk destek birimlerinin oluşturulması gibi konularda TMMOB'de hakim yönetim anlayışını rahatsız edecek nitelikte olup yerel kurultaylardan ‘sızan’ kararlar ikinci plana atılmış oldu.

Ortaklaşılabilir karar önergeleri tartışılırken ‘sendikalaşma ve örgütlenme’ başlığında İMO'dan bir delegenin söz alarak, İMO yönetimi tarafından keyfi olarak işten çıkarılan ve direnişine İMO önünde devam eden Cansel Malatyalı'nın mektubunu okuyarak bu konuda düşülen ikiyüzlü tutumu teşhir etmek istedi. Ancak TMMOB'nin ön sıra oda beyleri ısıklıklayarak ve yuhalayarak konuşmacıyı susturmaya çalıştı. Benzer bir tutumu da Divan takınarak konuşmacının mikrofonunu kapatıp, konuşmacıyı kürsüden indirmeye çalışmasıyla salondakilerin müdahalesiyle bir arbede yaşanırken kavganın bizzat ortasında yer alan TMMOB YK. Başkanı Mehmet Soğancı akıl almaz tehditleriyle örgüt bürokrasisinin sandığımızdan daha büyük bir çürümeye içinde olduğunu açıkça ortaya koydu. Divana oturtturulan ve ön sıradan aldığı suflerle oturumu yöneten divan başkanının eliyle daha da içinden çıkılmaz hale gelen durum ancak ara verilmesiyle yatıştı. Bunlara karşın mektup kürsüden mikrofonsuz okunarak tamamlandı.

Ortaklaşılabilir kararlar arasında ‘...iki yılda bir yapılması istenen TMMOB Ücretli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları ve İşsizlik Kurultayı ihtiyaç duyulması halinde yapılır’ şeklinde önerge de kabul edildi.

Ortaklaşılabilir karar önergeleri tartışılmaya başlandığında ise Makine Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Eski Başkanı Emin Koramaz söz alarak bundan sonraki önergelerin tartışılabilir konular üzerine olduğunu ve kurultayın bu konularda Genel Kurul kararlarına aykırı bir karar almaması gerektiğini vurgulayarak, bu tür kararların tümünün reddedilmesi gerektiğini belirtti. Bundan sonra ise kurultay kara mizaha dönüştü. Kurultaya katılanlar, aleyhte söz alınmadığında lehte söz verilmemesine, Divan'ın istemediğine hiç söz vermemesine, yine Divan'ın doğru dürüst sayım yapmadan önergeleri ‘geçmiş olsun’ diyerek reddetmesine, aleyhine tek bir söz söylenemeyecek önergelerin bile reddedilmesine defalarca şahit oldular.

Bu kısmın sonuna doğru İvme-Genç üyesi bir öğrencinin söz almak istemesiyle kurultay salonunda yeni bir gerginlik başladı. Kürsüden, öğrencilere söz ve karar hakkı vermeyip yetkin mühendislik uygulamasının desteklenmesi gibi geleceklere ket vuracak kararlar alınmasını eleştirirken divan ve bazı delegeler yine müdahalede bulunarak öğrencinin konuşmasını tamamlamasına izin vermedi. +İvme dergisi okurları durumu pankart açarak ve slogan atarak protesto etti. Tüm bunları “aferin” diyerek ve alkışlayarak kendince eleştiren divan başkanının düştüğü durum kurultay boyunca ön sıradan aldığı emirlerin dışına çıkamayarak çokça ipin ucunu kaçıran başkanın garabetinin son noktası oldu. Bu garabetin asıl sahibi kurultayı böylesi bir karikatüre

dönüştüren ve bununla da açıkça gurur duyan oda beyleridir. Ortaklaşılabilir önergelerin reddedilmesinin ardından sonuç bildirgesinin okunmasıyla kurultay, sabah hedeflendiği gibi ilk günden tamamlanmış oldu.

Bugün için TMMOB yönetimine hâkim anlayış, yerel kurultaylar öncesinden gösterdiği çabalarla, 2009 yılında gerçekleşen Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı'nda yaratılan enerjiyi tükettirmiş, tabanın iradesinden koparıp kendi iradesinde ve ruhsuz bir şekilde Ücretli Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları ve İşsizlik Kurultayı'nı tamamlamıştır.

Kurultay boyunca Oda beyleri ve patronlar, TÜSİAD'ın bile demokrat görünme kaygısıyla kabul edeceği önergeleri reddettirmiş, iki yılda bir kurultayın yapılması kararını da kaldırmışlardır. Buradan hareketle, ücretli çalışan ve işsiz mühendis mimar ve şehir plancıları sorunundan kurtuldukları sanısına kapılabilirler. Ancak bilinmelidir ki; *ücretli çalışan ve işsiz mühendis mimar ve şehir plancıları*, sınıfsal bir yarılmaya tekabül ederek örgütün gündemine çıkmamak üzere girmiştir. Bunu yok sayma çabaları boşunadır. Kurultay bunun en açık ifadesi olmuştur. Kimin bu kurultayı yapmak istediği kimin yaptırmak istemediği, örgütte işçi sınıfının safında kimlerin olduğu ve örgüt içinde kimlerin işçi sınıfını görmek istemediği ortaya çıkmıştır. Hep dediğimiz gibi herkes kendi bayrağı altına doğru gitmektedir.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları kurultay boyunca MMP Toplumcu Eksen standı açtı.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları / Ankara

THY'de 4. oturum

Hava-İş Sendikası ile THY A.O arasında süren 23. Dönem toplu iş sözleşme görüşmelerinin 4. oturumu 28 Şubat günü THY Genel Müdürlüğü'nde yapıldı. Yaklaşık 400 Hava-İş üyesinin de izlediği görüşmede sendika, tarafların üzerinde değişiklik önermediği maddelerin imza altına alınmasını kalan

tüm maddeler üzerinden görüşmelerin sürdürülmesini talep etti, işverenin sadece ücretleri tartışma görüşü sürdüğü takdirde uyuşmazlık tutulmasından başka çözüm bulunmadığını belirtti. 5. oturumun 5 Mart'ta yapılmasına karar verildi.

Nakledilen uzuvlar ve bu hayatta insan iyileştirmek...

Geçtiğimiz günlerde sanki milli bir maç sonrası çıkmış gibi tüm gazete manşetleri tıp alanında büyük başarı hikayelerini anlatıyordu. Bakıldığında bir gelişim ve ilerleme denebilecek bu haberlerde bir de arka yüzleri vardı.

İlk yüz nakli ile başlayıp, aynı anda çift kol ve bacak nakli ile süren Akdeniz Üniversitesi'nin şaşalı karizması daha 16 saat geçmeden dağılmıştı. Ama düzen medyası için bu olay hemen gölgeye itildi. Çift kol ve bacak nakli yapılan hastada çıkan sağlık sorunları dolayısıyla bacak tekrar kesilmek zorunda kalındı. Ama yüz naklinde başarı olması bunu ikinci haber yapmıştı bile.

Günlerce boyalı basın döne döne gelinen noktanın önemini vurguladı. Ameliyatı yapan doktorun ev yaşamı dahi haber niteliği kazanarak dakikalar dolduruldu. Gün geçtikçe işin tüm sağlık namına anlamı yitmeye başladı. Artık bir magazin haberi tadı kazandı. İlk nakil haberleri ile bugüne kadar alışılan “hastanede sıra beklerken öldü!” dışında bir başlık bulunmuştu. Artık bunu kullanabilecekleri kadar kullanıp atma aşamasına gelmişken bir de ne görelim. İkinci yüz nakli ve çift kol, çift bacak nakli ile Hacettepe Üniversitesi bir adım daha ileri çıkıyordu. İşte beklenen de buydu. Ciddi bir rekabetle karşımıza çıkan yeni haber diğerinden daha büyük bir ameliyat gerçekleştiriyordu. Şimdi ameliyatın kaç saat sürdüğünden başlayıp nakil için verilen organ bağışçısının geçmişine kadar bir ton malzeme çıkacaktı. Tüm ayrıntılarını bulmak için koşturan duygu namına kimliksiz habercilerimiz için yeni manşetler şekillenmişti. Ama yine olmadı. İlk kez yapılan çift kol ve çift bacak ameliyatı da başarısız oldu. Milli gurur bu sefer ameliyat masasında mağlup oldu. İlk için seçilen hasta 27 Şubat akşam saatlerinde katledildi. Evet hayatını kaybetti yazan haberlerin karşısında biz katledildi demeliyiz. Sırf öne çıkmak için ilk ünvanlı konuşmak için bir insanın yaşamını katlettiler. Şimdi birileri çıkıp tıp diliyle zorlama bir girişim olduğundan dem vuruyor. Bunu söylemek için tıp okumaya gerek olduğunu sanmıyorum. Ameliyat parça parça da gerçekleştirilebilirdi. Vücudu bu kadar büyük bir zorlanma için yıpratmak ölüme davetiyedir!

Akdeniz Üniversitesi karşısında büyük bir adım atarak öne çıkmak isteyen Hacettepe istediğini aldı. Şimdi çift kol ve çift bacak nakli sırasında hastanın ölümüne neden olan ilk hastane ünvanına sahipler. Şimdi yüz naklinin kazasız-belasız uyumunu bekliyorlar. Belki başaracaklar ama arada kalan bir yaşam ve umutla bekleyen, duyguları hiçe sürüklenen insanlar ne olacak?

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ömer Özkan, “İlk yüz naklinden 1-1.5 ay sonra şu an ikincisi yapılıyor. Önümüzdeki dönemde üçüncüsü, onuncusu yapılacak. Ama her zaman bizi anacaklar. Bunda bizden daha mutlu kimse de olmayacaktır” derken ruh halini ne güzel yansıtıyor. Her zaman sizi anacağız sağlığımızı basına malzeme yapanlar olarak. Sırf bir televizyon kanalına verilen röportaj Üniversite Hastanesi'nin basın açıklamasından önce yayınlanacak diye tarihi erkene çekip hastayı basına meze olarak sunduğunu unutmadan anacağız. Anacağız kendisini Hacettepe'deki yüz nakli ile ilgili sadece bir gazete

fotoğrafına bakarak yanlış yorumu yaptığını. Acaba bunu söylerken yüz nakli yapılan kişinin varlığını ve bir insan olduğunu düşünmüş müdür? Yoksa bir doktor olarak mesleği gereği mi konuşmuştur!

Anacağız kendisini açtığı kapının ticari bir ranta giden yola çıktığını söyleyerek. Tıp için ilerleme olup olmadığından bağımsız karşımıza çıkan gelişimin arka yüzünde bu var.

Bir de unutmadan eklemek gerekir ki ikinci nakil için organları yırtık kolide taşıırken yere düşüren görevli görüntüleri asıl gerçekliktir. Olayı nereden okuduklarını ve nereye kadar taşıyabileceklerini gösterir bize.

Çocukken ne olmak istersin sorusunun en masum

cevabıydı, doktor olmak. İnsanları iyileştirmek gibi yüce bir tanıma sahipti ne de olsa. Ama çocuklar büyüdükçe karlı bir meslek olmaktan başka bir niteliği olmayan diploması için üniversite giriş sınavında çok yukarıda olmak gereken bir tercih olduğunu gördü. Ve şimdi paraya endeksli sağlık dağıtmak olan bu meslekte Hipokrat'ın ne adı kaldı ne de yemini.

Artık mesele ticari bir rant. Şimdi üniversite hastaneleri de en iyi reklamla tercih edilmek için yarışıyorlar. İnsan sağlığı ve iyileştirmek mi dediniz? O döner sermayenin kestiği fişinizle konuşulacak bir konu.

T. Kor

Gazi'de 12 Mart programı açıklandı

BDSP, DHF, PDD, Mücadele Birliği ve Kaldıraç'ın oluşturduğu Gazi 12 Mart Platformu 25 Şubat günü Gazi Mahallesi Dörtöl'de gerçekleştirdiği eylemle bu yılki anma programını açıkladı.

Açıklamada, 12 Mart Gazi Katliamı'nın devletin planlı saldırısı olduğunun altı çizildi. Saldırının asıl hedefinin Alevi-Sünni çatışması yaratarak emekçileri bölmek olduğu söylendi.

Devletin işçi ve emekçilere yönelik saldırılarının her gün artarak devam ettiğine de değinilen açıklamada, Gazi, Sivas, Maraş, Çorum, 19 Aralık ve Uludere gibi katliam örneklerinin aynı merkezlerde planlanan saldırılar olduğu vurgulandı.

Sosyal yıkım saldırılarına, emperyalist saldırganlığa ve katliamlara karşı birlikte mücadele çağrısının yapıldığı açıklamada şu ifadeler yer verildi:

“Gazi'nin yiğit işçileri, emekçileri, gençleri, kadınları, bu çağrımız sizedir. 12 Mart katliamının 17. yılında sizleri Gazi 12 Mart Platformu saflarına, devrim mücadelesini yükseltmeye, katillerden hesap sormaya çağırıyoruz”

12 Mart günü gerçekleştirilecek eylem ve anma programı açıklanarak eylem sonlandırıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gazi 12 Mart Platformu'nun 12 Mart günkü programı şöyle:

Toplanma yeri: Eski Karakol Durağı

Toplanma saati: 09.20

Yürüyüş saati: 10.30

2 Mart 1991’de Ankara DAL işkencehanesinde katledildi...

Ankara Siteler’in devrimci işçisi İmran Aydın’ı saygıyla anıyoruz!

“Bir hüznle başladı atölyede işbaşı
Faşizme kurban verdik İmran Aydın yoldaşı”

İşçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinde nice bedeller ödendi, ödeniyor, ödüyoruz. Sınıflı toplumların ortadan kaldırılması, insanlığın “yârin yanağından gayrı her şeyi paylaştığı” komünizm bayrağı altında “bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine” yaşaması için önemli bir dönemeç olan sosyalist devrim uğruna hem dünyada hem Türkiye-Kürdistan’da en iyilerimiz toprağa düştü ve düşecek. Kuşkusuz “varılacak yere kan içinde varılacaktır.”

İnsanlığın geçmişten geleceğe uzanan bu zorlu ve uzun yürüyüşünde birçok durakta ölümle karşılaşan nice yiğit devrimci devrim uğruna şehit düştü. Biz geride kalanlara ise devrimci bir miras, kararlılıkla direnme ve fedakârlık dolu bir yaşam ile yolumuzdan ışığını eksik etmeyen kızıl yıldızı armağan ettiler.

Devrimcileri yaşatmak demek onların adlarını dilimizden düşürmemek değildir. Esas olan onların yaşamından öğrendiklerimizle devrimci mücadeleyi daha ilerden örgütleyebilmektir. İmran Aydın’ın yaşamına baktığımızda biz sınıf devrimcilerine nasıl ışık tuttuğunu görebiliriz. Kısaca yaşamından kesitler sunalım.

“1963 yılında Erzurum’da emekçi bir ailenin ferdi olarak dünyaya gelen İmran genç yaşta işçi sınıfı saflarına katılmıştır. İlkokulu bitirdikten sonra sitelerde çalışmaya başlar. Devrimci çalışmayla çok genç yaşta tanışan İmran, Hüseyin Gazi’de 1977 yılında kurulan Genç İşçiler Birliği (GİB-DER) kurulduğunda daha 14 yaşındadır. GİB-DER onun ve yaşlıları açısından sınıf mücadelesinde tam anlamıyla bir okul olmuştur. 16 yaşına geldiğinde genç bir kalfadır, artık yeni gelen çırak gençlerin kıvırcık abisi, GİB-DER’in etkin bir çalışanıdır.

Tarih 1980, askeri darbe olmuştur. Tüm devrimci faaliyetler bıçak kesilir gibi kesintiye uğramış, tüm yasal kurumlar peş peşe kapatılmaya başlamıştır. Aynı dönemde İmran çalıştığı atölyede yaşanan grevden dolayı genç arkadaşları ile birlikte gözaltına alınır. 40 günlük bu ilk gözaltı deneyimi İmran’a çok şey katmıştır. Tarih 13 Aralık 1980’dir, aynı yaşlarda olan yoldaşı Erdal Eren’in idam haberi ile sarsılır. Bu sarsılma yılma ya da korkma değildir, aksine kin duyduğu sisteme karşı bir kez daha bilenmiştir İmran. İmran artık mücadeleye dört kolla sarılır, parti ile olan bağının kopmasına rağmen içselleştirdiği ben varsam parti vardır şiarını rehber edinir. 1987 yılında tekrar parti ile ilişki kurduğunda İmran o karanlık yıllarda kesintisiz sürdürdüğü faaliyet ve ilişkileri ile Ankara il Teşkilatı’nın toparlanma sürecinin artık önde gelenlerindendir. 1987 yılında parti ile ilişkiye yeniden geçmesiyle atölyesini tereddütsüz satıp her şeyini partiye bağışlamıştır.

1990 yılında İmran kıvırcık olarak aranmaya başlar. Ulus’ta bir buluşma noktasında bir yoldaşı ile polis tarafından yakalanmıştır. Tarih 1 Mart’tır. Teşhis için polis kardeşi İmdat’ı getirir, İmdat abisini tanır, o ısrarla İmdat’ı tanımadığını, Hasan Taş olduğunu söyler. Polis artık kıvırcık olarak aradığı İmran Aydın’ı teşhis etmiştir. Polis yaptığı ağır işkenceye rağmen ismini kabullendiremez ve teşhis edeli 24 saat

olmamışken sabaha katledilmiştir İmran Ankara DAL 1. Şube katilleri tarafından. Tarih 2 Mart’tır İmdat kardeşini teşhis etmek için polis tarafından tekrar gözaltına alınır, bu kez götürüldüğü yer Karşıyaka mezarlığı morgudur.” (İmran, Bir İsyen Andı)

Henüz genç bir devrimci işçi olan İmran’ın partisi ile bağları kopmuş, uzun bir süre boyunca partisi ile bağ kuramamıştır. Fakat örgütlü bir dava sanı kimliği ile hareket etmesini bilen İmran eli böğründe beklemeyi değil mücadeleyi örgütlemeyi seçmiştir. Diğer yandan zorluklar karşısında geri adım atmamış, değiştirmek için mücadele etmiştir. Çalıştığı atölyelerde işçilerle ve çıraklarla konuşurken onları anlamaya çalışmıştır. Bıkmadan, usanmadan yaşamın zorluklarına karşı tek yolun mücadele olduğunu o işçinin anlayabileceği dil ve üslup ile anlatmıştır. Ayrıca çıraklara ustalar tarafından uygulanan şiddete ve hakaretlere karşı çırakları koruyup kollamış İmran ağabeyleri olarak hafızalarda yer tutmuştur. Zeynep Özge’nin kaleme aldığı “İmran, Bir İsyen Andı” adlı kitaptan aktaralım: “Bir tartışmada, politikaya girmemekte inat eden, sorunlara hiçbir şekilde tepki vermeyen, kısacası bana dokunmayan yılan bin yaşasın mantığına sahip bir işçiyi değiştirmek için şu sözleri söylüyor İmran ‘Daha fazla ne mi yapalım? Herkesle, en gerici işçiyle bile iletişim kurabilmenin bir yolu mutlaka vardır; yeter ki, onun kafasını kurcalayan soruna parmak basmasını bilelim’”.

Diğer yandan İmran’da gördüğümüz ve bugün fazlasıyla ihtiyaç olan güçlü bir illegalite kültürüdür. Ailesi, akrabası, arkadaşları yeraltı faaliyeti yürüttüğünü bilmemekte çevresinde ilerici bir insan olarak tanınmaktadır İmran. Çalıştığı bölgedeki GİB-DER ile parti çalışmasını katiben birbirine karıştırmamıştır. Öyle ki derneğe girerken ve çıkarken bir kez bile bir işçi ile yan yana görülmemiştir.

Zorlu bir dönem olan ‘90’lı yıllarda soluğunu tutan Ankara Mobilyacılar Sitesi’nin devrimci işçisi İmran Aydın da tıpkı devrim uğruna kendinden önce ve sonra toprağa düşenler gibi başı dik onurlu bir şekilde ayrıldı aramızdan. Genç bir işçi olan İmran bugün işçi sınıfının kurtuluşu uğruna mücadele eden sınıf devrimcileri için örnek teşkil etmektedir. Geçen

belirtelim ki elbette İmran örgütlü bir işçi idi. Her ne kadar partisi ‘80 darbesinin ardından yılgınlık ve tasfiyeci bir sürecin içine girmiş olsa da kendini davaya adanmasını bilen bu yılmaz savaşı hep dik durmuştur. Biz komünistler devrimci siyasal mücadele sahnesine ilk çıktığımız andan itibaren geçmişin devrimci mirasını savunageldik ve Partimiz’in kuruluşunu ilan ederken de “Partimizin kuruluşunu devrim davası uğruna bedel ödemiş, acı çekmiş, yitilimler sergilemiş geçmiş dönemin devrimci kuşaklarının yarattığı mirasın güvenceye alınması” olarak ifade ettik. Zira Türkiye’nin geçmiş devrimci değerlerinin ve mirasın tümünü sahipleniyoruz. Bu sahiplenmenin kendisi elbette her şeyi kendimizden ibaret gören bir anlayışın ürünü değildir. Tam tersine yürüttüğümüz savaşın en temel dayanaklarından birinin geçmiş devrimci miras olduğunu bilmemiz, gücümüzü, moral değerlerimizi buradan almamız ve yeni dönemin kadrolarını bu devrimci miras ile yoğurarak mücadeleyi daha ileriden örgütleme sorumluluğu, bu sahiplenmeyi zorunlu kılmaktadır.

İşçi sınıfı devrimcileri olarak İmran’ın layıkıyla taşıdığı ve elinden düşürmediği kızıl bayrağı sanayi kentlerinde ilmek ilmek ördüğümüz mücadelede bugün bizlerin ellerindedir. Kavga her zaman daha ileriden örgütlenme gerektirir ve bu kavgayı sürdürenlerin de kendinden öncekileri tekrar etmesi değil, onları özümseyerek daha öne çıkmalarını gerektirir. Her dönemin devrimcileri kendine has birtakım özgün yanlar taşır. Fakat özünde ortak payda devrimci-ihtilalci ruh ve savaşı kimliktir. İmran Aydın 2 yıl önce Esenyurt’ta katledilen **TKİP** militanı **Alaattin Karadağ** yoldaşın tıpkı İmran ve binlercesi gibi uğruna canını ortaya koyduğu ve yoldaşlarının mücadelesinde yaşamaktadır. Çünkü İmran’ın devrimci bakışı ve pratiğinin günümüz koşullarındaki temsilcisi bizleriz. Devrimci mirası sahipleniyoruz derken, bugün ortaya koyduğumuz devrimci militan çizgimiz ve mücadele pratiğimiz ile bunu somutladığımız için, bu kadar net ve tok ifade ediyoruz.

Mücadele Postası

Mamak'ta ulaşım eylemi

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) 25 Şubat günü Mamak Tren İstasyonu önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla Sincan-Kayaş arasındaki banliyö tren seferlerinin iptal edilmesini protesto etti.

Basın açıklamasında şunlar söylendi:

“Tam 209 günden beri Sincan-Kayaş istasyonları arasında banliyö tren taşımacılığı yapılmayarak binlerce yurttaşımız kamusal bir hizmet olan demiryolu ulaşımından yoksun bırakılmıştır.

Banliyö trenlerini özellikle öğrenci, işçi,

memur, emekli vb. gibi dar gelirli yurttaşlarımızın kullandığı da düşünüldüğünde bu yanlış uygulamadan yurttaşlarımız ekonomik anlamda da mağdur edilmişlerdir.

AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılından bu yana kamusal alanın tasfiyesine yönelik birçok adım atmıştır. Bu kapsamda eğitim ve özellikle sağlık alanında daha önce ücretsiz olan hizmetler bugün paralı hale getirilmiştir”

Tüm işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yapılan eyleme yaklaşık 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

286 itfaiyeci sokakta!

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin yaptığı itfaiyecilik sınavını ve mülakatını kazanan 286 kişi işbaşı yaptırılmadı.

Belediyenin yeterlilik belgesi vermiş olmasına rağmen Danıştay kararını bahane ederek işbaşı yaptırmadığı itfaiyeciler direnişe başladılar. İlk önce belediye önünde 24 saatlik oturma eylemi yapan itfaiyeciler, belediyenin haklarını vermeden 10'ar kişilik gruplar halinde parça parça işe alma teklifini kabul etmeyerek direnişe devam ettiler. İtfaiyeciler hafta boyunca belediyeye yürüyüşler gerçekleştirdiler.

Batıkent-Ostim'de faaliyet

8 Mart yaklaşırken “Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe, şiddete karşı 8 Mart'ta Alanlara!” şiarlı BDSP afişleri Ostim ve Batıkent'e yapıldı. Afişler sabah erken saatlerde, işçilerin işe geliş saatlerinde, başta metro çıkışları olmak üzere işçi ve emekçilerin geçiş güzergahlarına, reklam panolarına ve otobüs duraklarına yapıştırıldı.

Afiş faaliyetinin ardından Ostim'de bulunan fabrika ve atölyelere gidilerek İşçiden İşçiye Bülteni'nin dağıtımı gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kayseri'de seminerler...

Kayseri BDSP, 25-26 Şubat tarihlerinde İşçi Kültür Evi binasında seminerler gerçekleştirdi.

25 Şubat'ta “**Bağımsızlık ve devrim**” semineri gerçekleştirildi. BDSP temsilcisinin sunum yaptığı seminerde komünistlerin bağımsızlık sorununu önemsedikleri, işçi sınıfının devrimci partisi ve programına giden süreçte konuyu ayrıntılı tartışmalara konu ettikleri belirtildi.

Anti-emperyalist mücadelenin önemi ve kapsamına değinilerek, anti-emperyalist mücadele ve ulusal sorun ilişkisi üzerinde duruldu.

BDSP temsilcisi, işçi sınıfı adına ortaya konulan, gerçekte ise küçük-burjuva bir konuma denk düşen geleneksel programların gerçek niteliğini kavramada bağımsızlık sorununun doğru algılanmasının kolaylık sağlayacağını belirtti.

BDSP temsilcisi, geleneksel programların iktidar perspektifinden yoksunluğunu, işçi sınıfını geri görevlere mahkum etmesinin yarattığı sorunları ayrıntılı olarak aktardı.

26 Şubat'ta “**Ulusal Sorun ve Devrim**” semineri gerçekleştirildi.

BDSP temsilcisi, ulusal sorunun tarihsel arka planına değindi. Osmanlı'dan günümüze Kürt ulusal sorununun sosyal dayanakları ve gelişim sürecini anlatan temsilci, Türkiye'de kapitalizmin gelişmeye başladığı '60'lı yıllarda sosyal uyanışın ulusal uyanışı tetiklediğini sözlerine ekledi.

BDSP temsilcisi, ikinci bölümde ise komünist hareketin ulusal soruna bakışını ortaya koydu. BDSP temsilcisi ayrıca, Kürt sorununun devrimci çözümü ve komünist hareketin ulusal soruna yaklaşımını da anlattı.

Seminerde yapılan sunumun devamında ulusal sorunda ikili göreve işaret edildi.

Türkiye devrimci hareketinin ulusal sorun karşısındaki ideolojik zayıflığı ve sosyal şöven yaklaşımı da ayrıntılı olarak aktarıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Kayseri İşçi Bülteni dağıtımı

Kayseri İşçi Bülteni'nin Şubat sayısı işçi ve emekçilere ulaştırılıyor. Bülten organize sanayi, karayolu şube şeflikleri, Eskişehir bağları ve Balsin'de bulunan servis güzergahlarında yaygın olarak dağıtıldı.

Bülten dağıtımlarında işçilerle kıdem tazminatına yönelik saldırılar, karayollarının özelleştirilmesi ve işçi sınıfına yönelik diğer saldırılar üzerinden sohbet edildi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

**Ortadoğu halklarına
saldırı hazırlığı...**

**Emperyalizme ve
suc ortaklarına karşı
mücadeleyi yükseltelim!**